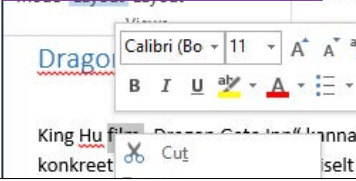

Suures testis
keskklassi Androidid

Kas uus Microsoft
Office on ostu väärt?

Parroti hullumeelsed
kõrvaklapid

Lenovo X1 Carbon,
meeste ultrabook

Nr 96, aprill 2013 ■ Hind 3.49 €

[digi]

Väikses
testis kolm
odavat
kaamerat

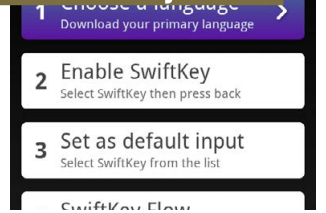

HTC One või Sony Xperia Z?

Kuidas NFC-toega
telefonist viimast
võtta?

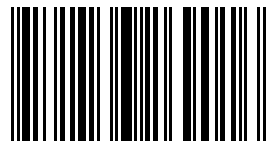
Kuidas nuti-
telefonis kolm korda
kiiremini kirjutada?

Kas Lara Croft
on tagasi?

ISSN: 9771736269016

FUJIFILM

X

Tehes igast pildist kauni ning meeldejääva, tagavad APS-C suuruses sensor ja OLPF-vaba X-Trans arhitektuur muljetavaldava pildikvaliteedi.

Sissehitatud faasituvastusega EXR Protsessor II ning Dual CPU kaksikprotsessorid on disainitud iga kaadri kiiremaks ning täpsemaks tabamiseks ja tagavad kaamera kõikide funktsioonide ülikiire reageerimisvõime.

X100S. Kõik vajalik uuel tasemel.

Klassika areng.

www.photopoint.ee

www.fotoluks.ee

X100S

fujifilm-x.com/x100s/

Sensor : X-Trans CMOS II / Lens : Fujinon Single focal Length Lens [f=23mm/35mm(35mm format equivalent)/F2 Full-aperture] / Aperture : F2-F16 1/3 EV step / Sensitivity : ISO 100-25600 (AUTO:Control available up to ISO 6400) / Viewfinder : Hybrid viewfinder

TOIMETAJA VEERG

Piinlik jutt

Martin Mets
toimetaja

Käisin hiljuti ühel EMT pressiüritusel, kus räägiti 4G plaanidest ja NFC-st. Aga sellest ei taha ma rääkida, vaid ühest numbrist, mis muude seast silma torkas, kui räägiti EMT klientide hulgast ja muust säärasest.

Ma pole viimasel ajal silma peal hoidnud sellel, palju on Eestis mobiil-ID kasutajaid, kuid EMT puhul on see 30 000. Kõigest 30 000. Eks teistel operaatoritel on ka neid omajagu, siis on nemad mälu järgi kõige rohkem sellele promo teinud ja tõenäoliselt on see number oluliselt suurem kui teistel, aga ikkagi ainult 30 000.

Viis aastat tagasi oli üheks minu esimese loo teemaks [digi] mobiil-ID ja miks see on hea. Sama kaua olen ka ise olnud mobiil-ID kasutaja ja minu jaoks on täiesti arusaamatu, kui keegi siiani kurdab mingitest hädadest ja tüütustest seoses ID-kaardi ja selle lugejaga. Eestis, kes peaks olema

Aastal 2013 peaks mobiil-ID kasutamine olema elementaarne ja põhjuseid mittekasutamiseks ei ole.

nagu Põhjamade tiiger, eesrindlik IT-maa ja nii edasi, peaks mobiil-ID kasutamine olema elementaarne. Jah, sellel on väike kuu-tasu ja esmaseks kasutamiseks tuleb vastav SIM-kaart ID-kaardiga Politsei- ja piirivalveameti leheküljel registreerida, aga see on ka kõik ja midagi keerulist seal pole.

Tegelikult on isegi aastal 2013 sellisel teemal piinlik rääkida, umbes nagu rääkida täiskasvanud inimestele turvaseksist. Kellel veel pole mobiil-ID-d, siis tehke see endale ära, te teete sellega enda elu oluliselt mugavamaks.

Asus tegi Google Nexus 7. Nüüd tegid nad sam asja uuesti, ainult 10-tollisena.

44

VÄRSKE KRAAM

7 ■ Uudised

Nikoni väga eriline kompaktkamera

10 ■ Mängu-uudised

Üle võlli!

12 ■ Tulevik / Minevik

Võitja võtab kõik / Kõvaketaste läbimurre ja Pac-Man

14 ■ Top

10 kuulujuttu uuest iPhone'ist

16 ■ Mida peidab endas...

Samsung Galaxy S4?

18 ■ Arvamus

Madalaima ühisnimetaja ahvatlus

20 ■ Naistekas

Pressi vitamiinid välja

22 ■ Veiko Tamme imeline maailm

Ulmeline masin Arvutikeskusest / Rohelised taas troonil

JÄRELE PROOVITUD

26 ■ HTC One ja Sony Xperia Z

Kaks pauku Samsungi pihta

30 ■ Microsoft Office 2013

Uuem ja parem Microsoft Office

32 ■ Samsung NP540U3C-A01EE

Uus Ultra Samsungilt

34 ■ Parrot Zik

Tehnoloogiat pungil klapid

35 ■ Garmin Glo

iPad navigeerima

36 ■ Lenovo X1 carbon

Ultrabook meestele

38 ■ MemoPad ME301T

10tolline Nexus 7

40 ■ Fujitsu Esprimo X913-T

Elegantne ja unikaalne

41 ■ Our Groceries Shopping List

Digitaalne ostunimekiri

41 ■ AirDroid

Sinustki võib saada filmiguru

41 ■ IMDb Movies & TV

Brauserist Androidi

72

„Crysis 3“ on ilus nagu hommikune päikesepaiste.

VÕRDLUSTESTID

44 ■ Suur test

Android, mida sa ka osta jaksad

52 ■ Väike test

Peegelkaamera vähem kui 500 euro eest

KUIDAS ...

58 ■ ... NFC oma kasuks tööle panna?

See on tulevik, ole valmis juba täna.

60 ■ ... mängudest otseülekannet teha?

Miljonid vaatavad ootavad.

62 ■ ... pildistada vastu valgust?

Valgus on sinu poolel.

64 ■ ... telefonis kiiresti kirjutada?

Nii säästad aega, kohe palju.

SELLEST DIGIST TAHAKSIN

Toimetaja Martini valik

Mis?

HTC One

Miks?

Aga see on ju parim Androidi telefon, milles üldse küsimus on?

Mis leheküljel pikemalt kirjutatakse?

Lk 26-29

PLAY

66 ■ Metal Gear Rising: Revengeance

Ägedusmeeter põhja!

69 ■ Sniper: Ghost Warrior 2

Snipri valud ja rõõmud

70 ■ Tomb Raider

Kangelanna saamislugu

72 ■ Crysis 3

Kriis, mida saab mängida

74 ■ God of War: Ascension

Pooltel teel jumalaks

76 ■ Ratchet & Clank: QForce

Edasi-tagasi, edasi-tagasi

78 ■ Gravity Rush

Pea alaspidi maailma serval

78 ■ Lumines Electronic Symphony

Tantsuklubis „Tetrist“ mängimas

79 ■ Backflip Madness

Kõrgkoolis Ninja erialal

79 ■ Plague Inc

Pisikese bakteri suur tööpöld

VEEL

81 ■ Ostujuht

Minu esimene tahvelarvuti

82 ■ Pikk test

Odavaim tahvelarvuti

VÕITJAD

Sony PlayStation 2 on kõigi aegade kõige enam müüdud mängukonsool ja see oli õige vastus eelmisel kuul esitatud küsimusele.

Mänguriklaviatuuri Corsair K60 võitis:

■ Kristjan Post

Mängude plakatid:

- Hans Keskrand
- Kristjan Kurm
- Jaanus Voolask
- Kevin Saar
- Raul Muser
- Indrek Salaoja
- Paul Helemäe

Auhinnad saab aprilli jooksul kätte [digi] toimetusest Jõe 9, Tallinn.

Tellijale ajakiri 29% soodsam

Tellimine

- telefonil 660 9797
- e-posti aadressil:
levi@presshouse.ee
- veebis aadressil: www.telli.ee

Otsekorraldus 2,49 €
Aastatellimus 29 €
Poolaastatellimus 16 €

[digi]

Address: Jõe 9, 10151 Tallinn tel 661 6186 faks 661 6185
e-post digi@presshouse.ee

Toimetus

Peatoimetaja Henrik Roonemaa
(henrik.roonemaa@presshouse.ee)
Toimetajad Sven Vahar (sven.vahar@presshouse.ee),
Martin Mets (martin.mets@presshouse.ee)
Kujundaja Holger Vaga (holger@presshouse.ee)

Reklaam

Rauno Salumets
(rauno.salumets@presshouse.ee, tel 5333 8989)

Fotod tootjatelt, kui ei ole märgitud teisiti.
Väljaandja Presshouse OÜ Trükk Unipress

© Presshouse OÜ Digis avaldatud tekstide ja fotode avaldamine üksikõik millisel viisil on keelatud ilma väljaandja eelneva kirjaliku loata. Kõik õigused on kaitsitud.

Rääkige printeritest

Hiljuti sai viibitud ühes väikeses seltskonnas, kus jututeema keerles ümber kunsti kogumise. Seal käidi välja huvitav idee: me võiksime tuntu kunstiteoseid ise paberile printida. Miks ka mitte, kui tõmmata endale selliste artistide nagu Chagal, Rosseau, Mondrian, Kandinsky või isegi Jackson Pollocki tööd ja illumineerida nende läbi endit ümbritsevat keskkonda. Üks vestluskaaslane mainis, et tal oli võimalus kasutada ühte stuudioprinterit ning ta sai seeläbi osaliselt oma seinad katta. Samas, selliseid seadmeid on raske leida. Teie väljaandes ei kajastata neid peaaegu üldse. On siiski suur vahe, kas realiseeritud ülesvõtte asub tavauuruses või on formaadiks juba A1. Kuid olles mõistlikud, tuleb ka tõdeda, et sääraseid seadmeid on kulukad ja hinnalised ning pole seetõttu laiale tarbijaskonnale mõeldud. Ma ei arvagi, et teie väljaande järgmistest numbritest midagi vastavat leida on, kuid samas ei tohiks ka teemat ära unustada.

Teise asjana märkasin, et teie poolt välja pakutud alternatiivsete lahenduste nimistu hulgas populaarsema virtuaalsotsiaalse keskkonna asendamiseks polnud Google+ maailma. Kas see on mingisugune teiepoolne *statement* või on teile nende kohta teada midagi, mida mina ei tea?

GUIDO

[DIGI] VASTUS: Stuudioprinterid on spetsiifiline tootegrupp ja esialgu meil neist plaanis rääkida pole. Märkus on siiski õige, piltide printimisest tahame küll varsti jälle juttu teha. Google+ jäi nimekirjast välja sellepärast, et kõik niikuinii juba teavad seda.

Programmeerimist saab õppida ise

Väga paljud on küsinud programmeerimise õpetusi ja muud sellist, aga te ei ole seda õpetanud (kuigi võiksite). Kui keegi tahab programmeerida ja oskab natuke inglise keelt, siis soovitan ma „In easy steps“ raamatuid. Ma ise olen otnud C++ õpetuse. Raamatud on värvilised, piltidega ja lugemiseks ei pea tipptasemel inglise keelt oskama. Raamatuid saab tellida aadressilt ineasysteps.com.

JASPER

Kust saab Fotokooli osta?

Märkasin [digi] kodulehe arhiivist sellist ajakirja nagu Fotokool. Kas on mul võimalik kõik need kolm numbrit kuskilt kuidagi saada?

JANE

[DIGI] VASTUS: Seda küsitakse meilt sageli. Vana Fotokooli uustrukki praegu plaanis pole, pigem sooviksime välja anda uue ja täiendatud versiooni. Millal täpselt see juhtub, ei julge praegu veel lubada.

Veel üks hea võrguketask

Ei tea kas meelega, aga võrguketaste testi tu-

KUU KIRI

Ärge kasvatage arvuti ees kõhtu!

Tere, [digi]. Olge palun nii vahvad ja tehke ülevaade Bluetooth (juhtmevabadest) stereokõrvklappidest, mida saaks mõnusalt autos vabakäeseadmena kasutada, millega ühistranspordis sõites oleks hea muusikat kuulata ja nüüd kevade tulekul õues sportides muusikakuulamiseks kasutada. Aitab arvuti taga istumisest, aeg on õue sportima minna!

Ma ei leia ikka [digi] Android versiooni. Hea oleks seda ju mõnest mitte-hammustatud-õuna tahvlit lugeda või isegi Note 2 ajab asja ära. Jah, Henrik, julgen igati Note 2 soovitada. Kasutan seda igapäevaselt ja noh, suureks ei jää see kindlasti.

Mina ei ole arvutimängude huviline. Märtsikuu ajakirjas leidsin lk 10 mängu-uudised, lk 14 rubriigist TOP PlayStation mängude ülevaate, lk 16 PlayStation 4 ülevaate (3/4 leheküljest), lk 23 PlayStation 4 kohta peaaegu pool lehekülge, lk 66-79 rubriigi Play. 82 lk mahuga ajakirja kohta on seda päris palju, peaaegu 18 lk, s.t. 22% ajakirjast oli mängude all. Tahaks saada ajakir-

lemus ei olnud päris adekvaatne. Kuna enaldal oli plaan ka soetada võrguketask, ostsin teie soovitatud WD ketta, vaatasin hinda ja kõik nagu sobis. Kahjuks ei ole sellel bitorenti funktsiooni. Seega sai siis uuritud, kas tõesti on see ainult Buffalo kettal, mis on aga nii aeglane. Uurisin ja leidsin Buffalo ketta Linkstation Pro (LS-V2.OTL). Sama hind mis WD, kuid paremate näitajatega. See ketas on täiesti Eestis müügil ja kättesaadav.

VAIKO

Kallutatud jõud

Olles algusaastatest [digi] lugeja, siis on mul viimasel ajal tekkinud selline tunne, et ajakirjas tegutsevad kallutatud jõud. Märtsi [digi] tegi täiega maha Nokia WP 8 uued telefonid ja kiitis taevani Androidiga telefone. Minul on 920 ja ma olen rahul. Meeldib just see, et telefoni kätte võttes tunnen ikka seda, et telefon on käes. Kas tõesti oleme nii nõr-

ja, kus saaks sisu valida ise ja maksta selle eest. Ajakiri Androidi poodi rubriikide kaupa müüki?! Ja üleüldse, telefon tasku, juhtmevabad sinihambastereokõrvklapid pähe ja õue trenni tegema, mitte arvutimängude juures kõhtu kasvatama!

TÕNU

[DIGI] VASTUS: Juhtmevabade klappide ja muu trennivarustuse võrdluse mõtted mõlguvad meil endalgi mees, hea on tõdeda, et selle vastu ka suurem huvi on. Digitaalse ajakirja Androidi versiooni valmimist takistavad mõned tehnilised probleemid. Niipea, kui oleme neist jagu saanud, tuleb ka Androidi versioon. Idee rubriikide kaupa soetamisest on huvitav, see läheb meie ideekatlasse, kuid ära selle ootuses praegu veel hinge kinni hoidma hakka.

Kevade saabumise meeldetuletamise, kavala idee ja sportima kihutamise eest anname sulle auhinnaks Logitech'i Bluetoothiga töötava valgustusga klaviatuuri K810. See ootab sind toimetuses meie tarmukate sekretäride juures.

gukesed, et ei jõua 200 grammi käes hoida? Pealegi, tugevam tükk annab tunde, et see nii lihtsalt katki ei lähe. Nokia kaamera on super. GPS ja Nokia kaardid on siiani töötanud laitmatult ning Linnajuht arvatavasti on mulle tubliks abiliseks kevadisel Itaalia reisil. WP 8 on kena ja lihtne. Sooviks edaspidi [digi]s näha sellist lehekülge, kuhu on koondatud WP8, Androidi ja Apple'i huvitavamad ja kasulikud rakendused telefonile. Praegu avaldate peamiselt Androidi rakendusi.

JAAK

JÄRGMISE KUU AUHIND

Lubame, et premeerime ka järgmise kuu parima, huvitavama või mõtlemapanevama kirja autorit toreda ja kasuliku vidinaga. Kirjutage julgelt, andke meile ideid, et saaksime ajakirja järjest paremaks teha.

VIISTEIST KORDA **ZOOMI**, ÜKS KORD PILDISTA!

Tamron AF 18-270mm
F3,5-6,3 DI II VC PZD

SOODUSHIND:

399€ ~~599€~~

Järelmaks: **18€** (24 kuud, kokku 432€)

Tamroni universaalne 15× megazoom seljab kõik teised objektiiivid ja on suve lõpuni Photopointis müügil enneolematult soodsa hinnaga!

18–270mm zoomivahemik pakub sulle kõike, mida pildistaja võiks tahta – pildista ühe objektiiiviga portreesid, kauneid lainurk maastikuvõtteid või hoopis makro lähipilt. Rohkelt auhinnatud kompaktsel 15× zoomobjektiiivile lisavad erilist väärtust Tamroni uus PZD piesoelektriline autofookus ning VC värinastabilisaator!

TAMRON
New eyes for industry

**5 AASTAT
GARANTIID**

Photo Point

www.photopoint.ee
Tasuta infotelefon **800 FOTO** (3686)

UUS JA VANAD

Nikoni väga eriline kompaktkamera

Nikoni kompaktkamerate valik pole nii suur kui Canonil, kuid Nikon julgeb katsetada uudsete lahendustega. Coolpix A on kompaktkamera, milles on korralik 16megapiksline APS-C mõõtu peegelkaamera sensor. Vähemalt teoorias annab see kaamerale väga hea pildikvaliteedi. Valgusjuline F2,8 fikseeritud 18,5 mm fookuskaugusega lainurkobjektiiv teeb sellest väga spetsiifilise kaamera, mis kindlasti kõigile ei sobi. Kaamera võimaldab salvestada 14bitise värvisügavusega RAW-faile ning 1080p videot kaadrisagedusega 24, 25 või 30. Kaamerale on välguking, kuhu saab kinnitada välise optilise pildiotsija.

Fujifilm X100S

Samuti väga uus kaamera ja samuti 16megapiksline APS-C sensoriga, kuid Coolpix Ast suurem ja raskem. Fikseeritud 23 mm fookuskaugusega F2,0 objektiiv on Coolpix A omast praktilisem. X100S-i eelisteks on sisseehitatud nutikas optiline hübriidpildiotsija ja muu hulgas ka parem minimaalne säriaeg 1/4000 s Nikoniga 1/2000 s vastu.

Canon Powershot G1 X

G1 Xi 14megapiksline sensor on Coolpix A omast väiksem, kuid kaamera ise on kopsakam ja ligi kaks korda raskem. Canonil on 4x suumiga objektiiv, mis laiemas otsas on sama suure F2,8 valgusjõuga. Canon ekraan on kallutatav ja väljakeeratav, Coolpixi oma aga on aga seesavatu fikseeritud. 1,9 k/s sarivõtte jääb Nikoniga 4 k/s sarivõttele selgelt alla.

Sony RX100

RX100 on Coolpix Ast mõned millimeetrid väiksem ja ligi 50 grammi kergem, kuid sellel 20megapiksline CX-mõõdus sensor on Nikoniga omast tunduvalt väiksem. Sony kasuks räägib 3,6x suumobjektiiv, mis on laias otsas hämmastavalt valgusjuline, lausa F1,8. Erivõimalusena on saadaval ka 10 k/s sarivõtte.

VÄRSKED KÜSIMUSED

3 küsimust Windows Blue kohta

Mis see õigupoolest on?

Windows Blue on koodinimetus Windows 8 värskendusversiooni jaoks. See ei ole täiesti uus Windows 9, see on Windows 8ga seadmete jaoks mõeldud värskenduspakki. See hõlmab lisaks arvutitele ka Windows Phone 8 operatsioonisüsteemi nutitelefone ja Windows RT operatsioonisüsteemiga tahvelarvuteid.

Mis seal uut on?

Kuna Microsoft Windows Blue kohta midagi ametlikult ei ütle, saame ainult spekuloida. Täpseid üksikasju pole teada, kuid Microsoft on ääri-veeri mõista andud, et suurt rõhku pannakse puuetundlike funktsioonide arendamisse. Internetis saab vaadata demovideot, milles näidatakse maalimisrakendust Fresh Paint, mille tööversioon oskab juba praegu tulevase Windows Blue täiustatud puutefunktsioone kasutada. Arvatakse, et Blue võib tuua kaasa ka mõningaid kasutajaliidese muudatusi.

Millal see välja tuleb ja kas see on tasuta?

Julgemate ennustuste järgi võib Blue välja tulla juba selle aasta suvel, kui mitte lõppversioonina siis vähemalt avaliku testversioonina. Windows Blue tulekuga kavatseb Microsoft üle minna iga-aastasele Windowsi uuendustsüklile. Praegu pole veel teada, kas Windows Blue saab Windows 8 kasutajate jaoks olema tasuta või saab seda installida tasuta.

Kolm tööriista fotograafile

Võrdleme kolme tuntud tootja kõige uuemaid peegelkaame-raid. Kes jääb peale?

	Canon EOS 700D	Nikon D7100	Sony SLT-A58
Megapiksleid	18	24	20
Ekraan	3tolline, väljakeeratav, 1 040 000 pikslit	3,2tolline, 1 228 800 pikslit	2,7tolline, väljakeeratav, 460 000 pikslit
ISO tundlikkus	100 – 12 800, laiendatav kui 25 600	100 – 6400, laiendatav kuni 25 600	100 – 16 000, laiendatav kuni 25 600
Sarivõte	5 k/s	6 k/s	5 k/s
Videorežiim	1920 x 1080 30/25/24 k/s, 1280 x 720 60/50 k/s	1920 x 1080 60/50/25/24 k/s, 1280 x 720 60/50 k/s	1920 x 1080 60/24 k/s, 1440 x 1080 30 k/s
Hind	u 900 eurot	u 1280 eurot	u 600 eurot
Hinne			

NUMBRID KASTIS

1500 000

on siiani müüdud Microsofti tahvelarvuti Surface RT ja Surface Pro kokku.

1 100 000

on müüdud lahjema seadistusega, aga ka kauem turul olnud Surface RT-d.

400 000

korda on poest koju viidud kallim versioon Surface Pro.

15,3

korda on see vähem kui eelmise aasta viimases kvartalis kokku müüdud iPadi arve.

23 000 000

iPadi müüdi väidetavalt 2012. aasta viimasel kolmel kuul.

70

teenust on Google sulgenud kolme viimase kevadise suurpuhastuse ajal, mille käigus kadus see aasta ka Google Reader, mida paljud inimesed tegelikult veel kasutavad.

48

tunni jooksul kolis üle Feedly'sse pool miljonit Google Readeri kasutajat pärast seda teadaannet.

140 764

inimest oli 22. märtsi seisuga alla kirjutanud Change.org petitsioonile, et Google Reader jääks alles.

0

on teenuste arv, mis Google on pärast kinni-panekut on avalikkuse survele uuesti avatud.

Need teised Xperiad

Sony oli siiani enda selle aasta nutitelefonidest välja hõiganud üksnes esinumbri Xperia Z, kuid vaikselt hakkavad välja ilmutama ka tagasihoidlikumad tege-lased... kui seda Xperia SP kohta öelda saab. Tegu on aasta teises pooles müüki jõudva 4,6tollise (720x1280) TFT-ekraaniga nutitelefoniga, mida jooksutab ka-hetuumaline 1,7 GHz Qualcom-mi S4 Pro protsessor, sellel on 1 GB vahemälu ja 8 GB mälu.

Käepärane tahvelarvuti

Dell on valmis teinud midagi suhteliselt veidrat, nende XPS 18 on, nagu nimigi ütleb, 18tollise ekraaniga... eee... hübriidarvuti? Kasuta seda tahvlina või koos dokiga sülearvutiga, ise valid, kumb käepärasem tundub. Puu-tetundlikule ekraanile on paigu-tatud, tänapäeval võiks juba öel-da et kõigest, 1920 x 1080 ehk FullHD ja selle tuumaks on kol-manda põlve Intel Core protses-sor, hinnad algavad 900 eurost.

Märtsis ilmus kauaoodatud järg linnasimulaatorile „SimCity“, mille avanädalast kujunes katastroof. „SimCity“ nõuab üksi mängimiseks võrguühendust ja levitaja Electronic Arts polnud mängurite hordide vastuvõtmiseks valmis. Tagajärjeks olid kümned tuhanded mängijad Põhja-Ameerikas, kes pidid tunde ja tunde järjekorras ootama, millal nad saavad üksikmängu mängima hakata. Õige pea häkiti mäng ka lahti ja nüüd on võimalik seda mängida ka ilma internetita.

60 000

jälgijat oli BBC Weatheril Twitteris, kui Süüria valitsusmeelsed häkkerid sellesse enda sõnumi jätsid

3

BBC Twitteri kontot murdi veel lahti, sealhulgas BBC Arabic konto.

10

aastaseks saab sel aastal The Pirate Bay.

9

aastat vana on The Pirate Bay kõige vanem siiani töötav ja jagatav torrent, „Revolution OS“, dokumentaalfilm Linuxist ja tasuta tarkvarast.

641,32

GB on kõige suurema The Pirate Bay torrenti maht, milleks on Geocities.com arhiiv, Yahoo 2010. aastal suletud veebimajutusteenus.

3,08

KB on kõige väiksema torrenti maht seal, milleks on Adobe Photoshop CS5 kräkk.

2 000 000

torrentit on hetkel saadaval The Pirate Bay lehel.

1

Gbit/s mobiilset internetiühendust on Eestisse oodata kuuldavasti juba lähiaastatel.

Head uudised mänguritele

Logitech on viimasel ajal mängurite suhtes üsna laisk olnud, kuid sel aastal tulevad nad suurejooneliselt tagasi. Välja on kuulutatud lausa neli hiirt, kaks klaviatuuri ja kaks paari kõrvalklappe, mille hulgast ehk välja paistvaim on 200 eurot maksev mänguriklaviatuur G19s, mille on 12 programmeeritavat G-nuppu, kaks USB-pesa, randmetugi ja 16miljoni värviga eri tugevuses taustavalgustus.

Canon'i seebikarbid

Canon esitles kahte uut PowerShot'i SX-seeria mudelit – SX280 HS ja SX270 HS. DIGIC 6 pildiprotsessor ja 20x optilise suum peaksid sobima kõikvõimalike stseenide detailseks ja FullHD (60 kaadrit sekundis) kvaliteediga jäädvustamiseks. SX280 H-il on WiFi, mis lubab pilte laadida sotsiaalvõrgustikku, suvalisse seadmesse või veebivõrgustikku internetti. Müügile tulevad need õige pea.

MÄNGU-UUDISED

EESTI TOP 10

Märts 2013

- 1 Starcraft 2: Heart of the Swarm
- 2 Tomb Raider
- 3 Far Cry 3
- 4 Crysis 3
- 5 Bioshock Infinite
- 6 Assassin's Creed III
- 7 Gears of War: Judgment
- 8 Hitman Absolution
- 9 God of War: Ascension
- 10 Guild Wars II

Üle võlli!

Üllilõbus ja igati üle võlli huumori ning märuliga avatud maailma mäng „Saints Row 3” pidi saada veel ühe suurema lisapaki, kus peategelasest kambajõmm saab Ameerika presidendiks ja asub tagasi lööma tulnukate invasiooni, kui levitajad THQ-d tabasid raskused, firma läks üld-

se pankrotti ja sinnapaika see jäigi. „Saints Row” arendaja Volitioni ostis aga ära Deep Silver ja nii sai ühteäkki algselt kavandatud lisapakist täiemõduline järg „Saints Row IV”, mis ilmub juba 23. augustil nii arvutitele kui ka selle põlvkonna konsoolidele. Kui eelmine osa juba ba-

lansseeris hullumeelsuse ja hea maitse piiril, siis seekord tundub et minnakse veel mitu sammu kaugemale, aga see ongi täpselt see, mida sarja fännid uuest „Saints Row’st” saada tahaksid. Tõsi küll, graafikas tundub hüpe olema minimaalne, sest tegu on ikkagi selle põlve mänguga.

ÜHE LAUSEGA

„CARMAGEDDON”

1990ndatest pärit ultravägivaldne kihutamismäng, saab uue osa ka järgmise põlve konsoolidele (ja arvutite).

AUHINDADEGA PÄRJATUD

ja taevani kiidetud „Bastioni” tegijatel on käes uus seiklusmäng, „Transistor”.

1. MAIL ILMUB arvutite „Fez”.

ELECTRONIC ARTSI JUHT

John Riccitiello astus tagasi, kas on oodata muutusi vastuolulise firma juhtimises ja kuvandis?

TÜKK AEGA kuulujututasandil olnud „Thief 4” on nüüd ametlik, arendajaks on Eidos Montreal („Deus Ex: Human Revolution”).

CD PROJECT REDI küberrollikas „Cyberpunk 2077” saab ka mitmikosa.

KALENDER

Saab natukene suurtest nimedest hinge tõmmata

2 Defiance

„Defiance” on väikesealiibrine MMO-tulistamine, mis jõuab korraga nii arvutitele, PS3-le kui ka Xbox 360-le, kuid ei ole kahjaks siiski rismängitav nendevahel.

26 Dead Island: Riptide

Techlandi üsna kiire järg esimesele „Dead Islandile”, mis oli küllatki vastakate tunnetega vastu võetud rollikasugemetega avatud maailma märul. Teine osa peaks olema väga sarnane.

26 Lego City Undercover: The Chase Begins

„The Chase Begins” on Nintendo taskukonsooli 3DS-il toimuv eelugu Wii U ühele oodatumaile ja kiidetumaile mängule „Lego City Undercover”.

30 Soul Sacrifice

Playstation Vita taskukonsool vaeleb mängude puuduse käes ja seda saadetakse leevendamaks hullumeelne märuliseiklus „Soul Sacrifice”, mis on eriti Jaapanis väga oodatud.

KLICK
SINU DIGIPOOD

HP soovib: opsüsteemi Windows 8.

Ülivõimas

- Kolmanda põlvkonna Intel® Core™ i7-3630QM protsessor**
Ülivõimas uus Inteli neljatuumaline protsessor, mis on kuni 30x võimsam kui tänapäeva keskmises sülearvutis kasutatav protsessor. (Võrreldud turul levinud AMD E2-1800 protsessoriga TrueCrypt AES testis)
- 4095 MB nVidia GeForce GT 635M graafika** (2GB GDDR3 eraldiseisev videomälu)
Üks võimekamaid graafika kiirendeid täna sel päeval, mis on 2x võimsam kui tänapäeva keskmises uues sülearvutis kasutatav graafika kiirendi. (Võrreldud turul levinud nVidia GeForce 610M graafika kaardiga 3DMark11 testis)
- Teie andmeid kõvakettal kaitseb **HP ProtectSmart** tehnoloogia, milles kiirendusandur ennetab pöörutusi ja vajadusel peatab kõvaketta töö sulgedes lugemise kaitseasendisse. Antud tehnoloogia aitab vähendada kõvaketta probleeme kuni 50%.
- Suurepärase mittepeegelduva pinnaga **FullHD resolutsiooniga ekraan**, millega saad nautida detailset pilti ka välistes tingimustes.
- Harjatud alumiiniumist korpus** on vastupidav ja atraktiivne välimusega. Kõrge kvaliteedi kinnituseks annab HP **3 aastase garantii**.

HP Envy dv6-7300sa

ekraan 15.6" FullHD	Windows 8
mälu 8GB	kõvaketas 1000GB
aku tööaeg 6:00	kaal 2,46kg

- DVD-kirjutaja • sõrmejäljelugeja
- WiFi • Bluetooth 4.0 • Beats helisüsteem
- 3xUSB3.0 • 1xUSB2.0 • HDMI • VGA

-31%

899,-

kuumakse alates 22.76€
48 kuud

~~1299€~~

www.klick.ee osta kodust lahkumata.
Kaup kätte 2-7 tööpäevaga. Kiire ja mugav järelmaks.

Kaunis, kiire, sujuv

Tähelepanu: Järelmaks on finantskohustus. Enne järelmaksu lepingu sõlmimist tutvuge vastava teenuse tingimustega ning vajaduse korral konsulteerige asjatundjaga. Järelmaksu pakkujaks on **Swedbank Liising AS**. Krediidi kulukuse määr on 15,01% aastas järgmistel näidistingimustel: järelmaksu summa 500 €, sissemakse 10%, tagastamise tähtaeg 2 aastat, intress 9,9% aastas, lepingutasu 19 €. Määr on arvestatud eeldusel, et põhiosa ja intress makstakse tagasi igakuiste annuiteetmaksetena. Arvutus on ligikaudne ja võib erineda Teile pakutavatest tingimustest. Soovitame tutvuda järelmaksu infoga aadressil www.klick.ee/jarelmaks.

Mahatõmmatud hindade näid on tegemist toodete avalikudatatega. Kampania kestab 03.04.2013 - 30.04.2013. Kaupa on piiratud koguses, kõik pildid on illustratiivsed.

LÜHIDALT

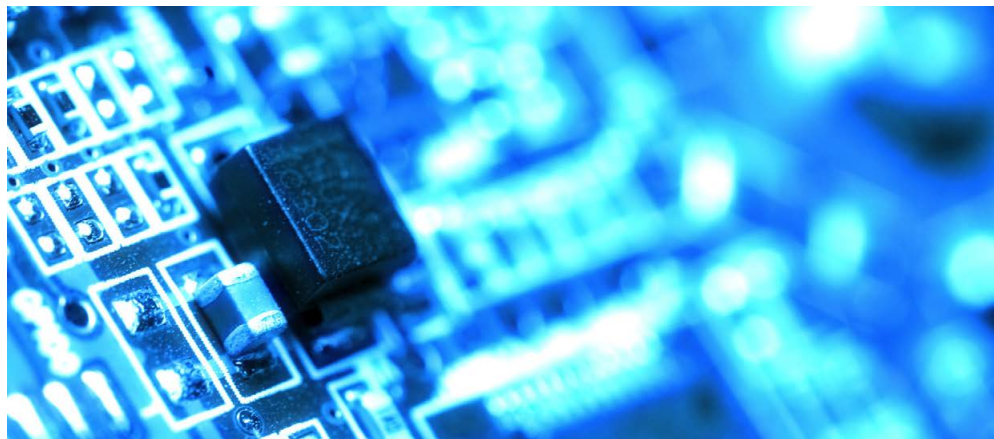

Sääsest elevandiks

Me oleme kirjutanud laien-
datud reaalsusest (*augmen-
ted reality*) ja kuidas see poeb
meie igapäevaellu varemgi
ning koos Google Glass laad-
sete seadmetega juhtub see
pigem varem kui hiljem – liht-
samad asjad nagu automaat-
tõlked ja näotuvastus on juba
praegu kasutuses.

Kuid milleks piirduda ai-
nult sellega? Selgub, et eri-
nevalt inimesest on masinad
suutelised märkama ka muu-
tuseid, mis inimsilmale märka-
matuks jäävad. MIT teadlaste
välja töötatud tehnoloogia ai-
tab märgata imepisikesi liigu-
tusi ja värvimuutusi, näiteks on
selle abil võimalik mõõta in-
imese pulssi ja hingamist, jäl-
gida temperatuurist tingitud
õhu virvendusi, vibratsioone
ja helivõnkeid. Kuid kui lisada
siia infrapunaandurid, ultra-
helimõõtajad ja muud sellised
seadmed, siis võib juhtuda, et
filmist „Predator“ tuttav tuln-
kas-jahimees peab paari aasta
pärast inimeste kütamise ase-
mel koju tagasi lendama oma
optikaseadmeid täiendama.

Ehk teisisõnu: uus tehnolo-
ogia teeb sääsest elevandi ja lil-
liputist hiiglase.

Õhus on tunda muutust. Turg on valmis vana tehnoloogia asendamiseks uuega.

Võitja võtab kõik

Vanasti oli asi lihtne, Microsoft
tegi operatsioonisüsteemi ja ar-
vutitootjad tootsid rauda. Ar-
vutid olid kallid, nõudsid palju
oskusteavet ja neid uuenda-
ti harva. Personaalarvutite esi-
number Apple oli muutunud tü-
hiseks täpiks IT maastikul.

Nüüd mitukümmend aast-
tat hiljem on olukord pea peale
pöördunud: infotehnoloogia
kaldub pigem nutitelefonide
ja tahvelarvutite valdkonda,
kus juhtkoerteks on arvutiä-
ris autsaideriteks jäänud Apple
ja Samsung. Arvutite elutsükkel
kipub jääma sinna paari aasta
kanti (kui sedagi) ja tarkvara ei
müüda enam ammu poes, vaid
nendest samadest arvutitest,
mille jaoks seda vaja läheb.

Kuid, nagu ütleb teleturu dik-
tor, see pole veel kõik. Apple on

muutunud maailma üheks väär-
tuslikumaks ettevõtteks, kes
uuel turult võtab lausa 2/3 ka-
sumist, sellal kui Samsungi-
le jääb vaid umbes 30% ja vaa-
tamata pingutustele ei kipu see
suhtarv numbritena muutuma.
Muud mehed saavad kamba
peale kokku kasumist vaid 2%.

Tundub, et Samsung on ha-
kanud ka aru saama, miks. Ni-
melt on vahe teenuse, riistvara
ja tarkvara vahel hakanud ka-
duma – uhkest riistvarast on
vähe abi, kui see peab arves-
tama tarkvaraga, mis omakor-
da peab arvestama suurusjärgi
aeglasemate masinatega ja mil-
lele müüdavast tarkvarast löi-
kab profiiti hoopis keegi teine.
Tänu sellele juhtus Samsungi li-
pulaeva Galaxy S4 välja kuulu-
tamise ajal midagi, mida palju

analüütikud ei oodanud – kui-
gi telefon jookseb veel Androidil
mainiti varasema hooga trum-
mipõrina asemel rohelist robotit
vaid mõõdamines, mokaotsast.
Samsungi androidivaimustus
paistab olevat hääbumas ning
asendajana nähakse kahes Inte-
liga arendatavat Tizenit.

Selles valguses omandavab
hulk teiste tegijate samme uue
mõõtme – Google'i Motorola
Mobility ost, LG WebOS-i ost,
Microsofti ja Nokia suur sõprus,
MozillaOS-i ilmumine jne. Turg
on küps selleks, et taaskord kil-
lustuda, sest kasumis olemiseks
peab võitja võtma kõik või vähe-
malt kõik, mida võtta saab. App-
le on seda praeguseks juba kor-
duvalt demonstreerinud.

Seega telefonirakenduste
meistrid; olge valvsad!

Kui puu pole piisav: plastikpea

Üks valdkond, kus 3D-trükkimi-
ne jätkuvalt leiab uusi rakendusi,
on meditsiin, inimese „tagavara-
osad“ on unikaalsed ning perso-
naalsed ja nende masstootmine
ei ole võimalik.

Ameerikas elab hetkel üks
inimene, kelle kolju on 75% ula-
tuses plastikust, mis on printe-
rist välja trükitud. Seoses sellega
esitaks küsimuse, kas teie tervis
trükimusta kannatab?

3D-printimisel on meie elus
vägagi praktiline rakendus.

Metallid massidesse

Kui alumiinium esimest kor-
da avastati, olid selle tootmi-
se kulud röögatud. Ajapikku sel-
gus, et alumiiniumi on võimalik
elektri abil toota väga odavalt.

Väike Briti firma nimega ni-
mega MetalYSIS on kasutusele
võtnud tehnoloogia, mis lubab
seda ka mitme muu (muld)met-
alli tootmisel: tantaalile, tungse-
tenile, vanaadiumile, titaanile ja
neodüümile. Esimene pisitehas
on juba käiku lastud.

Kõvaketaste läbimurre ja Pac-Man

1980. aasta on arvutiajaloo seisukohalt oluline aasta selle poolest, et just sel aastal tuli müügile esimene 5,25tollisesse pesasse sobiv kõvaketas ST506. Selle valmistajaks oli Seagate ning mudeli tähtsus seisnes selles, et see lõi standardi PC/XT ja PC/AT arvutite kõvaketas- te jaoks.

Kõvaketas sobitus 5,25tollise disketiseadme pesasse ning selle mahutavus oli vaid umbes 5 megabaiti. Seda oli ainult neli korda rohkem kui mahutas 5,25tolline diskett, kuid see võimaldas siiski suhteliselt lihtsalt lisada arvutile püsiva andmekandja.

Hoolimata sellest, et ST506 maksis esialgu 1500 dollarit, hakati seda ja selle kõvaketta poolt juurutatud liidest kasutavaid tei-

si kõvakettaid arvutitesse järjest sagedamini lisama.

Seagate partneriteks said nii Apple kui ka IBM ning paari aastaga müüs Seagate populaarset ST506 mudelit 4 miljonit ühikut. See on päris suur number, kui arvestada seda, et 1980. aastal oligi terves Ameerika Ühendriikides ainult miljon arvutit. 1980ndate lõpus oli kõvaketas sees pea juba igal müüdüd arvutil.

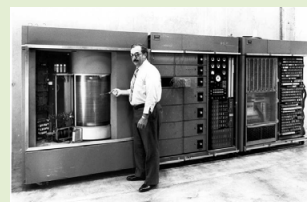
Teine ajalukku jälle jättnud sündmus oli praeguseks leghendaarse staatuse saavutanud mängu „Pac-Man“ ilmumine. Mängu loojaks oli Jaapani firma Namco ja esialgu oli see mängitav vaid mänguautomaatidel. Isegi need, kes seda mängu nime järgi ei tea, on kindlasti näinud piltidel või televisioonis

kollast puuduva tükiga juusturatta sarnast tegelast, kes mööda koridori tormab ja värvilisi pallikesi sööb. „Pac-Man“ saavutas tohutu populaarsuse, olles just nii lihtne, et seda saab mängida igaüks, kuid olles just nii keeruline, et edenemine kõrgematele tasemetele pakuks püsivalt pinget ja nõuaks harjutamist.

„Pac-Man“ lõi labüridis ekslemise mängužanri ja oli esimene mäng, milles mängija sai mängu kestel üles korjata mitmesuguseid boonuseid, mis tema tegelasele ajutiselt uusi võimeid andsid. „Pac-Manist“ on saanud arvutimängude kui sellise sümbol ja sellele on popkultuuris väga palju viidatud, seda nii filmides, plakatitel kui ka lauludes.

KAS TEADSID, ET ...

Fakte kõvaketaste kohta

1 Esimene gigabait

1980. samal aastal, kui Seagate tõi müüki 5 megabaidise ST506 kõvaketta, murti ka gigabaidise mahutavuse piir. IBM 3380 oli umbes 250 kilogrammi kaaluv kapisuurune kõvaketas, mis mahutas tervelt 2,52 GB andmeid ja maksis 40 000 dollarit. Praegusesse väeringusse ümber arvestatuna oleks selle hinnaks üle 100 000 dollari.

2 Microdrive

Kõvaketaste ajaloo üks vähemtuntud seik on see, et 1999. aastal tutvustas IBM maailmale Compact Flash kaardid suurust ja CF pesasse käivat kõvaketast nimega Microdrive. Varasemad IBMi mudelid mahutasid 170 MB, viimased Hitachi omad aga juba 8 GB. Laiemalt Microdrive siiski ei levinud ja praeguseks on nende tootmine lõpetatud.

3 Kust tuleb sõna „vint“?

IT-inimeste suust võib sageli sõna „kõvaketas“ asemel kuulda sõna „vint“, kuid paljud ei tea, kust see sõna pärit on. 1973. aastal tuli IBM (kes muu) lagedale 30 MB mahuga andmekandjaga IBM 3340, mille koodnimeks oli Winchester, tuntud vintpüssi Winchester .30-30 järgi. See nimetus läks käibelevõtte kõvaketaste üldnimetusena.

1980: Suurt osa maailmast kõvakettad ei huvitanud, neil oli oli muudki teha.

NAVIGEERIMINE

GPS ja ajaarvestus

GPS-süsteemi ajaarvamine algab 6. jaanuarist 1980, siis sünkrooniti GPS-süsteemi kell UTC-ajaga. GPS-seadmed peavad sellega arvestama.

EESTI

Olümpia

Olümpiamängud jõudsid Eestisse, kui Moskva suveolümpiamängude purjetamisalad viidi läbi Tallinnas. Pirita jõe suudmesse ehitati TOPi kompleks.

MUUSIKA

Gruusia ja Gunnar Graps

Tbilisis peetakse Nõukogude Liidu esimene ametlik rokifestival. Esimest kohta jagavad Gunnar Grapsi Magnetic Band ja vene punkt Mashina Vremeni.

Kas tõesti on järgmine iPhone mitte teerajaja, vaid tagajaja rollis? Varsti saame teada, Apple'il pole enam palju aega jokitada.

10 kuulujuttu uuest iPhone'ist

- 1 Keerulisem kui varem**
Hetkel või kohe on saadaval Androidi supertelefonid Sony Xperia Z, HTC One, LG Optimus G Pro ja Samsungi Galaxy S4, nii et Apple peab uue iPhone'iga pingutama ja üllatama rohkem kui kunagi varem. Arvatavasti enam lihtsalt telefoni ikoonirea võrra pikemaks venitamisest ei piisa, mis oli põhiline erinevus iPhone 4S-i ja iPhone 5 vahel.
- 2 Mis su nimi on?**
Hetkel ei ole teada, kas uus iPhone kannab nime 5S, 6 või lihtsalt iPhone. Arvestades esimest punkti kipume arvama, et pigem on kaalumisel kaks teist varianti. Maha ei saa ka matata iPhone Mini ehk väiksema ekraaniga ja odavam Apple'i nutitelefon, et konkureerida ka natukene madalamas hinnaklassis.

- 3 Millal? Millal!**
Apple võib liikuda sennapoolle, et turule tuuakse kaks uut iPhone'i aastas, näiteks 5S tuleb enne suve või siis tavapärasel tempos juunis ja teine kuulutatakse välja sügisel. Igaljuhul on juunis väljakuulutamine täiesti tõenäoline.
- 4 Plastist korpus?**
Mitmed kuulujuttud näitavad selles suunas, et uus iPhone võib olla plastist korpusega, erinevalt viimaste mudelite metallist korpusest. See võib samas jällegi viidata sellele, et plaanis on peale tippmudeli teha ka odavam versioon ehk iPhone Mini.
- 5 iOS 7**
Väikeseid vihjeid uuest operatsioonisüsteemist iOS 7 on juba lekkinud ja on äärmiselt tõenäoline, et see on just seo-

tud iPhone 6-ga, mitte 5S-iga, kui see üldse kunagi välja tulema peaks. Teistpidi, kui tuleb iPhone 5S, siis see jookseb endiselt iOS 6 peal.

- 6 Ekraan ja olematu kodunupp**
Lekkinud on, et Apple on teinud uue iPhone prototüübi, millel ei ole kodunuppu ja millel on Retina+ IGZO ekraan. Ekraani diagonaalsiks pakutakse teise lekke järgi 4,8 tolli, mis arvestades paratamatut trendi suuremate ekraanide poole ei kõlaga nii kohaltult.
- 7 128 GB?**
Apple on teinud juba 128 GB andmeid mahutava iPadi, nii et tõenäoliselt on nii palju mälu ka kõige kallimal uuel iPhone'il, kui gi valikus on kindlasti ka vähe-ma mälu mudelid.

- 8 Lähiväljaside tuleb**
Kui iPhone 5 puhul räägiti, et maailm pole veel NFC-ks ehk lähiväljasideks valmis ja seetõttu pole seda ka iPhone'i vaja panna, siis nüüd, pool aastat hiljem, tundub NFC lisamine möödapääsmatu.
- 9 Parem 4G**
4G andmeside ja selle erinevad sagedused on olnud iPhone 5-le probleemiks ja tahaks loota, et Apple üritab seda lahendada.
- 10 Veel?**
Silmadega kerimine nagu Samsung Galaxy S4-l? Tõenäoliselt. Juhtmevaba laadimine? Apple on sellele võtnud patendi, kuid eks nad on neid võtnud pea kõigele mõeldavale. 802.11ac WiFi? Arvatavasti. 13 Mpix Sony kaamera? Kuulujuttude põhjal jah.

10 meest, kellel poleks nutitelefone

1 Thales Mileetosest

7.-6. sajandil enne meie aega elanud kreeka teadlane Thales oli esimene, kes pidas tähelepanuväärseks fakti, et merevaigu hõõrumisel tekib elektrilaeng. Tõsi, tema pidas seda küll magnetlaenguks...

2 Blaise Pascal

Prantsuse matemaatik, füüsik ja leiutaja, kes ehitas 1642. aastal esimese mehaanilise kalkulaatori, et kergendada oma raamatupidajast isa tööd. Kommertsedu seadet ei saanud, kuid arvutusmasinate ajastu oli alanud.

3 Alexander Graham Bell

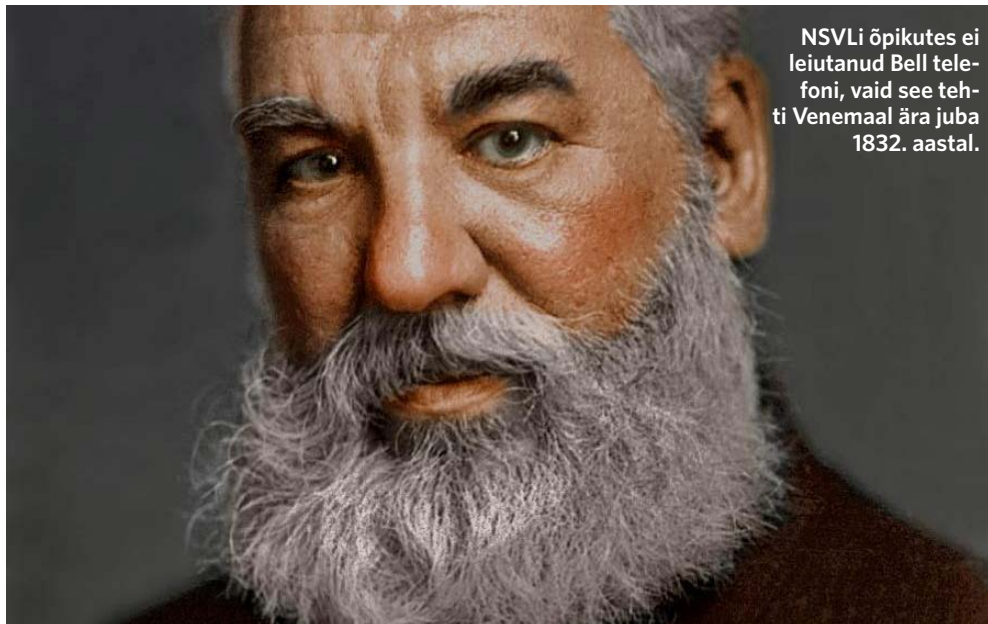
7. märtsil 1876. aastal sai Bell patendi meetodile ja aparatuurile, mis võimaldas edastada häält või muid helisid telegraafi teel. Sama aasta augustis demonstreeris Bell telefonikõnet 8 km kaugusele.

4 Alessandro Volta

18. sajandi lõpus ja 19. sajandi algul elanud itaalia leiutaja, kes valmistas esimese elektrokeemilise aku, mis andis stabiilset voolu. Aku elemendid olid tsingist ja vasest ning elektrolüüdiks oli lahjendatud väävelhape.

5 Charles Babbage

Babbage kavandas ja ehitas esimesed programmeeritavad arvutid. Ta oli ka esimene, kes tuli ideele, et programmi ei pea iga kord uuesti sisestama, vaid et selle võiks salvestada perfokaardile.

NSVLi õpikutes ei leiutanud Bell telefoni, vaid see tehti Venemaal ära juba 1832. aastal.

se isa Alan Turing oli esimene, kes lõi käsitluse tehisintellektist ning kes tõestas, et suvalist arvutuslikku probleemi saab kirjeldada ja seejärel lahendada matemaatiliste tehete jadana.

6 Friedrich Reinitzer

19. sajandi saksa teadlane, kes 1888. aastal avastas vedelkristallid ja uuris nende omadusi. Tõllal ei osanuda keegi nendega midagi peale hakata, kuid just sellele avastusele tuginevad moodsad LCD-ekraanid.

7 Alan Turing

Tänapäevase arvutiteaduse

Motorola mobiilkommunikatsiooni osakonna juht, kes oli veendunud, et kaasaskantavat telefoni on siiski võimalik ehitada. 1973. aastal demonstreeriski tema meeskond 1 kg raskust maailma esimest mobiiltelefoni.

8 John Francis Mitchell

Teine IBMi superarvuti, mis esiviisikuse jõudis, on 786432 tuumaga Mira, mille jõudluseks on 8162,4 TFlop/s. Mälu hulk pole teada, kuid voolutarve on avalikustatud, selleks on 3945 kW.

9 Tim Berners-Lee

Nutitelefon pole nutitelefon, kui sellega ei saa veebi sirvida. Tim Berners-Lee leiutas WWW kontseptsiooni 1989. aastal. Pärast seda hakkas internet plahvatuslikult kasvama.

10 Steve Jobs

Steve Jobs andis iPhone'i näol maailmale nutitelefon, mille suur ekraan toetas mitme sõrme puudet, mille kasutamiseks ei olnud vaja puutepliitsit ja mis vallandas tänapäevaste nutitelefoni tootmise laine.

TOP 5

5 maailma võimsamat superarvutit

1 Titan

560640 tuumaga Ameerika superarvuti võimsuseks on 17590 TFlop/s, sellel on operatiivmälu 710144 GB ning voolu tarbib see 8209 kW.

2 Sequoia

Sellel IBMi ehitatud arvutil on usumatult palju, tervelt 1 572 864 tuuma ja sama pal-

ju, 1572864 GB operatiivmälu. 16324,8 TFlop/s jõudluse saavutamiseks on vaja 7890 kW.

3 K Computer

Fujitsu kokku pandud monstrumil on 705024 tuuma, mis annavad jõudluse 10510 TFlop/s. Operatiivmälu on arvutil 1 410 048 GB ning voolu tarbib see 12659,89 kW.

4 Mira

Teine IBMi superarvuti, mis esiviisikuse jõudis, on 786432 tuumaga Mira, mille jõudluseks on 8162,4 TFlop/s. Mälu hulk pole teada, kuid voolutarve on avalikustatud, selleks on 3945 kW.

5 JUQUEEN

Esiiviisikus on lausa kolm IBMi arvutit, neist viimaseks on 393216 tuumaga ja 393216 GB operatiivmälu-ga JUQUEEN. Jõudlus 4141,2 TFlop/s saavutatakse tühise 1970 kW najal.

UUDISTE EDETABEL

1 Tänavaaade muutub lihtsamaks

Enne välismaale minekut on hea teada kohalike tänavate välimust. Soovitud sihtkoha läheduses asuvate teede tundma õppimisel tuleb kindlasti kasuks Instant Google Street View kasutamine. Selle portaali ülesehitus on ime lihtne, sisesta aadress ja ole tegi virtuaalselt tänaval.

2 Jagage kulusid

Kontserdile, restorani, etendusele minnes on vaja teada väljamineku maksumust ja kui palju iga söber peab maksma. Siinkohal tuleb appi veebirakendus Expense Splitter. Arusaadavalt on kuvatud enda ja sõprade kulutused ja lihtsamaks teeb registreerimise kohustuse puudumine.

3 MKM panustab IKT haridusse

Konverentsil „IT kui Eesti majandusmootor 2020“ esinenud Majandus- ja kommunikatsiooniministeeriumi IT-asekantsler Taavi Kotka lubas, et MKM läheb IKT (info- ja kommunikatsioonitehnoloogia) hariduse edendamisel Haridus- ja teadusministeeriumile appi.

4 Finnair alustab pardal WiFi ühenduse testimist

Finnair alustab valitud lendudel traadita internetiühenduse ja uute HP ElitePad tahvelarvutite testimist.

5 Konteinerid õpetavad sorteerima

Ragn-Selli konteinerid saavad alates aprillist uude märgistuse. Igal kleebisel hakkab olema jäätmeliiki kirjeldav pilt. Esmakordselt Eestis on sorteerimise õpetamiseks võetud kasutusele QR-kood.

DIGI.EE KÕRGEIMALT HINNATUD UUDISED PERIOODIL 16.03-23.03

Mida peidab endas Samsung Galaxy S4?

Uus elukaaslane

Galaxy S4, mis hakkab maksma umbes 700 eurot, on su uus elukaaslane, vähemalt nii ütleb Samsungi reklaamlause. Sinu uuel elukaaslasel on 2 GB muutmälu, 16/32/64 GB sisemälu, mida saab laiendada mälukaardiga ja kõik vajalikud ühendused, kuni GPSi/Glonassi, infra-punaliidese ja NFC-ni välja. 2600 mAh mahuga aku on vahetatav ja seda on võimalik ka juhtmevabalt laadida ning Android on otse ahjust, versioon 4.2.2, ja selle peal on endiselt TouchWiz kasutajaliides.

Kaheksatuumaline protsessor?

Kaheksatuumaline protsessor on midagi sellist, mille üle on tehnikamaailmas pigem ilgutud. Galaxy S4-s on see olemas, aga peene viguriga. Exynos 5 Octa kiibistikul on tegelikult kaks protsessorit, võimsam neljatuumaline 1,6 GHz Cortex A15 ja akusäästlikum neljatuumaline 1,2 GHz Cortex A7 ning üksnes üks neist on korraga aktiivne, vastavalt vajadusele. Idee on hea, proovides olla korraga nii väga võimas kui ka energiasäästlik, kuid kuidas see tegelikkuses toimib, seda näitavad üksnes reaalsed testid, mida saab igaüks ka ise teha, kui telefon meile siin eeldatavalt mais müüki jõuab.

Mida oligi oodata...

Samsung on osanud enda nutitelefonide tippmudelid Galaxy S4 teha osava turundusega seadme, millest kõik räägivad ja mida oodati sellise põnevusega, nagu varem on ainult oodatud iPhone'i reinkarnatsioone. Samas oli kogu tehnikamaailm ühte meelt, et Samsung tõenäoliselt Galaxy S4-ga ei üllata, sest hetkel ongi ühte Androidi telefoni raske panna midagi sellist, mida seal juba pole.

Standardtoode

Sel aastal on enda Androidi telefoniga raskem silma paista kui kunagi varem, häid telefone teevad kõik. Viietolline ekraan, Full-HD (1920 x1080) eraldusvõime ja vastavalt 441 ppi piksliihedus on uus tippmudelite standard. RGBG Super AMOLED ekraanitehnoloogia on kahtlemata hea, LTE 4G on nüüd kõikides tippmudelites, 13 Mpix kaamera samuti ja plastmassist korpus pole midagi erilist.

Keri silmade ja kõrvadega

iPhone tegi Siri ja see oli tore mänguasi, aga mitte praktiline lahendus. Galaxy S4-l on aga võimalus silmadega lehekülgi kerida ja sõrmedega ekraani kohal viibates saab lehti pöörata. Ehk siis, näiteks pikemat teksti lugedes jälgib esikaamera su silmi ja kerib lehekülge vastavalt edasi või näiteks video mängimine pannakse pausile, kui sa ekraanilt pilgu pöörad. Kas see ka reaalselt töötab?

Ultratiim on uuenenud!

Ordi Ultra valikusse lisandus kaks kergemat ja võimsamat
Intel i3 ja i5 protsessoriga *ultrabooki!*

Uus Ordi Ultra i3GH+
Uus Ordi Ultra i5GS+

- 14" HD mattekraan
- Aku: kuni 7,5 tundi
- Kaal: 1,7 kg
- EST klaviatuur
- Windows 8

579 € / 699 €

Ordi soovib
Windows 8

Microsoft

Madalaima ühisnimetaja ahvatlus

Ameerika noorte Euroopa-avastamise retked algavad või lõppevad Barcelonas. Nii juhtuski, et kui lendasin Barcelonas toimuvale Mobiilsele Maailmakongressile, jagasin lennukit noorte jänkidega.

Minu taga istuv ruudulise särgi ja prillidega kõrend, keskkoolipoiss või esmakursuslane, rääkis kahele talle armunult otsa vaatavale samaealisele neiule sellest, kuidas ta *startup*'e teeb. Neitud ei lasknud ennast ümmargusest müügitutust segadusse ajada vaid küsisid investeringute ja rahavoogude kohta. Jah, meil Eestis - riigis, kus turumajandust on vaid paarkümmend aastat peetud - on ettevõtlust kindlasti raskem edendada kui riigis, kus juba koolilapsed ärist mõtlevad. Seda enam tuleb soovida jõudu Garage 48 tegijatele ja teistele *startup*'i kultuuri vedajatele.

Kõigil, kes annavad Facebookile osa oma ajast, tasub küsida, mida annab Facebook vastu.

Siis läks jutujärg aga Facebook'i peale. „Facebook? I still do it but I don't enjoy it anymore!“ ütles üks neiu. „Facebook? Ma ikka veel teen seda, kuid ei naudi enam!“ Edasi vaagiti teisi poppe sotsivõrke, täpsemalt Twitterit, Tumblr't, Instagrami ja LinkedIn'i, ning leiti, et Facebookist on kasu ja rõõmu palju vähem, kuid kasutatakse seda miskitõttu hoopis rohkem.

See kõnetas mind küll. Kui kooliraamatus

peatükk läbi või Digitunni saateteema läbi töötatud ning aju väikest vaheldust nõuab, tuleb Facebooki lehekülj arvutis lahti nagu auto- maatselt. Ning organismi vallandub hulk biokeemiat, mis liimib silmad jupimaks ajaks sellele sinivalgele lehele. Erinevalt nt Twitterist, kus igaüks valib ise, keda jälgida, ning mis seetõttu võib aidata tõhusalt nii silmaringi laiendada kui ka näiteks tööalast infot hankida, on Facebookis su ees peamiselt selle suhteliselt kitsa ringi mõtted ja elud, keda sa isiklikult tunned (või kunagi tundsid). Facebooki ahvatlus taandub seeläbi suuresti madalaima ühisnimetajatele - rulaga sõitvad koerad, madal näakklemine, semutsemine ja uudishimutsemine.

Kuid aeg kulub selles lurris kahlates libedalt ja nii juhtubki, et „I still do it“. Kuid teisejärgulises infomüüras sorimine ei ole tööpoolest kuigi rahuldustpakkuv ning aina enam inimesi avastab, et ajamahukas tegevus ei paku naudingut ega too ka mingit kasu. Samas nad ka ei loobu.

Facebookil on miljard kasutajat. Muide, ka suitsetajaid on maailmas umbes üks miljard. Ja sarnasused ei piirdu sellega. Facebook ongi nagu suitsetamine. Kes ei suitseta, ei oska seda kuidagi igatseda. Kes suitsetab, sellel on raske seletada, miks ta seda teeb, kuid lõpetada on ometi raske. Kuid kõigil, kes annavad Facebookile osa oma ajast, tasub küsida, mida annab Facebook vastu.

Mart Parve
kolumnist

KUU PLUSSID

+ Ubuntu Hiinas
Ubuntu Linuxit võib oodata ees sajandi võimalus. Nimelt otsustas Hiina oma riigi jaoks mõeldud operatsioonisüsteemi väljatöötamisel aluseks võtta Ubuntu Linuxi. Praegu on 95% Hiina turust Windowsi käes.

+ Nutikellad tulekul
Kuulduste järgi on praegu nutikella käekellade kallal töötamas kolm tehnoloogiahiidu: Samsung, Apple ja nüüd ka Google. Google'i kella kallal pidavat töötama Androidi tiim.

+ Igaühest võib saada turvaspets
Selleaastase UK Cyber Security Challenge võistluse võitis ilma turvaalase erihariduseta Stephen Miller. Iseõppinud Miller on hariduselt hoopis keemik. Eelmise aasta võitja töötas postiljonina.

TSITAADID

„Saudi-Araabia ilmajaam on pärast kaamliga kokkupõrget rivist väljas.“

Sellise säutsu edastasid president Assadi pooldajast Süüria häkkerid, kui neil õnnestus mõneks ajaks hõivata BBC ametlik ilmateadete Twitteri konto BBC Weather.

„Nad võivad ju Ameerikasse lennata ja meie tarkvara sealt osta.“

Nii ütles Adobe'i Austraalia ja Uus-Meremaa regiooni juht vastuseks küsimusele, et miks on Adobe Creative Suite karbitoode Austraalias ligi 1000 dollarit kallim kui Ameerika Ühendriikides.

Loeb tarkvara, mitte riistvara

Sven Vahar
toimetaja

Vähemalt sama palju kui Samsungi uus telefon Galaxy S4 ise, andis möödunud kuul kõneainet ka telefoni väljakuulutamise sündmus. Samsung rääkis esitluses ainult sellest, mida telefoniga teha saab, kuidas see sinu ja minu elu paremaks muutama peaks ja üldse. Esitluse käigus räägiti väga vähe uue telefoni riistvaralistest omadustest. Veider, kas pole? Sest peaks see olema – ja tegelikult ongi –

tehnika viimane sõna! Tegelikult teeb Samsung õigesti, rõhudes mitte tehnilisele küljele, vaid sellele, mida see tehnoloogia meil teha võimaldab. Oluline ei ole ju see, et telefonis on kaheksatuumaline protsessor, vaid see, mida sa sellega teha saad. Riistavara andmed lähevad korda üksikutele valitud fännidele, kuid nemad pole see seltskond, keda Samsung püüda tahab.

Samsung tahab püüda tavalist inimest, kelle jaoks on oluline puhast salong, istmesoojendus ja konditsioneer, aga mitte see, mis kapoti all tiksub. Tehnoloogia on jõudnud tasemele, kus pole enam vaja selle pärast muret tunda. Tasemele, mis võimaldab hakata keskendumata riistvara asemel tarkvarale. Nii ongi õige. Parem tarkvara tähendab automaatselt ka paremat telefoni.

TAGASISIDE

Mida arvatakse Samsung Galaxy S4-st?

+ **Kõik on väga tore**

Forbes kiidab Samsungi nutitelefoni uut tippmudelit, alates suurest ja ilusast disainist kuni selleni, et S4 kasutab kõige värskemal Androidi versiooni, mis üldse on saada – 4.2.2. 13 Mpix kaamera saab samuti kiitust ja selle pilt-pildis funktsioon, mis võimaldab korraga kasutada nii esi- kui ka tagakaamerat. Ainsaks miinuseks peetakse plastist korpus, mis võib mõjuda odavana, eriti kui võrrelda seda teiste tootjate esinumbriga.

– **Hale koopia**

The Verge märgib, et Samsung kopeerib Apple'it nüüd veelgi enam, kopeerides iseenda seadmeid ehk Samsung on võtnud kasutusele Apple'i tikk-takk strateegia, tuues välja iga aasta või vähemagi ajaga uue mudeli, mis eelmisest tegelikult väga palju ei erine, sest on ju Galaxy S4 lihtsalt 5tollise ekraani peale venitatud S3. Märgitakse, et Galaxy S4 ei ole kindlasti parem teiste tippmudelitest, kuid mäekõrgusel on nad teistest tootjatest ees turunduses.

– **Toores ja poolik**

Wall Street Journal kirjutab, et kuigi Galaxy S4-l on mitmeid põnevaid ja innovatiivseid võimalusi, siis polnud need ajakirjanikele esitluse ajaks veel päris lõpuni ja ideaalselt töötavaks viimistletud. Samsungil on siiani selgeid probleeme, kui tahetakse muutada riistvarafirmast tarkvarafirmaks. Riistvaraliselt on tegu küll peaaegu fantastilise tootega, kuid mitmed Samsungi enda rakendused, eriti kõik kaameraga seonduv, olid kas poolikud või neist polnud mingit reaalselt kasu.

KUU MIINUSED

– Uued ThinkPadiid
Lenovo kaotab uutelt ThinkPad sülearvutitelt ära puuteplaadi ja juhtnupukesega paaris käivad füüsilised nupud, jättes ainult vajutamisele reageeriva puuteplaadi. Pikaajalised punase nupukesega kasutajad on marus.

– Apple'i turvaprohmkas
Hiljuti tuli ilmsiks, et Apple'i rakenduste-poe ja kasutaja seadmete vaheline suhtlus ei olnud krüptitud ja see võimaldas oskuslikul kõrvalseisjal muu hulgas näha kasutaja installitud rakendusi.

– Neetud närilised
Selgunud on hiljuti Fukushima Daiichi tuumajaamas juhtumise põhjus, kus jahutussüsteem voolukatkestuse pärast üles ütles. Selleks oli rott, kes oli kaabli läbi närinud just kõige kriitilisemas kohas.

Pressi vitamiinid välja!

Käes on kõige suurema vitamiinipuuduse aeg, kuid väljas paistab juba päike, lumi sulab ja hing ihkab midagi värsket ja mõnusat... „Naistekas“ võttis sel korral ette kallima hinnaklassi mahlapressid, et vaadata, kui peeneid mahlajooke kodus ise annab teha.

Mahlapress	Mahlapress Stollar	Mahlapress Kenwood JE_850	Mahlapress Philips
Mis see on?	Eriti laia sisestusavaga (84 mm) 1200vatise võimsa mootoriga mahlapress. Mahlanõu, mootor ja ava asuvad kõik keskel, vähendades nii vibratsiooni.	Müstilise Apex tehnoloogiaga kolmeliitrisel mahuga mahlapress, millel ergonoomiline disain. 1500vatine mootor, tilkumisvaba laia avaga sötetoru.	Mahlapress, millesse võib sisetada terved puuviljad. Mootor kõigest 650 W. Mikrokiust filter, suur mahutavus. Mitmekiiruseline lüliti. Nõudepesumasinast pestav.
Mis veel?	Otsesõite süsteem, 13 000 pöör/min, titaankattega löiketeras, roostevabast terasest mikrofilter.	Metallist kerega ja kaks kiirust, mille saab valida vastavalt puuviljade pehmusele.	Kaasa tuleb retseptivihik. Libise-kindel jalg, ohutusklambrid, viljalihakamber on kaheliitrine.
Hind	179eurot Kodutarbed.eu	178 eurot On/Off	105 eurot (kampaaniahind) Euronics

Samsung S4 tutvustas futuomadusi

Samsungi uusim nutitelefon S4 tuli välja kõhnema kere ja mahukama tarkvaraga. Põnevust tekitavad aga futuristlikud lähenemised, näiteks õhužestidele reageerimine, silmadega lehekülgede kerimine ja puute-tundlikkus ka siis, kui kasutajal on käes kindad - meie kampaaniatalve (võta 3 kuud, saad 4 kauba peale!) ideaalne! Müüki jõuab see lähikuudel.

Tervita päikesepaistet!

On aeg oma tehnika lillelise mähkida, sest see lõputu talv hakkab läbi saama! Miks mitte ka oma nutifonile üht-teist peent lubada ning näiteks oma iPhone sellesse Kate Spade'i fantastilisse mobiilikattesse mähkida. Kate Spade'ile omaselt on vidin julgelt lilleline ja värviline, et kokku sobida kõikide su kevadeks varutud imeliste riiete, käekottide ja kingadega, mis seni nukralt kapinurgas ootasid.

Noor disainer Kätlin Luht reastab oma viis asendamatu tehnikavidinat

1

Minu ebanutikas Nokia X2

Suurte kaotamiste peale võiksin öelda, et see on mu üks kõige tähtsamaid tehnikavidinaid. Viimane kord kadus mu telefon ära ühel väga kiirel ajal, mil olin PÕFFi vabatahtlik. Südantsoojendav oli aga see, et pea kogu tiim aitas otsimisele kaasa. Ja lõpuks selgus, et olin selle oma esimesel tööpäeval ühte pileтите ümbrikusse susanud.

2

Minu puudlrüperaal Samsung N145 Plus

Minu pisike läpakas, mis on eriti tähtis siis, kui juhtun oma telefoni ära kaotama. Samas, ega mulle väga ei meeldi see, et väga palju asju seoses kooliga on vaja arvutis teha ning siis on tunne, et kogu väärtuslik aeg kulubki sinna. Enamasti kuulun kodus olles läpakast muusikat või vaatun filme/sarju. Ühesõnaga selline *love-hate relationship*.

3

Minu iPod Nano

Olen üldiselt väga laisk laulude allatõmbaja, minu telefoni muusikavaliku viimane uuendus oli ka vist kolm aastat tagasi ja ilmselt saatsin õe telefonist mõne loo. Enamasti kuulun iPodist raadiot ning kipun väga sageli muusikanalit vahetama. Enda lõbuks kasutan vahepeal sellist raketust, mis on põhimõtteliselt nagu sammulugeja.

4

Külmkapp

Enamus inimestele loomulik ja tavaline asi ja ilmselt ka keegi seda tehnikavidina alla ei paneks. Ühikasse kolides puudus aga mul umbes neli kuud külmkapp. Õnneks ilmad olid suhteliselt jahedad ja kasutasin külmkapina kingakarpi aknalaua taga. Oh jah, mu sõbrad said mu üle ikka pikalt naerda, aga nüüd olen õnnelik külmkapiomanik.

5

Õmblusmasin Brother

Armastan üle kõige õmmelda. Kõik unetud ööd ja vabad hetked veedan selle taga. Eks sellega on nagu enamiku minuga seotud tehnikavidinatega nii rõõmu kui ka muret.

KÖÖK

Isekeerutav tass teeb hommikud rõõmsamaks

Vahepeal on mõned asjad nii mõttetult jaburad, et kisub naeratuse näole. Näiteks seesama isekeerutav tass (*self stirring mug*), kuhu saad valada oma hommikukohvi, vajutada nuppu

ja säästa end lusikaga kõlistamisest, sest tass keerutab ise sulle joogi valmis. Lihtsalt imeliselt absurdne. Tellida saab imevidinat netipoest thefancy.com ja makstab see umbes 20 eurot.

KUU NUMBER

2

Neurowear nimelist kõrvaklapipaari on hetkel maailmas olemas, mõlemad on prototüübid. Miks on tegu eriliste kõrvakatega? Neuroweari tootjad räägivad, et nende kõrvaklapid skäneerivad aju, et teada saada, mis tujus sa oled ning valivad vastavalt tujule sulle muusika, mida kuulata. Teeme me ju kõik seda – koostame pleiliste romantilisteks õhtuteks või helitausta pika autosõidu jaoks. Varsti on aga võimalus, et tehnika teeb meie eest ise kõik valikud. Kriitikuil on leiuksel muidugi palju, kes väidavad, et Neuroweari klappid ikka päriselt sinu meeoleolu tabada ei suuda.

KUU RAKENDUS

Fancy on äpp, mis ühendab endas lähedate asjade kataloogi, ajakirjade parimad omadused ning töötab ka kui soovinimekiri, kuhu saad reastada kõiki lähedaid asju, mida osta tahaksid. Fancy toimetajad valivad välja lähedaimad asjad, näiteks vanast fotokast tehtud laualambi või megalahedad kõrvaklapid. Sina aga klikki end ostma või salvesta lahe asi oma kataloogi ning jaga vahvaid avastusi.

Ulmeline masin Arvutikeskusest

Kuigi nii sülearvutite kui ka lauarvutite turg väheneb kohutava kiirusega ja mobiilsed seadmed tungivad peale, ei tasu lauarvutit veel ajaloo prügikasti saata.

Neile on oma nišš olemas *hardcore* mängurite ning raua-entusiastide/ülekiirendajate näol. Mingil suvakal ei suuda ma oma lemmik-MMO-sid mängida mulle meeldival moel - „punn põhjas“, 2560 x 1600 lahutusel kõik eriefektid ja saktörjed ja muud võimalikud pildiparandusvõtted maksimumini põhja keeratud. Aga miski lahjemaga ma ka enam ei lepi, kui täis ilu on nähtud ja maitse suus.

Küll aga peab nentima, et ei suured ülemaailmsed ega lokaalsed suurtootjad ei suuda / ei taha pakkuda just SEDA, mida hing ihaldaks - ega's Ferrarisid ja Lamborghinisid toodeta sadades tuhandetes. Seega on nõudlikule kasutajale rätseptatöö - kas ise valida komponendid ja oma imemasin kokku kruttida või... Vaadata, kas mõni firma sellist eksklusiivi ka pakub.

Ise tehtud, hästi tehtud

Ning just neile, kellel pole oma „patsiga poissi“ tagataskus, kuid rahakoti võimekus ja soov erakordse mänguelamuse järele olemas, koostasime me Arvutikeskusega erakordse mängupüssi.

Jah, selliseid leiaks ka brändifirmadelt (Alienware jms), kuid nende hind korrutub umbes kahega. Seejuures ei loonud me komplekti eeldusega „paneme kõik maailma kalleima“ - liigne kulukus ei võrdu taibukusega. Aga masin, mis valmis, äratas wow!-efektiga tähelepanu - teda jõudsid mu juures testis olles paljud tuttavad näha ja ühine arvamus oli - see on ju UFO-laev, mis su tahatuppa on maanudunud.

Vaatame lähemalt komponente. Arvuti südameks sai valitud hetke parim Ivy Bridge i7-3770K ülekiirendusvõimalusega protsessor emaplaadil Asus Maximus V Formula (Z77 kiibistik) ning 16 GB Kingston HyperX PC19200 (kaks 8 GB DIMM

kiirusega 2400 MHz ehk hetke meie turul kiireimad saadaolevatest).

Graafikat vedama sai proovitud ka Gigabyte GTX Titan, kuid tema hind on sedavõrd ulmeline, et tegime ka variandi Asus GTX 680 kaardiga. Samas masinas testituna andis Titan küll 40-50% kiirust juurde võrreldes GTX 680 kaardiga, ent ta hind on samas üle kahe korra kõrgem. Jah, võimalus neile, kes pappi ei loe, aga tahaksid, et oleks naabrimehest pikem.

Massmälu osas sai valitud süsteemiketaks meie [digi] testides senini laiatarbe- gruppis igas osas kiireim Samsung 840 Pro

Protsessoriks Intel i7-3770K ja graafikaardiks on Asuse GTX 680 ehk komponendid on puhas tippklass.

128 GB SATA-3 SSD ning kola hoidmiseks Western Digital 1 TB Caviar Black (kiireim ja vastupidavam valik).

Ka optilise seadmega me ei koonerdanud - valikusse langes väga hea kvaliteediga LG BlueRay Burner Super Multi BH16NS40. Ja nüüd selle ilu ja tilulilu kodu - korpus, mis eemalt pilku köidab ja seda UFO-masina efekti esile kutsub on pärit tuntud tootja Aerocool laboritest - Strike-XAir Open Frame. Nagu nimest näha, on tegu avatud lahendusega - komponentidele on lihtne ligipääs (mis on eriti mugav rauaentusiastidele, kes pidevalt juppe arvutis vahetavad) ning korralik ventilatsioon tagab piisava jahutuse.

Samas on aga ekstreem-meestel lihtne tavaline jahutus kõrvale tõsta ning oma vedela lämmastikuturud paika panna ajamaks taga nii Eesti kui ka maailmarekor-

deid. Tavaliste ventidega töös on masinas Aerocool Touch-2100 puutetundliku ekrääniga paneel jälgimaks ja kontrollimaks kõigi arvuti ventilaatorite tööd.

Ahjaa, ja jahutid, mis seda UFO-efekti n+1 korda võimendavad: kasutusel on protsessorile Thermalright Silver Arrow (kes pole veel kuulnud, siis see tootja on üks maailma hinnatumaid just tippklassi toodete osas) jahuti ning Enermax T.B. Vegas Trio UCTVT12P mitmevärviliste LED-idega (kuni 14 erinevat režiimi) ventilaator.

Toiteplokk on ülioluline

Ning kui juba, siis juba - ka ühenduskaablid said valitud oma ala meisterklassist - BitFenixilt. Mis veel? Jajah - toiteplokk, mis on sellistel tippkomplektidel oluline osa. Antud komplektis on selleks Corsair

GS700 2013 Edition 80+ efektiivsusega. 700 vatti - kas jagub?

Vahe on, kes vatte märgib. Corsairi (ja teiste tipptootjate, Seasonic, Enermax jpm) 700 W on tegelikult võimsam ja kvaliteetsem kui „odavtootja“ 900 W. Kuid kel on plaan oma „püssi“ tulevikus kaudmale arendada, eriti just mitme graafikakaardi SLI või CrossFireX lahendustes, neile soovitaks juba kohe korraliku tootja 850 - 1000+ W toiteplokki.

Uhked testitulemused

Testitulemused on väga head - ühe uusima komplekse testi AllBenchmark tulemustes raporteeris veeb mul esimesel testil maailmas 29. koha, teises 79. koha. Seda saab näha kahjuks ainult seda testi ametlikult ostes, aga 15 dollarit ei tapa ju entusiast. Mängudes jooksis aga masin ka

2560 x 1600 eraldusvõime peal jooksevad kõik uuemad mängud põhjas sätetega ilusti 60 kaadrit sekundis.

GTX 680 kaardiga tavalise LCD-monitori maksimumpiiri 60 kaadrit sekundis ja seda 2560 x 1600 peal efektid maksimumi keeratuna.

Hind - GTX 680 kaardiga ainult 1870 eurot pole tappev, GTX Titan viib hinna juba 2400 euro peale. Aga ma mäletan veel krooniaja lõppu, mil soovituslik korralik mänguarvuti (ilma monitorita) oli 25 tuhat krooni. Seega hullu pole ja fännid tellige.

LÜHIPROOV

Rohelised taas troonil

Kui Nvidia valmistus turule tooma oma uut lipulaeva - GTX 680 graafikakaarti - siis ootasid kõik, et näevad seal uusimat Kepler-arhitektuuriga GPU-d GK110, mis edukalt esines nende Tesla K20X superarvuti lahendustes. Aga võta näpust, ilmus GTX 680 siiski eelmise GK104 kiviga. Ent pärast AMD megauundust draiverite alal jäi Nvidiale vaid sabassorkija koht ja nii ilmuski veebruaril lõpus Nvidia uusim, nüüd juba GK110 baasil, graafikakaart GTX Titan, mis on hetkel maailma kiireim ühe GPU-ga lahendus.

See kiip on latakas - 45x45 mm ehk 2025 ruutmillimeetrit ning 2397-pin S-FCBGA lahenduses ja töötab taktsagedusel 837/876 MHz, kuid lubab end ülekellata 1100-1200 MHz peale. Sinna mahub 7,1 miljardit(!) transistorit ja graafikamälu 6 GB 384-bit GDDR5, mis tegutseb taktsagedusel 6008 MHz (3004 MHz DDR). Graafikakaardi mälu maksimaalne ribalaius on 288,384 GB/s. Seejuures on üllatav, et kui Nvidia kasutab endiselt 28 nm kiibitehnoloogiat, on ta energiatarvet suutnud taltutada - see varasematest pea kaks korda enam transse sisaldav kiip on TDP-ga 250 W. Jõudeolekus tarbib kiip vaid 15 W ja istub 33°C peal, täislaadus aga kuumeneb vaid kuni 80°C. Jahutussüsteem on ideaalne - jõudes 38 dBA, koormusel vaid 40 dBA. Väljunditena on pardal Dual-Link DVI-I, DVI-D, HDMI ja DisplayPort. Kiiruses edestab ta aga GTX 680 vaid kuni 40-50% makstes samas üle 100% enam. Kahju!

ANDMED

Mudel	GTX 680	GTX Titan
GPU	GK104	GK110
GPU kiibitehnoloogia	28 nm	28 nm
Graafikamälu	2048 MB GDDR5	6144 MB GDDR5
Mälusiini laius	256 bit	256 bit
GPU taktsagedus	1006 MHz	837/876 MHz
Shader-protessorite taktsagedus	1006 MHz	837/876 MHz
Graafikamälu taktsagedus	6008 MHz (3004 MHz DDR)	6008 MHz (3004 MHz DDR)
Graafikamälu maksimaalne ribalaius	192,2GB/s	288,384GB/s
Shader-konveierite arv	1536	2688
Energiaarve	195 W	250 W
DirectX tugi	11.1	11.1
Shader Model tugi	5.0	5.0
OpenGL tugi	3.2	4.3
Hind (EUR)	463	999

Arvutiteaduses tehakse huvitavaid asju. Eestis õpetatava IT-hariduse toetuseks on loodud IKTP programm, mis aitab kaasa IKT-hariduse kvaliteedi tõstmisele.

Programmi eestvedamisel andsid intervjuu Digile selle eriala säravamad lõpetajad. Mõned näited on siin: üks Tallinna Ülikoolist, üks Tartu Ülikoolist, üks IT Kolledžist ja üks Tallinna Tehnikaülikoolist.

Eesti IT-teadus teeb ilma

Agiilsete meetodite rakendamine disaini ja programmeerimises

Selle magistritöö kirjutas **Tatjana Pavlenko** Tallinna Ülikoolist, Juhendajaks oli **David Lamas**.

“Kui ma Interaktiivse meedia ja teadmuskeskonnade (IMKE) magistrantuuri astusin, siis oli plaanis kirjutada lõputöö kodanikuajakirjandusest ja sotsiaalsest meediast,” rääkis Tatjana esialgsetest plaanidest. “Õnneks on IMKE selline programm, mis lubab õppimise käigus suunda muuta. Soov teha uuringut agiilsete meetodite rakendamises tekki alles teise õppeaasta alguses.”

Kuna parajasti pakkus tööd üks Soome-Eesti ühisfirma, siis neilt tuli ka huvitav teema: suur projekt vana Windowsi tarkvara üleminekuks iOS-ile. Produktiivsuse suurendamiseks otsustas firmajuht kiigata agiilse tarkvaraarenduse meetodi ehk Scrum-i poole.

“Uuringu läbiviimine oli kõige mõnusam osa,” on Tatjana rahul. Kui paljudel juhtub, et kaitstud töö läheb riiulisse ja jääbki sinna, siis seekord läks õnneks – firmas hakati uuringutulemusi kasutama. “*Kanbanery online tool*” läks töösse ja selle paberist koopia riputati kontori seinale, kasutati Dropboxi jne.

“Tähtis on veel see,” meenutas Tatjana, “et töö kirjutamise ajal sain tuttavaks oma kolleegidega ning varsti sain ka ametikõrgendust. Seega soovitan IT-üliõpilas-

tele kirjutada tööd mitte abstraktestest probleemidest, vaid konkreetse äri lahendustest.”

Suure jõudlusega sissetunge tuvastamas

Alar Kvell Tartu Ülikoolist kirjutas töö “Suure jõudlusega sissetungi tuvastuse süsteemi lahendus S4A tarkvara jaoks” ning seegi leidis kohe praktilise rakenduse. Juhendajaks oli S4A väljatöötamisega seotud **Meelis Roos**.

Riikide küberkaitse on praegu oluline. Alari töö on sellega seotud – uurib võimalusi, kuidas riigiasutuste võrkudes kasutatavat turvarikete leidmise süsteemi S4A veel tõhusamaks muuta.

“Tuvastaja töökiirusest oleneb, kui palju võrguliiklust süsteem suudab reaajas läbi analüüsida,” selgitas Alar oma töö olemust, “kui asutuse võrgu ja Interneti vahelise liikluse maht ületab piiri, palju tuvastaja suudab läbi analüüsida, siis jääb osa võrguliiklust analüüsimata. Eesmärk oli leida võimalusi tuvastaja töökiiruse suurendamiseks.”

Töö tulemusena võiks jõudlus kasvada kuni 2 korda.

“Olin ise seotud S4A väljatöötamisega ja mind jäi kummitama mõte, et platvormi valikul ei vaadatud jõudlusnäitajaid üldse,” meenutas juhendaja Meelis Roos. “Teiseks põhjuseks oli kasutajate soov S4A tuvastajat kasutada kiiremate sidekanalite valvamiseks.”

Kuluefektiivne pilgu jälgimise lahendus

Olavi Soosaar IT Kolledžist uuris, kuidas pilgu jälgimise lahendused saaks odavamaks. Juhendajaks oli **Valdur Kaldvee**.

“Lugesin siis ohtralt kirjandust kasutatavuse ning praktilise disaini vallast, lõputöö teemat mõjutasid Jakon Nielseni ja Steve Krugi raamatud ning artiklid, kus käsitleti ka pilgu jälgimist,” meenutas Olavi teemavalikut. “Kasutuselolevad pilgu jälgimise süsteemid olid kallid ja tavakasutajale kättesaamatud.”

Riistvara läks aga lõpuks maksma vaid 120 eurot.

Andrew Duchowski, kes on raamatu “*Eye Tracking Methodology: Theory and Practice*” autor, jagas Olaviga oma materjale. “Ehitasin PlayStation 3-le mõeldud kaamera ümber pilgujälgijaks, vahetades ära objektiivsust ning kasutades infrapunafiltrit, et vähendada ruumi valgustuse mõjusid,” selgitas Olavi, kuidas katseseade valmis. Algselt oli plaan katsetada Microsofti Kinectiga, kuid see käis pisut üle jõu.

USB-põhine robotijuhtimise süsteem

2011. aastal Tallinna Tehnikaülikoolis magistrakraadi kaitsnud **Mikk Leini** on suur Robotexi ja Robotiklubi aktivist. Nii kujunes ka tema lõputöö robotiteemaliseks. Juhendasid **Raivo Sell** ja **Heiko Pikneri**.

“Teemavalik pärineb ajast, kui töötasin TTÜ Mehhatroonikainsituudis, kus tudengitel oli kursusetööks ATV-st autonoomse roboti tegemine. ATV kippus olema risti-rästi juhtmeid täis ja kokkuvõttes oli raske aru saada, kus midagi on,” selgitas Mikk. “Seadmed polnud tsentraliseeritud, vaid üle kogu masina kere laiali. Nii tuligi mõte kõik ATV funktsioonid (toitesüsteemi, veomootori ja rooli juhtimine, andurid, raadioside jms) viia ühele andmesidestandardile ning vormistada funktsioonid moodulitena, mida juhib keskne arvuti.”

Selle jaoks tundus sobivat USB-liides. Mikul polnud küll täit kindlust, kas USB sobib keskkonda, kus on tugevad elektromagnetväljad.

“Esiialgu kasutatud mikrokontroller oli liiga tundlik mootoritest tulenevatele häiretele,” meenutas Mikk esimesi tagasilööke, “kuid projekti vedaja Heiko Pikneri vahetas hiljem mikrokontrolleri parema vastu välja.”

Nüüd sõidab ATV töökindlalt. Arendus jätkub, et roboti saaks ühel päeval ka autonoomselt tööle rakendada.

Euroopa Liit
Euroopa
Regionaalarengu Fond

Eesti tuleviku heaks

Vägagi populaarsed on ka praktilised kasutajakoolitused, näiteks mitmed Exceli kursused:

- 1) **MS Exceli tavakasutajast tabelarvutuse spetsialistiks** (maht 12 tundi, hind 210 €)
- 2) **Andmeanalüüsi vahendite kasutamine MS Excelis** (maht 12 tundi, 234 €)
- 3) **MS Exceli makrode loomine ja VBA kasutamine** (maht 18 tundi, hind 234 €)
- 4) **Majanduslike optimeerimis-ülesannete lahendamine MS Exceli abil** (maht 6 tundi, hind 180 €)

Lisainfo: www.ttu.ee

Täiendusõpet pakuvad järgmised koolid:

IT KOLLEDŽI KOOLITUSED:

> Cisco võrguakadeemia CCNA/CCNP

Kursus põhineb CISCO võrguakadeemia programmi materjalidel. Kursuse käigus omandatakse teadmisi LAN ja WAN-võrkudest ning saadakse ettevalmistus maailmas levinuima arvutivõrgu professionaali sertifikaadi CISCO Certified Network Associated (CCNA) taotlemiseks.

Maht: 16 EAP

Hind: 1036 eurot

> IPv6 intensiivkursus

Koolitus katab IPv6 põhialused ja tutvustab IPv6 naabrituvastuse põhialuseid. Tutvustatakse kuidas seadistada puhast IPv6 võrku ja kuidas seadistada võrku, kus töötavad IPv4 ja IPv6 seadmed koos. Õpetatakse ka IPv6 pakettide marsruutimise põhialuseid. Tähelepanu pööratakse ka IPv6 võrkude turvalisuse aspektidele.

Maht: 8 akadeemilist tundi

Hind: 250 eurot

> Cisco ASA tulemüür

ASA intensiivkursuse eesmärgiks on anda ülevaade ASA võimalustest. Kursuse laboritööde käigus antakse praktilised oskused ASA konfigureerimiseks ja kasutatud laborijuhendeid võite kasutada oma ASA seadmete konfigureerimise abimaterjalidena.

Maht: 8 akadeemilist tundi

Hind: 250 eurot

> Agiilne tarkvaraarendus

Koolituse oluliseks eesmärgiks on agiilse tarkvaraarenduse printsiipide käsitlemine, mis on eelduseks tõhusate tarkvaraarenduse agiilprotsesside loomisele ja evitamisele ettevõttes. Kuna tänapäeval enamikel ettevõtetel pole ainsatki IT toetuseta äritoodet, siis on ilmne, et tarkvaraarenduse tõhusus on üheks olulisemaks ettevõtte konkurentsivõime teguriks.

Maht: 10 akadeemilist tundi

Hind: 230 EUR

> Äriprotsesside modelleerimine

Koolituse eesmärgiks on värskendada üldteadmisi andmete modelleerimise meetoditest ja vahenditest. Täiendada detailseid teadmisi mõnedest andmete modelleerimise valdkonnast. Täiendada praktilisi andmete modelleerimise oskusi.

Maht: 8 akadeemilist tundi

Hind: 165 EUR

Pärast koolituse lõppu väljastatakse tunnistused.

TTÜ KOOLITUSED:

> Ülevaade XML keelest ja kasutusvaldkondadest koos praktiliste rakendustega

Kursuse eesmärgiks on tutvustada XML-keele standardit. Samuti vaadeldakse erinevaid XML-keeles loodud alamkeeli, mille abil on lihtsam standardiseeritult luua informatsiooni vahetust. Praktilises osas tuuakse näiteid Eestis kasutusel olevatest lahendustest, kus juba kasutatakse XML keelt (e-arve, X-tee lahendused).

Maht: 12 akadeemilist tundi

Hind: 312 €

> Päringukeele SQL kasutamine

Koolituse eesmärk on läbi praktiliste ülesannete tutvustada relatsiooniliste andmebaaside päringukeele SQL kasutusvaldkondi, suunates põhirõhu päringutele.

Maht: 6 akadeemilist tundi

Hind: 318 €

> Dünaamilised veebilahendused (MySQL, PHP)

Kursus on mõeldud neile, kes soovivad hakata looma andmebaasil põhinevaid veebisaitide või soovivad muuta olemasolevat staatilist veebisaiti dünaamiliseks. Kursuse käigus luuakse dünaamiline veebisait, milles olevale informatsioonile on võimalik operatiivselt ligi pääseda (lisada, muuta, kustutada) läbi administreerimisliidese.

Maht: 24 akadeemilist tundi

Hind: 288 €

MEIE HINDED

Fantastiline. Uskumatu toode, praktiliselt veatu ning pakub rohkem, kui oleksime osanud oodata.

Tippklass. Väga hea toode, oma klassi tipp ja tõuseb teiste seast kindlalt esile.

Harju keskmine. Plussid kaaluvad miinused üles, kuid samas ei midagi erilist.

Kolmepoiss. Midagi temas nagu on, ent miinuseid on selgelt rohkem kui plusse ning ostusoovitust talle anda ei saa.

Hoia eemale! See toode on nii halb, et poleks mitte kunagi tohtinud sündidagi.

«[digi] testi võitja» märki kannavad tooted, mis on võitnud [digi] võrdlustesti.

Selle märgi lisame soodsaima hinnaga toodetele.

Kaks pauku Samsungi pihta

Kevad tõi endaga kaasa muljetavaldava Androidi-telefonide valiku: uued tippmudelid ilmusid korraga vähemalt kolmelt suurelt tegijalt. Samsung Galaxy S4 meieni veel jõudnud pole, aga siin on teie ees kaks väga kõva võistlejat: HTC One ja Sony Xperia Z.

Mõnes mõttes on HTC ja Sony oma telefonidega sarnases olukorras: neil mõlemal on vaja end eelkõige Samsungi ees maksma panna või muidu võivad asjad päris halvaks minna.

Eriti suur mure on HTC-l, kelle jaoks on viimased aastad olnud majanduslikult ikka päris kehvad, ning kelle mõne aasta taguse edu Androidi-telefonide turul on Samsung täitsa ära söönud. One on nende võib olla viimane võimalus end maast püsti ajada ja edasi minna, One on HTC jaoks seega vaata et elulise tähtsusega ja peaks seega olema parim, mida HTC suudab teha.

Väljakutse missugune

Sony on kogu aeg oma telefonidega olnud veidras olukorras. Potentsiaali on justkui meele tult. Ta on suur ja rikas kuulus riistvarafirma ning tal on võimalus pakkuda palju oma sisu nagu muusika, filmid ja PlayStationi-mängud. Sony telefonid on olnud kogu aeg omamoodi ja silmapaistva disainiga, aga eriti kuhugi jõudnud ta oma telefoniäriega ei ole. Nii et ka Sony'l oleks hädasti vaja näidata, et nad ikkagi suudavad teha telefoni, mis kõigi teiste hulgast tõesti silma paistab.

Meile tarbijatena on see kõik muidugi väga tore, sest korraga on meil valida kahe uue väga hea nutiteleoni vahel, mis mõlemad üritavad meile pakkuda lähedaid uuendusi ning konkurentidele silmad ette anda.

No võtkem näiteks HTC, see väike puust firma. On ju isegi veidi uskumatu, et nad on siamaani selles Apple'i-Google'i-Samsungi patentivaidluste ja pideva küünarnukkidega tõuklemise maailmas ellu jäänud. Aga siin nad on ja koos One'iga, mis on võib-olla et kõige ilusam ja kõige peenemalt meisterdatud telefon, mis kunagi tehtud.

Päriselt, HTC One'i kätte võttes on tõesti tunne, et seekord on nad teinud midagi täiesti erilist. Alumiiniumist korpus, millesse on ülima

täpsusega puuritud augud mikrofone ja kuulari jaoks ning mida katab servast servani must, absoluutselt fantastiline ekraan. Kurviline, aga samas kandiline, terav, aga samas pehme. Kõige selle kõrval on täitsa võimalik mööda vaadata tõsiasjast, et HTC esimese külje disain on kahtlaselt sarnane iPhone 5 tagumise külje disainile. Väga harva tehakse telefone nagu kroonijuveele ning HTC One on seda kahtlemata. Võime vaielda, kas One on ilusam kui iPhone 5 või vastupidi, aga Samsungi plastmassist seebikarpidel ei ole siin vähemalt väliselt küll mitte midagi vastu panna.

Ka Sony Xperia Z on kahtlemata disainialane saavutus, mida samuti seebikarpidega kuidagi võrrelda ei saa. Kes on näinud „Kosmoseodüsseia“ filmi, see mäletab, kuidas teineteist kontidega taguvate ahvide juurde maandus kos-

HTC One'i kätte võttes on tõesti tunne, et seekord on nad teinud midagi täiesti erakordset.

mosest korraga tume, veatute sirgete joontega risttahukas. Tegelikult oligi see Xperia Z - eest ja tagant klaasiga kaetud üleni must asi, mis ei näegi niivõrd välja nagu telefon, vaid tõepoolest kui mingi tume sümmeetriline objekt, nagu minimalistlik kunstiteos, mille mõni põhjamaine disainer on talvises kaamoses valmis-tanud.

Seda, kumb telefon on ilusam, ongi võimatu objektiivselt öelda. Selge on see, et mõlema nende disaini on läinud suurel hulgal tööd ja see on igati ära tasunud. Aga vähemalt minu jaoks on Sony saavutanud ühe väga olulise võidu: ma poleks eales ette kujutanud, et 5-tolli-

ne õhuke telefon võib niivõrd hästi ja kindlalt kätte istuda.

Nagu viimasel ajal moes, jookseb ka Xperia ümber korpuse kummist riba ning telefon ise on ka kandilise disainiga, mis tähendab, et ta on peos nii kindlalt, et isegi kinnastes käte vahelt on seda vist võimatu maha kukutada. Kandiline kummist serv surub end pihku nagu mäesuusa kant löikab kinnipressitud lumme.

Kindlalt pihus

Xperia kaalujaotus on ideaalne, nii et teda saab peos ka kenasti edasi-tagasi liigutada. Kuigi paremal küljel olev *power*-nupp ja helivaljuse nupud tundusid esialgu väga veidral kõrgusel asetsevat, selgus telefoni kasutamise käigus, et nende asukoht on väga põhjalikult läbi mõeldud. Ehk kokkuvõttes: see on hämmastav, kui kindlalt Sony käes püsib ja kui hõlpsasti on sellist hiigeltelefoni võimalik ühe käega kasutada, kusjuures mul ei ole sugugi hiiglaslikud käed, vaid täiesti keskmised.

HTC kohta vähemalt mina nii häid sõnu

õelda ei saa. Kumer alumiiniumist korpus on küll kift, aga ausaltöeldes ikka päris libe. HTC *power*-nupp on telefoni ülemises otsas ja nii suure telefoni puhul on see üks väga ebamugav asukoht - telefoni kätte võttes ei ulata sõrmed ekraani sisselülitamise nupuni. Külje peal asetsevad helivaljuse nupud on korpusega täiesti ühetasa, nii et telefoni kõrva ääres hoides on neid sõrmedega väga raske üles leida, kui vaja kõne ajal helivaljust kruttida. Kinnastega on see üldse täiesti võimatu, Sony puhul on aga vägagi hästi võimalik.

Ja veel, nii Sony kui HTC ekraanid toimivad mu nutitelefoni jaoks mõeldud kinnastega hästi, aga HTC kodunupp ja tagasinupp ei toimivad. Eesti kliimas oli see ebameeldiv üllatus ja tegi telefoni tänaval kasutamise keeruliseks.

Eesti kliimas tuleb kasuks ka Sony unikaalne omadus: ta on veekindel. Kusjuures tõesti veekindel, mitte lihtsalt ilmastikukindel: kõik pistikud on kaetud veekindlate luukidega ja telefoni võib mõneks ajaks vette uputada. Mul pole ükski telefon kunagi ära uppunud ja ma pole

HTC One

Hind: umbes 600 eurot

Müügil: alates maikuust

Võrgud: 2G / 3G / 4G

Protsessor: neljatuumaline 1,7 GHz Snapdragon

Ekraan: 4,7 tolli 1920 x 1080 pikselit LCD

Mäl: 32 / 64 GB + 2 GB RAM

Kaamera: 4 MP, 2688 x 1520 pikselit, autofookus, LED-välv, esipaneelil 2,1 MP

Ühendused: WiFi a/ac/b/g/n, Bluetooth 4.0, NFC, inf-rapunaport, GPS + GLONASS

OS: Android 4.1.2

Mõõtmed: 13,7 x 6,8 x 0,93 cm

Kaal: 143 g

HTC ONE

Tõeliselt meisterlikult ehitatud kiire, ilus, moodne ja võimas nutitefon ehk kindlasti parimate hulgas, mida praegu üldse võimalik osta on.

HINNE

KAAMERA

Kolm korda parem kaamera?

Sony kaamera on 13 megapiksli, HTC oma vaid 4. HTC nimetabki oma uut UltraPixel kaamerat telefoni üheks suurimaks uuenduseks. Asja mõte on selles, et sensoril ei ole mitte rohkem piksleid, vaid need piksli on suuremad ehk võimaldavad koguda rohkem valgust ning kuna HTC telefoni kaameral on ka optiline stabilisaator, tähendab see, et hämaras teeb ta tööpoolest väga hästi pilti, leides detaili sealt, kus teistel telefonidel on ammu kott peas ja silme ees pime.

Erinevustest tulenevalt on mõlemal telefonil kaamerate omad probleemid. Tegelikult teevad nad mõlemad normaaltin-gimustes head pilti, aga Sony kipub fotosid alasäritama ning JPEG-dele pannakse ilmselt just selle 13-megapikselse, kuid samas ju ülipisikese sensori probleemide tõtu peale väga kõva töötlus, mis pildile sisse suumides on muidugi näha. HTC 4 megapiksli on aga ikkagi tõesti vaid 4 megapiksli ja suumides või pilte lõigates kipuvad detailid kiiresti kaduma.

Seega on mõlemad tootjad teinud sama panuse: Facebooki- ja Instagrami-ajastul ei prindita telefoniga tehtud pilte suurelt välja ega lõigata hiljem, vaid need pannakse kohe internetti üles ja sellisel juhul probleemi tõesti ei olegi, kasuta, kumba tahad.

Tehnilliste näitajate poolest on HTC One ja Sony Xperia Z peaaegu identsed, mõlemale lubatakse ka Android 4.2.

kindel, kuivõrd oluline see veekindlus tegelikult on, aga samas oli päris tore Sonyga ka tihedas lume- või vihmajas julgelt rääkida. Võib-olla on sellega samamoodi nagu neljarattaveoga autodega: vältimatult vajalik ei ole isegi Eestis oludes, aga kes korra ühe talve sellisega sõitnud, ei taha enam tavalist tagasi. Miinuseks on veekindluse juures asjaolu, et kõrvaklappe külgeühendamiseks tuleb luuk iga kord lahti kiskuda (või kasutada Bluetooth-klappe).

Tehnilliste näitajate poolest on nad siluliselt identsed - ikka uue põlvkonna neljatuunalised protsessorid, 4G, Full HD ehk 1920 x 1080 pikselit ekraanid, täpselt ühesuurused 2330 mAh akud ja And-

roid 4.1.2, millele lubatakse kohe varsti 4.2 uuendust.

Agas mõned olulised erinevused siiski on. Esiteks, Sony on 5-tolline, HTC aga 4,7. See vahe on numbrites väga väike, aga tundub üsna suur. Taskus kandes polnud nagu suurt vahet, aga ekraani vaadates ja telefoniga asju tehes jättis Sony endast mulje kui palju suuremast telefonist ning kui nad kõrvuti laual olid, läks käsi justkui iseenesest Sony poole, sest 0,3 tolli võrra suurem ekraan tundus niivõrd palju avaram. Samas, HTC ekraan on oluliselt parem - kontrastsem, kirkam ning heade vaatenurkadega. Sony ekraan kaotab värvid kohe, kui see pisut suurema nurga alla pöörata.

HTC tegi Flipboardi

Teiseks, tarkvara. HTC au ja uhkus on muidugi nende Sense kasutajaliides, mis on jälle läbinud uuenduskuuri ja mille keskmeks on nüüd BlinkFeed. See on FlipBoardi moodi asjandus ehk HTC kodulekraan ei koosne mitte ikoonidest ega vidinatest, vaid Windows Phone'i moodi

kastikestest, mis on infot täis: sinna ilmuvad uuendused su Facebookist ja Twitterist ning sinu poolt määratud uudiseallikatest, nii et telefoni avades on sul kohe juba info silme ees. Tegemist on tore da asjaga, aga kodulekraanina on ta õudsalt tüütu: avad telefoni, et kellelegi helistada või midagi muud konkreetset teha, aga esimese asjana näed mingit suvalist informatsiooni, nagu oleks avanud teleri suvaliselt kanalilt. Õnneks saab telefonile öelda, et kodulekraaniks on mõni muu ja BlinkFeed võib mõnel nurgatagusel ekraanil oma elu elada. Aeg-ajalt on seda tore vaadata, aga kodulekraanina ta küll ei toimi.

Meeldiv on aga see, et HTC Sense ei tee enam telefoni aeglasemaks, nagu see veel eelmistel mudelitel oli ja nagu see tegelikult vist kõigi teiste tootjate poolt ümber tehtud Androididel on. Sense on tõesti sama kiire ja voolav nagu Google'i puhast Android, aga küsimus jääb, milleks üldse puhast Androidi ümber teha, sest raske on ka leida kohta, kus Sense midagi paremaks oleks teinud, lihtsalt teistsuguseks.

Sony Xperia Z on esimene viietollise ekraaniga nutitelefon, mis on täiesti veekindel.

Sony Xperia Z

Hind: umbes 600 €

Müügil: küsi mobiilioperaatoritelt

Võrgud: 2G / 3G / 4G

Protsessor: neljatuumaline 1,5 GHz Snapdragon

Ekraan: 5 tolli 1920 x 1080 pikselit LCD

Mälu: 32 / 64 GB + 2 GB RAM

Kaamera: 13 MP, 4128 x 3096 pikselit, autotofookus, LED-välg, esipaneelil 2,2 MP

Ühendused: WiFi a/b/g/n, Bluetooth 4.0, NFC, GPS + GLONASS

OS: Android 4.1.2

Muu: IP57 vee- ja tolmukindel

Mõõtmed: 13,9 x 7,1 x 0,79 cm

Kaal: 146 g

ku võtta, eriti kui telefoni üleüldiselt on nii palju panustatud. Loodame, et Xperia Android 4.2 uuendus toob siin mingeid muutusi.

Imeline aku

Akud on telefonidel täpselt võrdse suurusel, aga kuidagi on Sony nii teinud, et nende telefonil peab see müstiliselt hästi vastu. Hommikul täis akuga kodust välja minnes pole mitte mingit kahtlust, et isegi, kui ma jään öhtul kauemaks linna peale, ei saa mul telefon ootamatult tühjaks. Xperia aku lihtsalt kestab ja kestab ja kestab, mis on suure ekraaniga Androidi-telefoni puhul ikka väga haruldane nähtus. HTC ka just poole päeva pealt tühjaks ei saa, aga kiiremini kui Sony küll.

Sonyl on ka tarkvaras kaval nipp ehk „Stamina Mode“: kui selle sisse lülitad, katkestab telefon kõik andmesideühendused, kui ekraan on suletud ehk kõik need Androidi akut kulutavad taustaprotsessid on ohjes. Eraldi saab ka ära määrata need programmid, mis siiski võivad netis käia, nii saad kindlustada, et e-post ja Facebooki-uuendused näiteks igal juhul kohale tulevad.

Mõned kuud tagasi nimetasime me maailma parimaks Androidi-telefoniks Nexus 4 ja paljuski see hinnang kehtib veel. Nexus 4 on poole odavam kui HTC või Sony, aga mitte otseselt halvem, vähemalt tehniliselt mitte. Aga HTC ja Sony kõrval paistab ta välja nagu odavale hinnale orienteeritud tarbese, mitte elamust pakkuv teos, nagu HTC ja Sony üldjoontes edukalt olla proovivad. Probleemiks on osutunud ka Nexuse aku väga kõikumine vastupidavus: mõni päev on ta lõunaks tühi, mõni päev kestab öhtuni. Ma ei ole ka aru saanud, millest see tuleb, aga HTC-l ega Sony'l sellist probleemi ei ole.

Niisiis - kumba lõpuks eelistada, kas

HTCd või Sony? Paljud ütlevad, et HTC on parem telefon ja lausa parim telefon üldse ning Sony lihtsalt keskpärane suur latakas, aga mina pole nõus. HTC on küll ilus ja mõnusalt voolava kasutajaliidesega, tal on Sony'ga võrreldes väga head kõlarid ja talle on sisse ehitatud infrapunasilim kodelektronika juhtimiseks, aga tal on oma probleemid, näiteks need nupud, mille ebaergonoomiline paigutus ja olek mulle tõesti ei meeldinud. Ja kahjuks oli mul võimalik täpselt samal ajal koos kasutada 4,7-tollist ja 5-tollist telefoni ning nüüd on pagana raske end 5-tollise võlust lahti rebida. Nagu öeldud, taskusse pannes pole vahet, aga peale vaadates on küll.

Sony'l on ka mitmeid probleeme, aga tal on kaks väga suurt ja minu jaoks väga olulist tugevust: ta on suur telefon, mis istub hästi ja väga kindlalt kätte ning aku, mis ei vea mind kunagi alt. Mind ei huvita ekraani vaatenurgad, sest ma vaatan oma telefonile alati otse peale ja teised kõrval ei peagi nägema, mis mul seal ekraanil toimub.

Ma olen valmis mööda vaatama ka kasutajaliides mõningasest hakkimisest (õigemini kasutama näiteks Nova Launcherit, mis jookseb täiesti sujuvalt), aga mulle tõesti meeldib see minimalistlik must risttahukas, millega ma võin isegi tihedas vihmasajus muretult võõras linnas Google Mapi abil navigeerida. Ja veel, Sony'ga kaasa pandavad kõrvaklapid on üllatavalt head, nendega kannatab lausa muusikat kuulata.

Sulle ei pea Sony rohkem meeldima, sa võid väga hästi ka HTC valida ja temaga ülimalt rahul olla, see on nagu valik Subaru ja Alfa vahel. Täiesti kindel on aga see, et Samsung Galaxy S4 jaoks on need kaks telefoni lati päris kõrgele ajanud.

HENRIK ROONEMAA

Puhas Android on kindlalt tänapäeval kõige parem, ilusam ja lihtsam Android.

Sony on jäänud Androidile üsna truuks, mõnes kohas on siiski asju ümber joonistatud ja ikoonikesi lisatud, aga kuidagi on nii läinud, et nende Cosmic Flow kasutajaliides eriti „flow“ küll ei ole ehk telefoni kasutades on viivitused kohati täitsa tunda.

Tarkvara tahab silumist

Näiteks kaamerarakenduse avamine võtab oma sekundi aega, kodulekraanide kerimise animatsioon hakib, lahtiolevate rakenduste kuvamise nupule vajutamisele järgneb korralik viivitus ja nii edasi. Kuna telefonil on võimas protsessor ja me oleme näinud, kui hästi näiteks Nexus 4 Androidi jooksub, saab ainult järeldada, et Sony tarkvara on optimeerimata ja sellest on kahju. Oleks ju võinud ennast kok-

SONY XPERIA Z

Suur telefon, mis istub väga hästi ja kindlalt kätte, on moodne ja kiire, aku peab teistest oluliselt paremini vastu ning mis on lisaks vee- ja tolmukindel.

HINNE

Uuem ja parem Microsoft Office

Uus Microsoft Office ei ole sugugi mitte järjekordne igav versiooniuuendus, vaid selline, mis toob sinu töövoogu ja kasutusharjumustesse suuri muutusi. Muutunud on ka litsentsitingimused ja saadaolevate versioonide hulk võtab silme eest kirjuks. Mida teha?

Segane on asi tõesti. Võtame näiteks uue kontoritarkvara nime. On see nüüd Office 2013 või Office 365? Mõlemat, sõltub, mil moel sa selle endale soetad. Kui soovid osta karbitootena, st ostad poest karbikese koos plaadiga, siis on see Office 2013, aga kui ostad veebist iga-aastase kasutusõiguse, siis on see Office 365. Mõlemast on saadaval veel omakorda erineva funktsioonikomplektiga versioonid: Office 365 Home Premium, Office 365 Small Business Premium, Office 365 University, Office Home & Student 2013, Office Home & Business 2013, Office Professional 2013. Veebist Office'i kasutusõigust ostes saad ikkagi samamoodi installitava töölauarakenduse, praktiliselt kohe pärast maksmist võid asuda paigalduspakki alla laadima.

Vahe Office 365 ja Office 2013 vahel on selles, et Office 365 pakub lisaks töölauarakendustele ka täiendavaid veebitöövahendeid. Office Web Apps rakendusi, mis on Google Drive'i veebipõhiste töövahendite konkurendiks, sai kasutada juba varemgi, kuid Office 365 lisab sellele paar kasulikkust võimalust. Nimelt on nüüd võimalik salvestada dokumente töölauarakendusest otse SkyDrive'i, seal neid redi-

Tööd saab teha ka vanaviisi, aga kui sa oled uut võrgus töötamist proovinud, siis kas ikka enam tahaks?

geerida ja taas töölauarakenduses avada. See töötab üllatavalt sujuvalt ja sellesse on sisse ehitatud ka veakontroll vältimaks rumalaid apsakaid. Kui töölauarakenduses on dokument lahti, siis veebis sellega teatud operatsioone tehes, näiteks teise kausta tõstes, hoiatatakse, et dokument on alles avatud ja nii pole ilus teha.

Samamoodi sujuv on ka SkyDrive'is oleva dokumendi samaaegne redigeerimine mitme kasutaja poolt. Reaalajas

muudatusi dokumendis siiski ei kuvata, teiste kasutajate muudatused laaditakse salvestamisel.

Kasuta ilma installimata

Teine ja palju huvitavam võimalus, mida Office 365 pakub ja millele Office 2013 kasutajatel juurdepääs puudub, on Office nõudmisel (Office on demand). Sa saad oma Office'i kontole brauseris sisse logides käivitada päris ehtsa Office'i rakenduse ilma seda arvutisse installimata. See on Click-to-run nime kandev kaval tehnoloogia, sinu arvutisse laaditakse virtuaalne failisüsteem koos eelpaigaldatud Office'iga. See võtab samuti paraja portsu ruumi - minu testarvutil näiteks ligi 700 MB - kuid sa ei pea ootama, kuni see tervenisti alla laaditakse, vajalikke mooduleid laaditakse nende esmakordsel kasutamisel. Praktikas tähendab see seda, et saad arvutis, kus sul Office't installitud pole, selle veebist normaalse internetiühenduse korral avada paari minutiga ja oma failidega tööle hakata.

Tegelikult pole Click-to-run enam uus tehnoloogia, sest seda pakutakse ka Office 2010 kasutajatele, kuid selle tugi tuleb eraldi alla laadida ja installida. Office 365 seda ei nõua. Kui sul on Office 365 litsents ostadud, siis võid sa oma Office'i virtuaalsel kujul käima tõmmata ka elukaaslase või sõbra arvutis. Tõsi, sel tehnoloogial on omad piirangud, see eeldab Windows 7 või Windows 8 ning mõnda moodsat brauserit (töötab ka Chrome'i ja Firefoxiga), kuid selline virtuaalne Office on kaitstud failide rikkemise eest ning seda värskendatakse ja sellele paigaldatakse turvaparandused automaatselt.

Kasutajaliidese ja dokumentide redigeerimisega seotud muudatused on väiksemad. Kasutajaliides on taas kord muutunud, paljude poolt vihatud tööriistalint on küll alles jäänud, kuid see on lame ja värvivaene. Kasutajaliidese elementidest on välja poogitud tooniüleminekud ja varjutus, kõik on puhta ja selge joonega. Rakenduse avamisel tervitab sind mitte tühi dokument, nagu eelmistes versioonides,

Microsoft Office 2013 Home & Student

Hind: 139 eurot

Litsents: 1 arvuti, piiramatult kasutusaeg

Nõuded arvutile: 1 GHz protsessor, 1 GB muutmälu, 3 GB vaba kettamahtu, Microsoft Windows 7 või 8

Microsoft Office 365 Premium

Hind: 99 eurot

Litsents: 5 arvutit, 1 aasta

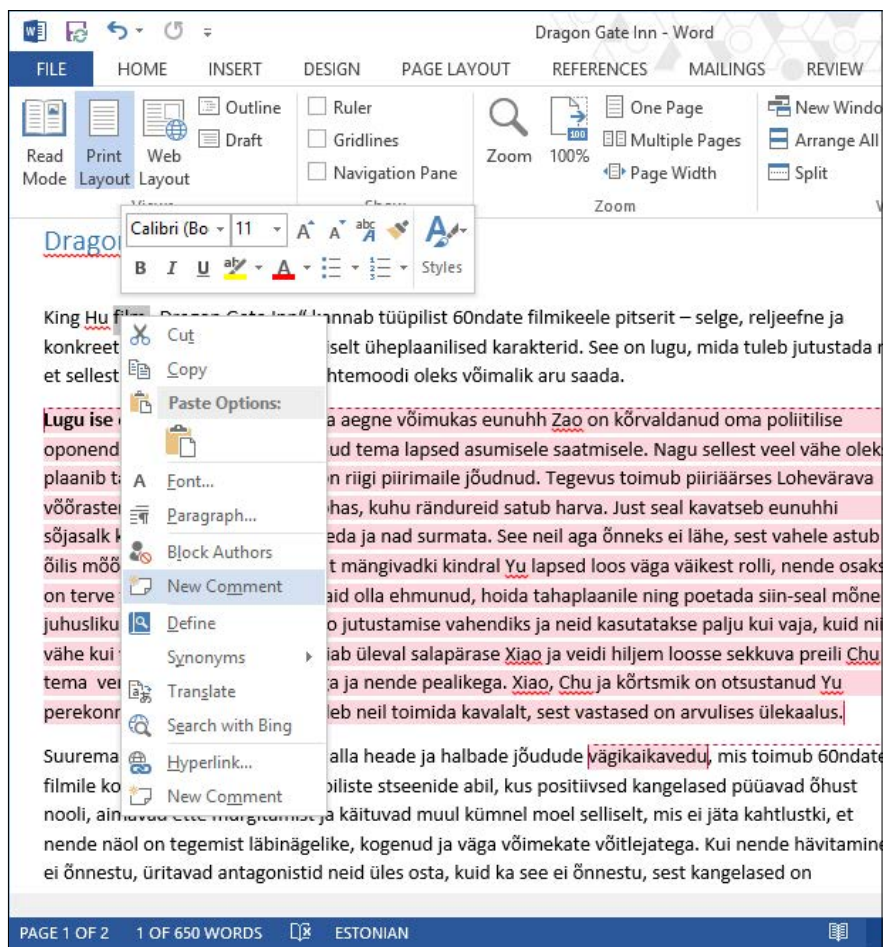
Nõuded arvutile: 1 GHz protsessor, 1 GB muutmälu, 3 GB vaba kettamahtu, Microsoft Windows 7 või 8; Office on demand jaoks brauser Microsoft Internet Explorer v9 või uuem, Mozilla Firefox 10 või uuem, Google Chrome 17 või uuem, ekraani eraldusvõime 1024 x 576 või suurem.

vaid viimati kasutatud dokumentide loetelu ja dokumendi mallide valik. Mõnedes kohtades on ikoonid asendatud tekstiga, näiteks navigeerimispaan on tänu sellele hoopis sõbralikum. Kõik on puhkam, hõredam ja mahedam. Mulle uus välimus meeldib. Rakendused ei ole enam nii raskepärased ja ei mõju nii keerulistena. Kõik on justkui lihtsam ja sõbralikum.

Toredad mugavusuuendused

Redigeerimisega seonduvatest uuendustest väärib märkimist võimalus Wordis PDF-faile avada ja redigeerida, dokumenti saab lisada YouTube'i videot, kommentaaridele on nüüd võimalik vastata ja nõnda muudatuste üle dialoogi pidada, Excel oskab ise andmeid analüüsida ja sobivat diagrammitüüpi soovitada (et kellelgi ei tuleks enam pähe temperatuurigraafikut sektordiagrammina näidata), PowerPointis on liigutatav suumiaken, millega saab valitud slaidi osa ekraanisuuruseks teha jne.

Minu jaoks üks vaat et parimaid uuendusi on Wordi spetsiaalne lugemisrežiim, mis kuvab dokumendi väiksemate lehekülgedena külj-külje kõrval ja milles saab edasi-tagasi liikuda lisaks hiirerattakesele

Uus kasutajaliides on läbivalt puhtam ja selgem, kuid paigutuses suuri muutusi pole.

ka nooleklahvidega. Uskumatult mugav, ma ei tahaks enam dokumendi üles-alla kerimisega lugemise juurde tagasi minna. Excelis meeldib mulle jällegi väga kiiranalüüs, mis teeb paksum numbritihnikust kergelt haaratava visuaalse kaardi.

Muudatusi on teinud, kuid need ei ole nii suured, et nende pärast peaks vanemast versioonist loobuma, kui sa sellega rahul oled. Uus Office'i ei pakugi mitte niivõrd revolutsiooni dokumendi redigeerimises vaid selles, kuidas ja kus sa seda teha saad. Märksõnadeks on võrgutöö ja oma failidele kõikjal juurde pääsemine. Office 365 on üle mitme versiooni taas selline, mille soetamisele tasub mõelda. Office 2007 ja 2010 kasutajatel pole ehk selleks mõjuvat põhjust, kuid kui sul Office't pole või kui soovid lõpuks oma Office XP asemele midagi uuemat, siis tasuks hüpata kohe kaasaega ja valida Office 365 või Office 2013.

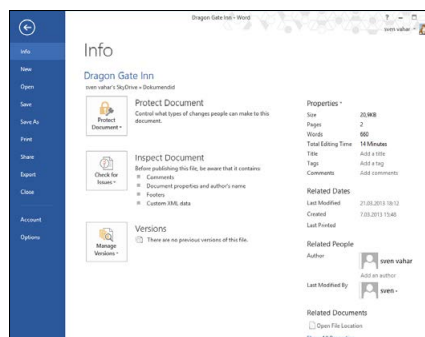
Milline versioon valida?

Niipea, kui sa oled otsustanud, et soovid uut Office't, läheb lugu keeruliseks, eriti kodukasutajal. Kodukasutajal on valida

Microsoft on kaval, tudengitele ja õppejõududele on pakkumine eriti soodne, kõigest 20 eurot aastas.

kahe versiooni vahel: Office 2013 Home & Student (eestikeelne versioon Office - kodu ja kool 2013) või Office 365 Home Premium. Neist esimene maksab 139 eurot ja selle võib installida vaid ühele arvutile. Jah, vanemaid versioone tohtis installida kahele arvutile, nüüd ainult ühele. Office'i ametliku väljakuulutamise ajal ei tohtinud seda litsentsi edasi kanda, näiteks arvuti katkiminemise või varastamise korral, kuid hiljem andis Microsoft järgi ning nüüd on see lubatud. Sa saad Office 2013 litsentsi edasi kanda oma uuele arvutile maksimaalselt ühe korra iga 90 päeva jooksul.

Office 365 maksab aastas 99 eurot (kuu kaupa tellides 10 eurot kuus), kuid see eest võid sa seda installida kokku viiele

Dokumentide metainfo on nüüd esitatud veelgi selgemal kujul. Keskmes on info, kasutajaliides ei ole enam pealetükkiv.

	A	B	C
		jaanuar	veebruar
1			mär
2	1990	-10	-15
3	1991	-15	-15
4	1992	-20	-12
5	1993	-7	-7
6	1994	0	-6
7	1995	-6	-10
8	1996	-8	-13
9			
10			

Exceli kiiranalüüsifunktsioon oskab väär- tuste omavahelisi seoseid väga kenasti värvikoodidega näidata.

arvutile. Installima pead selle oma konto alt, kuid edaspidi saavad su pereliikmed seda kasutada oma Microsofti kontoga. Konk on aga selles, et aasta pärast pead sa taas litsentsi uuendama. Kui sul pole tarvis viite litsentsi, vaid vajad näiteks ainult kahte või kolme, siis on otsustada keerulisem. Aastase litsentsi mittemuendamisel jääb Office'i tööle vähendatud funktsionaalsusega režiimis: dokumente saab vaadata ja printida, kuid mitte redigeerida.

Kõige soodsam on uus Office tudengitele ja õppejõududele, sest Office 365 University maksab vaid 79 eurot. Selle eest saab neljaks aastaks litsentsi kahe arvuti jaoks. Kokku teeb see 20 eurot aastas. See on väga soodne, vaata, kust otsast tahes. Ülikooliga seotud olemist saab tõestada ülikooli e-posti aadressi kasutades või ISIC/ITIC-kaardiga.

Otsustamise uue Office'i kasuks või kahjuks on Microsoft teinud väga lihtsaks - sul on kasutada Office 365 ühekuuline prooviversioon, mille leiad aadressilt office.microsoft.com/et-ee/try/. Proovi järgi ja alles siis otsusta.

SVEN VAHAR

KOKKUVÕTE

Üle mitme versiooni selline Microsoft Office, mis tasub ostmist. Uus litsentsimudel on paratamatu ja sellest ei pääse. Õnneks saab enne ostmist proovida.

HINNE

Uus ultra Samsungilt

Meie neljaliikmelises peres olen ainuke, kel pole sülearvutit. Jah, kui on vaja reisile minna, siis haaran kaasa kas mõne uue testisaabunu või mõne pereliikme masina, kuid kui mu töö nõuaks sülearvutit, siis valik oleks mul kas Samsungi üheksas seeria või siis uus viies.

Üheksas eeldaks ikka 1100 eurost investeeringut ja kellele see on liiast, võiks piiluda viiendasse seeriasse. Võrreldes eelmise sama „viendaga“ on Samsung masina muutnud väliselt veelgi „söödavaks“ - riffel-hall korpus ei jäta rumalaid rasvaseid näpjalgi, asi ise kaalub vaid 1,8 kg, mis on täiesti aktsepteeritav ja omab pardal piisavalt võimu toitmaks ka kõiki raskeid ülesandeid. OK, unustame uusimad 3D pläu-pläu mängud - neid ei peagi üks ärimehe masin maksimumis vedama.

Omad head, omad vead

Pardalt leiame i5-3317U protsessori (U viitab Ultra-Low tasemel energiatarbele), mis on reaalselt neljatuumaline ja kõigi ärivajaduste lisandite toega. Massiivmälü on tuntud Inteli IRST toega integreeritud 24 GB SSD ja 500 GB Seagate HDD, mis

koostöös toob nii suure kiiruse kui piisava andmemahu kasutaja käsutusse.

Inteli HD 4000 graafika piisab, et jooksetada ka raskeimas konfiguratsioonis videot (külgehaagitud 50 GB Avatari 3D ISO jooksis veatult) nii HD kui Full HD seadetes. Viimase põlvkonna 3D-mängud ei leia loomukult veel korralikku tuge, aga kas me seda ühelt ultrabookilt ootaksimegi. Mille kallal tahaksin ma norida on ekraanilahutus - 1366 x 768 on kaasajal ikka väga eelmine aastatuhat. Kas ei saaks veidigi paremat? Konkurent Asus paneb juba oma 11,6tollistele mudelitele Full HD 1920x 1080 ekraanid.

Erinevalt eelnenud mudelist NP530 on Samsung uuel mudelil koos Windows 8 Pro opsüsteemiga kaasanud kümnepunkti puuteekraani ja see tegelikult töötabki väga hästi. Mina ise pole küll puuteekraani ja Windows 8 fänn, aga

Samsung NP540U3C-A01EE

Hind: 879 eurot

Müügil: Euronics

Ekraan: 14tolline 1366x768 300 nit LED Samsung

Protsessor: Intel Core i5-3317U, 2,6 GHz, 3 MB L3 cache

Kiibistik: Intel Panther Point HM76

Emaplaat: Samsung NP540U3C-A01EE

Mälü: 4 GB DR3-1600

Kõvaketas: SanDisk SSD i100 24GB + 500 GB Seagate ST500LT012-9WS142

Graafika: Intel HD Graphics 4000

Aku: 45,3 Wh 8-elemendiline Li-Ion

Operatsioonisüsteem: Windows 8 Pro 64-bit

Mõõtmed: 333,1x229,5x20,9mm

Kaal: 1,810 kg

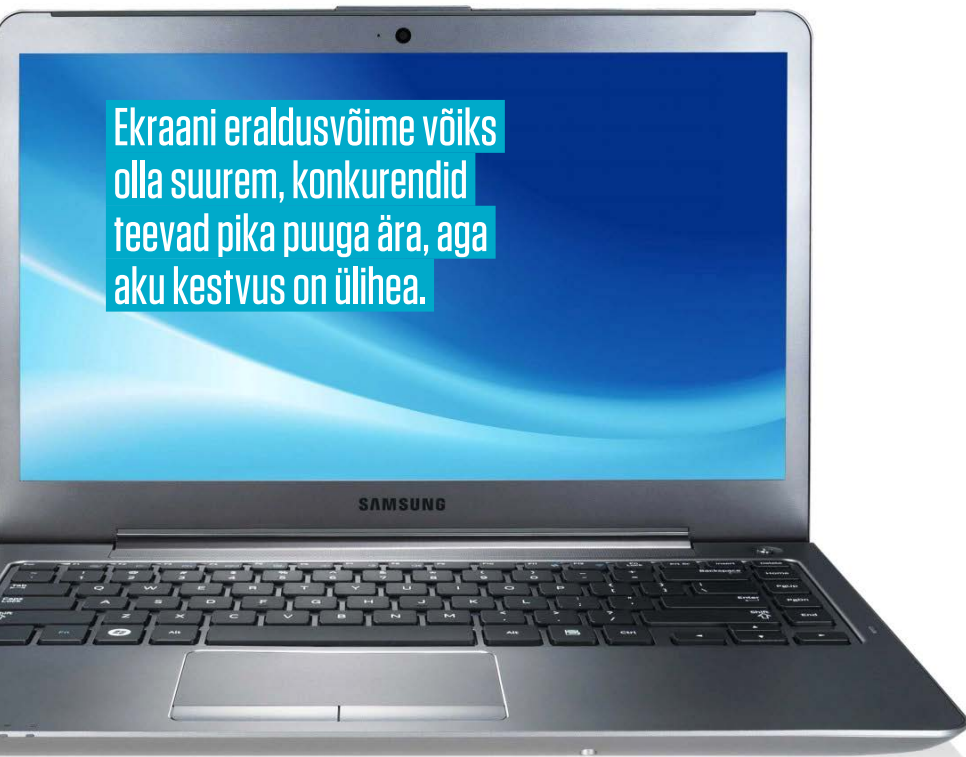
katsetades pakutavat võin ma nentida - neile, kel vaja vaid pisikest arvu raken-dusi (e-post, Facebook, Twitter jne) on selline valik jube mugav. Kes aga pole uue Windows 8 fänn ja tahaks endist meeldivat Windows 7 kasutuskogemust (arvake mind kohe sinna hulka), siis lisaprogrammidega (nt Start 8 jne) sain ma koheselt tagasi oma omase kasutajamenüü ning stardinupu. Ka polnud vaja kakelda enam alguse Metro kuubikutega.

Suurepärane aku

Kuna arvuti tundus mulle jube mugav, siis katsetasin, kuid oleks selline pill ka minu vaba aja ettevõtmistes? Kopeerisin sinna oma „The Secret World“ MMO mängu, välisin seadetest madalaimad seaded ja mäng oligi isegi mängitav. Loomulikult pole ei pildi-ilu ega muud hüper-superit, kuid oma jooksud saab tehtud.

Samas akult jooksu aeg, mida test pakub kuni seitse tundi, on fenomenaalne. Kui räägime nüüd hinnast, siis loomulikult pole meil ükski ultrabook odavaimate seast, 300-400 euro eest saabki vaid paar tundi kestva kräpi. Uus Samsung oma seitse tunniga (hüva, kakume veidi ise alla, näiteks viie tunni peale) on ikkagi sellise jõudluse juures väga hea.

VEIKO TAMM

KOKKUVÕTE

Samsungi viienda seeria ultrabook on neile, kes ei taha kulutada raha kallima üheksanda seeria peale, kuid tahavad tipp-topp ultrabooki.

HINNE

Adobe® Creative Cloud™

Nüüd ka asutustele ja ettevõtetele

Täielik loovate tööriistade komplekt, mis sisaldab kõiki* Adobe Creative Suite® 6 tooteid ning lisatooted —
töörühmadele sobiva paketinga **ainult 79 € eest kuus****.

- ✓ Maailma parimad tööriistad ja teenused, mille abil saab teha koostööd ning luua ja avaldada enda loomingut kõikjal.
- ✓ Üks soodne ja lihtsalt hallatav liikmelisus annab juurdepääsu kõikidele† Adobe Creative Suite 6 rakendustele ning ka lisatööriistadele nagu Adobe Muse™, Adobe Acrobat® XI, Adobe Photoshop® Lightroom® 4 ja Adobe Edge ning erinevatele lisateenustele.
- ✓ Adobe Business Catalyst® veebilehtede avaldamiseks ja majutuseks.
- ✓ Adobe Digital Publishing Suite Single Edition abil saab luua hämmastavaid digitaalseid väljaandeid iPad seadmesse ilma koodi kirjutamata.
- ✓ Kõik see koos tasuta uuendustega.
- ✓ Igale töörühma liikmele 100 GB pilvepõhist salvestusruumi, jagamis- ja koostöövõimalused ning seadmete sünkroniseerimine.

Paindlik. Nagu Sinu töörühm.

Adobe Creative Cloud for Teams lihtsustab loovtööks vajaliku tarkvara hankimist ja haldamist, võimaldades määrata kasutusõigusi lihtsalt kui töörühma liikmed vahetuvad. Litsentside haldus ja arveldus on täielikult keskmestatud. Parim selle kõige juures on, et uuenduste pärast ei ole vaja muretseda — töörühmadele mõeldud Creative Cloud abil saab kasutada kõiki uusi võimalusi kohe, kui need valmivad, et töörühm püsiks kaasaegne.

Eripakkumine: Omades Creative Suite 3 või uuemaid üksiktooteid või komplekte saab Creative Cloud liikmelisusega liituda enne 30.04.2013 rohkem kui **25% soodsamalt, ainult 57 € eest kuus*****.

Endiselt on saadaval ka tavalised Adobe Creative Suite 6 tooted ja nende uuendused versioonidelt CS3 ja CS4 (ainult laos olevad tooted) ning versioonidelt CS5 ja CS5.5.

Liitu või küsi lisa sertifitseeritud edasimüijatelt või registreeru Adobe CS6 tooteid ja Creative Cloud pakkumist tutvustavale seminarile Tallinnas, Tartus või veebis: www.gttarkvara.ee/CreativeCloud

* Adobe InDesign® Server CS6 ja InCopy® CS6 kasutusõigus ei kaasne Creative Cloud liikmelisusega, täpsem info sisalduvate toodete kohta pöördel.

** Creative Cloud liitumisel on vajalik aastane leping koos kogu lepinguperioodi eest tasumisega lepingu sõlmimisel.

*** Pakkumine kehtib esimese aasta liikmelisuse kohta, aastase lepinguperioodi puhul, tasumine lepingu sõlmimisel.

Kõik hinnad sisaldavad käibemaksu.

tel. 609 0361; e-post: e-pood@e-pood.ee
www.e-pood.ee

tel. 669 1120; e-post: soft@soft.ee
www.soft.ee

Adobe, Adobe logo, Acrobat, Adobe Audition, Adobe Muse, Adobe Premiere, After Effects, BusinessCatalyst, Creative Cloud, Creative Suite, Dreamweaver, Encore, Fireworks, Flash, Flash Builder, Illustrator, InDesign, Lightroom, Photoshop, Prelude ja SpeedGrade kas registreeritud kaubamärgid või firma Adobe Systems Incorporated kaubamärgid Ameerika Ühendriikides ja/või teistes riikides. Kõik muud kaubamärgid on nende omanike omand.

Tehnoloogiast pungil klapid

Kõrvklappidest rääkides peaks ju eelkõige keskenduma helikvaliteedile – sest olgem ausad, ega eriti muust olulisest tavaliselt rääkida polegi. Parrot Zikkidega on aga täpselt vastupidi – kui ruumi üle jääb, siis võib paar sõna „saundile“ ka pühendada.

Sest tegemist on maailma kõige küberteemilistematel kõrvklappidega. Bluetooth, NFC ja viiel mikrofonil baseeruv aktiivne müra summutus oleks juba isegi veenvad argumentid, aga Parrot pole poolel teel peatunud. Zikid saavad muuhulgas aru, kas nad on peas või mitte, ja kas klappikandja parajasti räägib või kuulab.

Kuulsa disaineri käekiri

Lisaks veel seitsmeribaline ekvalaiser, efektiprotsessor nelja seadistatava režiimiga ja võimalus seda kõike vastava rakendusega kontrolli all hoida. Ja midagi unnes kindlasti ära. Nagu mahutundlik puuteplaat ja loomulikult disain – disaineriks palgati „minimalismimees“ Philippe Starck ja tulemus on vaatamist-katsumist väärt.

Sättimist ja seadistamist jätkub kogu raha eest. Heli on amatööride jaoks täiesti rahuldav.

Kui nüüd võiks kahtlustada, et kõik see tarkus on lihtsalt niisama laiamiseks sinna mahutatud, siis õnneks mitte. NFC tähendab, et Zikke saab ühendada NFC-asjadega ilma ühtegi nuppu vajutamata – väga mugav. Ei pea näiteks klappe siduma ühe seadmega, vaid saab vajadusel ükskõik mis muu telefoniga naksti paardada ja vastupidi.

Muusika ühe puututusega

Puuteplaat jällegi tähendab, et pole vajadust nuppe otsida ja mõistatada, mis mida teeb (kui klapid peas) – nagu võib tavaliste Bluetooth-klappidega puhul kergeti juhtuda. Heli tugevuse muutmiseks tuleb lihtsalt näppu paremal kuularikoposikul üles või alla libistada. Loo või taskuhäälingu saab seisma-käima panna ühe puudutusega ning paremale-vasakule viibe tähendab kerimist. Puuteplaat toimib väga edukalt ka kindaga.

Kui kuulamine pooleli ning klapid peast võtta, jääb lugu pausile – ja kui pähe tagasi panna, jätkub samast kohast. Tõsi, see alati ei tahtnud toimida – sõltus pleierist.

Kõigile peale profid

Rakendus, millega Zikke seadistada, on tasuta saadaval iOSile ja Androidile. Tasub veel mainida, et erinevaid seadeid muutes salvestuvad need justnimelt klappides, mitte rakenduses – ühesõnaga pole muret, et klapid uue seadmega sidumisel ekvalaiser- või mistahes muud seaded ära unustaks.

Komplektis on kaasas ka 3,5 mm kaabel – nii et kasutada saab Zikke ka juhtmeliste asjadega. Sellisel juhul ei toimi muidugi klappid nupud-sensorid.

Kogu selle toreduse juures pole aga nii tore, et Zikkide aku on küllalt miniatuurne. Maksimaalselt lubab tootja küll kuni 18-tunnist kuulamisaega, mis on aga selgelt optimistlik väide. Aku kestvus sõltub muuhulgas sellest, palju klappid protsessorit kiusata – kas kasutada efekte või ekvalaiserit. Ja muidugi võib akusid osta

Parrot Zik

Hind: 320 eurot

Müügil: Audiocity.eu

Sagedusriba: 10 – 20 000 Hz

Takistus: 32 oomi

Muu: NFC, Bluetooth 2.1, käed-vabad-režiim, iOS ja Android-rakendusega seadistatavad

Mõõdud: 150 x 198 x 80 mm

Kaal: 325 grammi

rohkem – seda on väga kerge vahetada. Zikid teevad tegelikult häält ka ilma akuta, n-õ passiivrežiimis, aga siis ei saa heli kvaliteedist rääkida. Ja kui nüüd aktiivrežiimi heli jutuks võtta, siis sobiks Zikke võrrelda luksusautoga – spekter on lai ja kõla on pehme ja meeldiv. Kindlasti ei sobi Zikid aga professionaalseks audiotöök või helipildi täpseks monitooringuks – aga selleks nad ei pretendeerigi, nii et miinuseks ei saa mahedat heli kogu terviku kontekstis pidada. Välist müra aga summutavad nad erakordselt hästi, ka ilma ANCta.

GLEN PILVRE

KOKKUVÕTE

Kui teile ei meeldi juhtmetega mässamine, aga meeldivad vidinad ja korralik koostekvaliteet, siis Parrot Zikke ostes saab mõlemat kogu raha eest.

HINNE

iPad navigeerima

iPadi ostes olin veendunud, et suudan enda ümber piisavalt internetti manada ning misiganes-G pole vajalik. See pädes niikaua, kui mul tekkis vajadus pruukida merekaarti ja näha oma asukohta, sest mingitel kaalutlustel pole WiFi-iPadidel sees GPSi.

Mingil veelgi mõistlikumal põhjusel ei saa sellega ühendada ka tavapärasest Bluetooth-GPSi või pruukida sellena näiteks telefoni oma. Täpsemalt algab ainus neist leitav tarkvaraline lahendus vajadusega ruutida iPad ... ja seda ma ei tahaks ette võtta.

Aga on tekkinud ka kaks Bluetooth-GPSi, mis toetavad muuhulgas iOS-seadmeid. Esimene oli Duali XGPS150A, mis tundub eriti popp olevat harrastuslennurite hulgas, kes kasutavad seda koos iPadi peal töötavate lennukaardilahendustega, ja leiabki seda peamiselt lennundusalastest netipoodidest.

Palju satelliite

Mullu sügisel tuli aga välja ka Garmin GLO, mis on ilmselt nime saanud lisaks tavapärasele GPSile ka Venemaa Glonass-satelliitnavigatsioonisüsteemi toetuse tõttu, mis ennekõike tähendab rohkem näha olevaid satelliite ka olukorras, kus ehitised, puud või auto esiklaasi infrapuna-pegeldav kiht neid varjama kipuvad.

Tõenäoliselt võiks sellest tõusta ka täpsem, aga seda on raske hinnata, sest tundub, et GLO silub tarkvaras talle mitte meeldivaid kõrvalekaldeid, saades näiteks ühe koha peal püsides positsiooni,

mis praktiliselt üldse ei muutu. Sama on märganud ka teised kasutajad, nt hpiaw.blogspot.fi/2012/11/product-review-garmin-glo-bluetooth-gps.html kirjeldab telefoni-GPSiga võrreldes palju täpsemat rada spordirakenduses, ent kommentaaridest leiab ka tähelepaneku GLO kombe kohta majanurki siluda. Võimalik, et pikemas praktilises kasutuses see ei sega, aga ma natuke kardan minule mitteteadaolevaid ümardamisalgoritme.

Töötab nagu peab

Oma peamist tööd, olla iOS seadmetega (tegelikult ka Androidi ja arvutiga) ühilduv Bluetooth-GPS, teeb ta aga hästi vähemalt senikaua, kuniks GPS ja mobiilseade omavahel sidekauguses püsivad. Kui kaugemale jalutada ja tagasi tulla võib olla vaja GPS restartida, sest muudu seadmed teineteist ei leia. Ning olgu öeldud, et iOS jaoks ei leia ka ühtegi rakendust, mis kuvaks mingitki infot GLOs toimuva kohta, positsioneeringu täpsus, kasutatavad satelliidid jne pole vahest igapäev huviks, aga akunivoo võiks olla küll tuvastatav täpsemalt kui seadme väljalülitumise läbi.

Aku kestvus peaks ametlikult olema 12 tundi, minul pidas testeksemplar tubastes tingimustes vastu mõnevõrra vähem, tõe-

Garmin Glo

Hind: 120 eurot

Müügil: Garmin.ee

Ühendus: Bluetooth, USB

Möötm: 1,78 x 4,19 x 7,72 cm

Kaal: 60,1 g

Aku: 1100 mAh

Garmin Glo teeb oma põhitööd tõrgeteta niikaua, kuni GPS ja mobiilseade sidekauguses püsivad.

näoliselt 8-10 tunni kanti. Positiivset siiski niipalju, et kui plaanida selle kasutust autos või paadis ning pakkuda kohalikku toidet, siis selle sisselülitamisel käivitub ka GLO ilma nupuvajutuseta ja on üsna nobedasti kasutusvalmis. Ja kui nupp juba jutuks tuli, siis kurvad kasutajad, et kui GLO kotti teiste asjade hulka visata on suur tõenäosus, et ta millegagi pihta saab ning ennast sisse lülitab ja akut tühjendama hakkab.

PEETER MARVET

KOKKUVÕTE

Kui ostsid ilma GPSita iPadi või soovid paigutada GPSi parema vastuvõtuga kohta on GLO lihtne ja ka Eestis poes saadaolev lahendus.

HINNE

Ultrabook meestele

See sülearvuti kannab ThinkPadi nime, kuid see on eba-thinkpadilikult õhuke. X1 Carbon on Lenovo vastus MacBook Airile, Asuse Zenbookile ja teistele liistak-arvutitele. Kas Lenovo on suutnud X1 juures säilitada selle, mille pärast ThinkPade armastatakse?

Tasub vaid heita pilk klaviatuurile, kui võib kergendatult ohata: jah, on küll. Säilinud on kõik traditsioonilised klahvid ning need pole mitte ainult alles, vaid kõiki neid - Home/End/Insert/Delete ja PgUp/PgDn - saab kasutada ilma Fn-klahvi abita, erinevalt sellest, kuidas tuleb seda teha enamike konkureerivate firmade sülearvutitel. Puuteplaat on suur, sile ja mõnusalt tundlik, kuid loomulikult on olemas ka vana hea juhtnupp ning kolm hiirenuppu puuteplaadi kohal.

Pimesi tippima ei pea

Vana tüüpi ekraani küljest säravat klaviatuurilampi X1-l pole, selle asemel on kaheastmeline klaviatuuri taustavalgustus, mille saab sisse lülitada pimesi, sest nii Fn klahvi, mis on klaviatuuril alumises reas kõige vasakpoolsem ja tühikuklahvi, mida koos Fn-klahviga vajutama peab, leiab üles ka käsikäudu.

Õhukese korpuse sisse on mahutatud madala volutarbega i5 protsessor, 120 GB SSD-kõvaketas ja 4 GB operatiivmälu. See on õhukeste arvutite puhul juba standardiks saanud seadistus ja tehnilise poole pealt arvuti millegagi ei üllata. See, et nii õhukesse korpuse võrgukaabli pesa ei

Lenovo on ebaõnnestunud X1 mudelist õppust võtnud, X1 Carbon on väga hea ultrabook.

mahu, ei ole üllatav, sama häda on teistelgi imeõhukestel arvutitel. N standardi WiFi on olemas, aga kui tahta kasutada kaabliga võrku, tuleb soetada USB-pesasse käiv võrgukaart.

Ekraan on arvutit erakordselt laia avamisnurgaga, peaaegu 180 kraadi ja seegi on üks ThinkPadi äriseeria tunnusmärkidest. Ekraani eraldusvõime 1600 x 900 pikslit on väga hea, eriti, kui võrrelda sellega, et paljudel sama kallitel äriklassi sülearvutitel on selleks vaid 1366 x 768 pikslit.

Ka üleni kummeeritud korpus (sh ka

randmetugi) on ilmeksimatult thinkpadilik ja seda kas armastatakse või vihatakse. Mulle näiteks meeldib see tohutult, ma vihkan piltidel ilusaid, aga käes kohutavalt libedaid alumiiniumkorpuseid ja mul on hea meel, et Lenovo ei loobu edevuse nimel funktsionaalsusest.

Gramm täiuslikkusest puudu

Tegelikult ongi arvuti juures vaid kaks asja, mis mulle natuke meeleshärmi valmistavad. Esiteks ootaksin ma Lenovolt nii erilise mudeli, nagu seda X1 Carbon on, ekraani kalibreerimist juba tehases.

Kõiges muus annab arvuti MacBooki Airile silmad ette, aga ekraani vaikeseadistustes ei ole praegu küll Apple'ile vastast. Teine on helivaljususe vaigistamise nupp, mis vaikselt režiimil kogu aeg põleb. Ma eelistaksin võimalikult väheseid tulesid. Täiuslikkusest jääb vaid millimeeter puudu.

Sellest hoolimata kannab X1 Carbon ThinkPadi perekonnanime auga välja. Otsides soliidset ja head ultrabooki pole

Lenovo X1 carbon

Hind: 1399 eurot

Müügil: Flex

Protsessor: Intel i5 3317U 1,7 GHz (vPro)

Ekraan: 14 tolli, 1600 x 900 pikslit

Graafika: Intel HD 4000

Mälu: 4GB

Kõvaketas: 120 GB

Ühendused: 1 x USB 2.0, 1 x USB 3.0, Bluetooth 4.0, WiFi, mini-Displayport, 3,5 mm ühendatud helipistikud, WiFi

Muu: sõrmejäljelugeja, sisseehitatud 720p veebikaamera

Kaal: 1,36 kg

Mõõtmed: 33,1 x 22,6 x 1,88 cm

Operatsioonisüsteem: Windows 7, kaasas Windows 8 DVD

sul vaja kaugemale vaadata. X1 Carboni näol saad hea koostekvaliteediga, ülihea klaviatuuriga ja soliidse väljanägemisega õhukese sülearvuti.

SVEN VAHAR

KOKKUVÕTE

Kui sa käid tennistes ja kannad kitsaid pükse, pole see arvuti sinu jaoks. See on sülearvuti mehele, kel on kingad, käekell ja väljakujunenud maailmapilt.

HINNE

Dell kutsub tutvuma uute mudelitega!

The power to do more

Dell Inspiron 15R (5521)

- Intel® Core™ i5-3317U Protsessor
- 15.6" HD (1366x768) WLED TrueLife
- 8GB RAM & 1TB Kõvaketas
- 2GB AMD Radeon HD 8730
- DVD+/-RW Drive
- HDMI, Wi-Fi, BT, WebCam
- ENG klaviatuur
- Linux
- Värv: Hõbedane

Kõigil mudelitel garantii 3 aastat!

Dell Inspiron 15 (3521)

- Intel® Core™ i5-3317U Protsessor
- 15.6" HD (1366x768) HD LED
- 6GB RAM & 750GB Kõvaketas
- 1GB AMD Radeon HD 7670M
- DVD+/-RW Drive
- HDMI, Wi-Fi, BT, WebCam
- ENG klaviatuur
- Linux
- Värv: Must

Dell Inspiron 13z (5323) Ultrabook™

- Intel® Core™ i5-3317U Protsessor
- 13.3" HD (1366x768) HD LED
- 4GB RAM & 500GB Kõvaketas
- Intel® HD Graafika
- DVD+/-RW Drive
- HDMI, Wi-Fi, BT, WebCam
- ENG klaviatuur
- Windows 8
- Värv: Hõbedane

Dell S2740L Monitor

- Ekraani suurus: 27" IPS
- Resolutsioon: 1920x1080 Full HD LED
- Kontrastsus: 1 000:1, 8 000 000:1 (DCR)
- Heledus: 270 cd/m²
- Vaatenurk: 178°/178°
- Mõõdud: 641.9 x 458.7 x 215.8 mm
- Sisendid 2xUSB, DVI/HDMI/VGA
- Värv: Must

Super €349
Hind:

Ultrabook, Celeron, Celeron Inside, Core Inside, Intel, Intel Logo, Intel Atom, Intel Atom Inside, Intel Core, Intel Inside, Intel Inside Logo, Intel vPro, Itanium, Itanium Inside, Pentium, Pentium Inside, vPro Inside, Xeon, Xeon Phi, and Xeon Inside are trademarks of Intel Corporation in the U.S. and/or other countries. For more information about the Intel processor feature rating, please refer to www.intel.com/go/rating.

10-tolline Nexus 7

Nexus 7 muutis tahvelarvutite turgu ja nüüd proovivad kõik olulised ja vähemolulised tootjad välja tulla enda taskukohase, aga samas ilma karjuva kompromissita Androidi tahvelarvutiga. Nexus 7 tootja Asus proovib õnne 10-tollise MemoPadiga.

Seitsmetollise taskukohase tahvliga on välja tulnud või tulemas näiteks Acer, HP, Samsung ja unustada ei saa ka iPadi Mini. Asus on aga siiani hoidunud 10-tollise ekraanide liini ja kuna asi on käpas, häid tahvleid oskavad nad vaieldamatult teha, siis miks mitte teha odav 10-tolline, millest nad siiani on hoidunud.

MemoPad ME301T on hämmastavalt sarnane Nexus 7-ga, hoolimata sellest, et ekraanidiagonaalile on lisatud 3 tolli. See kasutab sama, piisavalt kiiret Tegra 3 kiibistikku ja sama 1,2 GHz neljatuumalist protsessorit, sama palju on nii vahemälu

kui ka ruumi andmete jaoks ja sama on ka ekraani eraldusvõime - 1280 x 800 pikslit - kuigi ekraan on läikivam.

Päris sama ikka pole

Mõned asjad on siiski võrreldes Nexus 7-ga erinevad, MemoPadil on micro-SD kaardi pesa, tagaküljel 5 Mpix kaamera ja micro-HDMI port. MemoPad on endiselt Android 4.1 ühe peal ja kasutab Asuse enda täiesti mõnusat kasutajaliidest, mis on tuttav ka kõigilt teistelt Asuse tahvelarvutitelt. 3G-ühendust ei ole, aga seda pole ka odavamal Nexus 7-l.

Seega, 350 euro eest tundub ju MemoPad täiesti hea diil? Tõenäoliselt paljude jaoks ongi, eriti neile, kellele tahvelarvuti tähendab 10-tollist ekraani, mitte pisikest seitset tolli, mis on pigem nagu suur telefon. Minu jaoks jääb aga nõrgaks kohaks MemoPadi koostekvaliteet, kui Nexus 7 on korralik tükk, kvaliteetsetest materjalidest ja väga viisakalt viimistletud, siis

MemoPad ME301T

Hind: 349 eurot

Müügil: Klick

Protsessor: Tegra 3 T30L neljatuumaline 1,2 GHz

Mälu: 1 GB muutmälu, 16 GB sisemälu, microSD mälukaardi tugi

Ekraan: 10,1-tolline (1280 x 800 pikslit IPS)

Ühendused: 3,5 mm audioväljund, micro-USB, Bluetooth 3.0, WiFi b/g/n, GPS, micro-HDMI

Kaamera: 5 megapikslit, LED-välg, HD videosalvestus 30 fps

Operatsioonisüsteem: Android 4.1

Muu: kompass, liikumissensor, mikrofon

Mõõtmed: 236 x 180,8 x 9,9 mm

Kaal: 580 g

MemoPad on hämmastavalt sarnane Google Nexus 7-ga, kuigi ekraanidiagonaalile on lisatud kolm tolli.

MemoPadi plastmassine tagakülj tundub odav. Paar kuud tagasi testitud Prestigio MultiPad 10.1 Ultimate, mis maksab 300 eurot, tundub käes kvaliteetsem. Esikülje laiad raamid ekraani ümber on nii ja naa, ühelt poolt hea kinni hoida ja käed ei jää ekraanile ette, kuid teisalt tundub see iganenud ja oleks võinud disainile julgemalt läheneda.

Tahvel olla pole lihtne

Seesama Prestigio tahvel, hoolimata oma puudujääkidest, näiteks mitte nii silmasõbralikust kasutajaliidest ja ekraanist, on parem säästudiil, kui 3G on argumentiks, siis ole isegi mitte küsimust. MemoPad pole päris lõpuni säästutahvel, see võiks olla veel odavam, nii 50 euro jagu või selle ekraan võiks olla kõrgema eraldusvõimega, et ülejäänud selles hinnaklassis ja mõodus tahvlite hulgast tõeliselt silma paista.

Seega, kui mina peaksin täna tahvelarvutit ostma, siis ma valiks ikkagi kas uuendustele altima Nexus 7 või kui tahaksin 10-tollist, siis prooviksin hankida Nexus 10 (mida meil teadagi ei müüda) või valiksin mõne odavama säästutahvli. Samas, Asuse MemoPad ei ole kahtlemata halb toode, vastupidi, see on hea, kuid turulokord on hetkel juba selline.

MARTIN METS

KOKKUVÕTE

Asus MemoPad on paari lisavõimalusega 10-tolline Nexus 7, mille lisavõimalused ei ole eriti olulised ja koostekvaliteet võiks olla parem.

HINNE

Elion soovitab:

Kuidas targalt arvutit valida?

Arvuti protsessor on komponent, mille tähtsust tihtipeale alahinnatakse. Valides uut arvutit loetletakse üles põhilised tegevused, mida uue masinaga tegema hakatakse ning sealt edasi minnakse eelkõige vaatama soodsa hinnaga arvutit, mis antud tegevuse tõepoolest ära teeb.

Turul on mitmeid pakkumisi, kus ca 300 euro eest saab sülearvuti, millel on suur ekraan, piisavalt mälu ning suur kõvaketas – mida rohkem tahta? Toon alljärgnevalt välja mõned põhjused, miks eelkõige tasub vaadata arvuti “südant” ehk protsessorit.

Esiteks loomulikult arvuti kiirus – odav arvuti teeb küll kõik vajalikud tegevused ära, kuid te kulutate oma väärtuslikku aega. Võtame kõige levinuma näite – interneti kasutamise – teil tuleb oodata andmete laadimist, isegi kui teie internetikiirus on väga hea. Kui algselt tundub arvuti piisava jõudlusega, siis poole aastaga kuhjub teie arvutisse piisavalt palju lisaandmeid ja -rakendusi, et ka lihtsamad internetitegevused muutuvad tülikalt aeglaseks. Sama efekt tuleb välja ka kõikide teiste rakenduste kasutamisel – piltide ja filmiklippide vaatamisel, printimisel ja loomulikult mängimisel.

Teine oluline argument on arvuti volutarve ja sellest tulenevad tegurid. Võimsamad protsessorid on nu-

tikamad ning annavad teile lisavõimsust just siis, kui seda vaja on. See tähendab, et arvuti kasutab vähem voolu ja sülearvutil peab aku kauem vastu. Sülearvutite puhul võimaldab väiksem ja vähem voolu tarbiv protsessor ehitada õhukesi sülearvuteid ja tahvelarvuteid, mida on mugav reisile või loengusse kaasa võtta.

Kolmandaks argumentiks võiks tegelikult tuua raha – mõistlik on investeerida ühe korra ja osta korralik arvuti, mis ei tundu poole aasta pärast juba aeglane ning väsinud. Alati on küll võimalik „väsinud“ arvutit puhastada ning optimeerida, kuid see nõuab omakorda kas spetsialisti poole pöördumist või ise vastavate teadmiste omandamist ja mõnel juhul ka lisaprogrammide soetamist.

Millise protsessoriga arvuti valida

Minu soovitus on läbi mõelda kõik tegevused ja kõik inimesed, kes arvutit kasutama hakkavad ja mõelda veidi ka tulevikku. Nii saab välistatud olukord, kus algselt väikest investeeringut nõudnud arvuti juba aasta pärast vajab lisamälu, muid komponente või lausa väljavahetamist. Hea näitena võib tuua vanaema, kes tuli algselt ostetud 300 eurost arvutit ümber vahetama, kuna suvevaheajal külla tulnud lapselapsed soovisid õhuti arvutimänge mängida.

Kui arvuti läheb käiku ühe inimese internetiarvutina ja ainukesed tegevused on uudiste lugemine ning e-kirjad, siis tõesti piisab soodsast arvutist, millel on näiteks Intel Celeron või Intel Pentium protsessor. Selliste arvutite hinnaklass on ca 300-400 eurot.

Kui arvutit kasutatakse piltide ja filmide vaatamiseks, tööks või koolitööde tegemiseks, siis peaks piiluma Intel i3 protsessorit. Sellise protsessoriga arvuti on Eestis eelistatuim koduarvuti ning peaks olema piisava jõudlusega järgmiseks 3-5 aastaks. i3 protsessoriga arvuti hinnaklass on 500-600 eurot.

Kui arvutit kasutatakse ka mängimiseks või kui sülearvuti peab olema mobiilne ning pika aku vastupidamisega, siis tuleks valida Intel i5 protsessor.

Kõige kallimad ja võimsamad on Intel i7 protsessorid, mis sobivad tõsistele mänguritele või koduarvutitesse, kus soovitakse teha näiteks videotöötlust. Selliste arvutite hind algab 800 eurost.

Protsessor paneb suures osas paika arvuti maksumuse ja võimsuse, kuid peale protsessori valimist vaata kindlasti üle ka arvuti ülejäänud parameetrid, et need oleksid sinu vajadustele vastavad.

AIVAR OTS

ELIONI IT VALDKONNA JUHT

Kui kasutad arvutit piltide ja filmide vaatamiseks, siis peaks piiluma Intel i3 protsessorit.

Elegantne ja unikaalne

Lauaarvutid on ammu moest läinud ja kui tänapäeval ongi vaja suurt kuvarit, siis ühendatakse see pigem sülearvuti, mitte lauaarvuti külge. Esprimo X913-T on sama võimas kui lauaarvuti, kuid sama väike kui sülearvuti koos kuvariga.

Kuna 23tolline puuetundlik kuvar on suur ja suhteliselt raske, siis vajaks see nii või teisiti toekat jalga ja kui toekas jalg juba teha, siis miks mitte peita sinna sisse ka terve arvuti? Nii ongi Fujitsu toiminud. Sellel on kuvari sisse ehitatud kõik-ühes arvuti ees see eelis, et selle külge ühendatud kaablid jooksevad mööda lauda, mitte ei vonkle mööda kuvari külgi alla. Lisaks traditsioonilistele USB-, HDMI- ja DVI-liidestele on siin ka sisseehitatud kiipaardilugeja. Tegemist pole sugugi mitte viletsa arvutiga, sest selle i5 protsessor on töölaularvuti, mitte sülearvuti jaoks mõeldud mudel ja jõudluse poolest saab sellega teha mida iganes, kõike peale mängimise. Intel HD 2500 graafikakibiiga saab „Portalit“ madalamate sätetega mängida, aga paremaid 3D-mänge siiski

ei tasu proovidagi. Huvi pärast lasin üles märulimängu „Borderlands 2“ ja kuigi lahutusel 1440 x 900 pilt on vaadatav, siis ujub see nii tugevalt, et reaalselt mängida pole võimalik. Veelgi madalamatel seadistustel poleks mäng aga enam nauditav.

Tööks, mitte mängimiseks

Kuid ega Esprimo mänguarvutiks tasugi osta. Selle arvuti tugevaks küljeks on kuvar. Tegemist on 23tollise puuetundliku suure vaatenurgaga IPS-kuvariga, mis on juba vaikimisi võrdlemisi hea värviesitusega. Seda võiks kolorimeetri abil timmida, aga kui sa pole fotograaf või kujunda, siis sa tingimata ei pea seda tegema. Pildid, veebilehed ja esitlused näevad sellel kuvaril head välja ilma, et sa peaksid selleks ekstra pingutama. See on asi, mil-

Fujitsu Esprimo X913-T

Hind: umbes 1400 eurot
Müügil: Küsi arvuti- ja netipoodidest
Protsessor: Core i5-3470T 2,9 GHz
Graafika: Intel HD 2500
Ekraan: 23 tolli, 1920 x 1080 pikslit, IPS, puuetundlik
Mälu: 4 GB
Kõvaketas: 320 GB
Ühendused: WiFi b/g/n, Bluetooth, 4 x USB 3.0, 2 x USB 2.0, LAN, HDMI, DVI
Muu: kõrvaklapi- ja mikrofonipesa, kiipaardi pesa, kohalolekusensor
Mõõtmed: 55,4 x 22,5 x 43,3 cm
Kaal: 8,6 kg
Operatsioonisüsteem: Windows 8 Pro 64 bit

Kallivõitu, kuid see-eest unikaalne lahendus spetsiifiliste vajadustega töökohale.

le saabumist PC-maailma olen ma pikisilmi oodanud - et juba ostes oleks ekraani vaikeseadistused enam-vähem neutraalse värviesitusega. Seni näeb sellega vaevalt ainult Apple. Nüüd siis ka loodetavasti Fujitsu. Ahjaa, kuvari saab keerata lausa horisontaalasendisse, et seda joonistuslauana kasutada.

Nutikas sensor

Kuvari küljes on kohalolekusensor, mis saab aru, kas arvuti ees istub inimene või mitte. Kui sa lahkud, lukustatakse arvuti automaatselt. Kui sa aga istud arvuti ees, siis ei lase sensor ekraanisäästjal rakeduda isegi sel juhul, kui sa klaviatuuri ega hiirt ei puuduta. Päris nutikas.

Arvuti puuduseks on selle soolane hind, millest osa moodustab kahtlemata Fujitsu nimi ja disain, kuid kui mõtlema hakata, siis kui sa tahaksid koostada sarnast komplekti eraldi komponentidest, siis kui palju see maksma läheks? Esiteks, kust sa võtad puuetundliku ISP-ekraaniga puuetundliku kuvari? Teiseks, kust sa saad nii väikese ja kompaktse korpuse koos lauaarvuti komponentidega? Kuidas sa selle elegantset kuvariga ühendad? Tükk aega juppide kokkuotsimist ja ehitamist ning tulemus pole ikkagi nägus ning sinu aeg ju ka maksab. Parem osa valmis arvuti.

SVEN VAHAR

KOKKUVÕTE

Unikaalne arvuti kontorisse või töökohale, kus on vaja head värviesitust ja puuetundlikku ekraani. Elegantne, kompaktna ja võimas arvuti.

HINNE

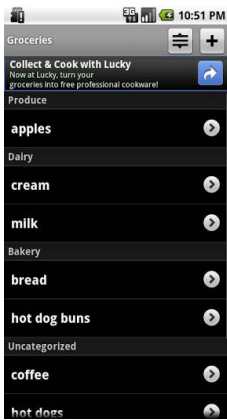
Digitaalne ostunimekiri

Ma vist ei liialda, kui ütlen, et Androidile on vähemalt sada erinevat ostunimekirjarakendust ja nende seast selle õige leidmine pole lihtne. Enamgi veel, digitaalne ostunimekiri peab olema mugavam kui pastakaga paberile kirjutatud nimekiri.

Our Groceries on selline, mida olen proovinud nüüd juba jupimat aega kasutada ja sellel on paar olulist eelist. Esiteks lihtne ja ilma igasuguse üleliigse kraamita kasutajaliides ning võimalus lisada ja salvestada retsepte. See vähendab oluliselt stsenaariumi, kus mõtled alles poes mõne söögi välja ja koju jõudes avastad, et üks oluline komponent on puudu.

Suurim pluss on veebiliides, mille kaudu saavad pereliikmed nimekirja uusi asju lisada ja mis jookseb ilusti sünkrooni sinu telefonis oleva nimekirjaga. On see aga kiirem kui pliaats ja paber? Enamasti on. Reklaamidest saab lahti tasuta versiooniga OurGroceries Key, mis maksab 3,99 eurot.

MARTIN METS

Our Groceries Shopping List

OS: Android

Hind: tasuta

Testitud tahvliil: LG Optimus L9

HINNE

Brauserist Androidi

AirDroid teeb täpselt seda, mida pealkiri ütleb, lubades sul läbi suvalise brauseri ligi pääseda enda Androidi nutitelefoni või tahvelarvutile.

Lihtsalt käivita rakendus, mine aadressile web.airdroid.com ja sisesta Androidi seadme ekraanile kuvatav salasõna. Brauserisse ilmubki sinu seade, tõsi küll, mitte päris originaalkujul, vaid natukene mugavdatuna. Testiversioonina on ka reaajas kuvatav ekraan, kuid see eeldab ruuditud Androidi.

Milleks see hea on? Mugav on see failide liigutamiseks, kuid teha saad hiire ja klaviatuuriga muudki, näiteks rakendusi installida või kustutada.

Saad brauserist saata näiteks SMS-e, rakendusi varundada, kopeerimismälu kasutada, kontakte hallata ja palju muudki, kuid ennekõike siiski faile liigutada, ilma USB-juhtmeta mässamata. Kuigi jah, hädavajalik see ei ole.

MARTIN METS

AirDroid

OS: Android

Hind: tasuta

Testitud tahvliil: Nexus 7

HINNE

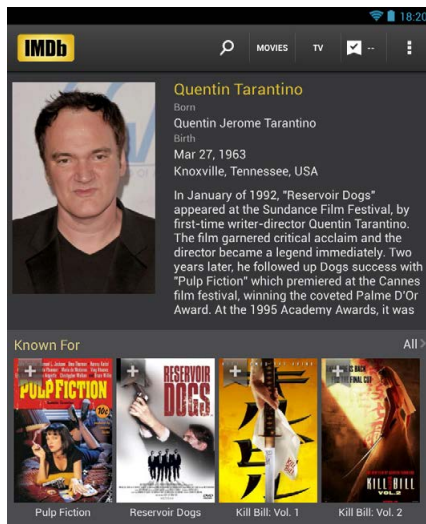
Sinustki võib saada filmiguru

IMDb.com veebisait on kahtlemata maailma parim ja põhjalikeim filmiinfo allikas, kuid sealt millegi järele vaatamine on minu jaoks alati tülikas olnud. Filmi vaadates on ju harva arvuti käeulatuses. Tahvelarvutit või nutitelefoni on oluliselt mugavam kätte haarata.

IMDb andmebaasi Androidi rakendus on aga just see, mida ma otsinud olen. Eriti mõnus on seda kasutada tahvelarvutil. Rakenduse paigutus imiteerib veebilehe paigutust, kuid minu jaoks püstformaad mugavam kui rõhtne formaad arvutis. Muidugi see on maitse asi ja rakendus on mõelnud kõikidele kasutajatele, ning keerates tahvelarvuti külili, võtab rakendus kasutusele rõhtse paigutuse.

Teha saab rakenduses pea kõike, mida veebiski: vaadata trailerit, lugeda näitlejate kohta, filmi arvustada või hinnat anda jne. Navigeerimine on mugav ja kiire, otsing on inkrementaalne, täpsustades sobivate filmide nimekirja iga uue tähe tippimise järel. Oma filmide nimekirja pidamiseks tuleb sisse logida, aga seda peab tegema ka veebis.

Mõned pisiasjad on rakendusest siis-

IMDb Movies & TV

OS: Android

Hind: tasuta

Testitud tahvliil: Nexus 7

ki puudu, näiteks ei näidata filmi juures auhindu. Tahad teada, mitu Oscarit või milliseid muid auhindu film võitnud on? Ei näe. Sama häda on ka näitlejate elulugudega. Sellest saab küll ümber, avades rakenduse enda sees IMDb vastava lehekülje, aga ikkagi, tegemist on täiesti arusaamaatu puudujäägiga.

Kokkuvõttes on rakendus siiski asjalik ja kui nüüd saaks mõned pisivead parandatud ja õnnestuks rakenduse kaudu filmiplakateid ära salvestada, siis ei oskaks ki rohkem midagi tahta.

SVEN VAHAR

KOKKUVÕTE

Filmihuvilise asendamatu abimees, vajalik teave filmi kohta, trailerid ja pildigaleriid on kogu aeg käe-jala juures.

HINNE

Mida tähendab BYOD – Bring Your Own Device

Aeg võtta kaasa oma seade

Tänapäeval üha kasvav vajadus ükskõik kus ja ükskõik millal võrku pääseda on kaasa haaranud ka isiklikud mobiilseadmed, nagu sülearvutid, nutitelefonid, lugerid jm. Põhimõtte võta-kaasa-oma-seade (BYOD – Bring Your Own Device) muudab seda, kuidas IT-ettevõtteid ja kasutajad lähenevad võrgu juurdepääsu turvalisusele.

IT-ettevõtetele tähendab BYOD paljude erinevate seadmete ja nende operatsioonisüsteemide toetamist, säilitades samas teenuse kvaliteedi. Et kulusid all hoida, peab olema võimalik uusi seadmeid lihtsalt ja turvaliselt võrku ühendada ning probleeme kiirelt tuvastada ja lahendada.

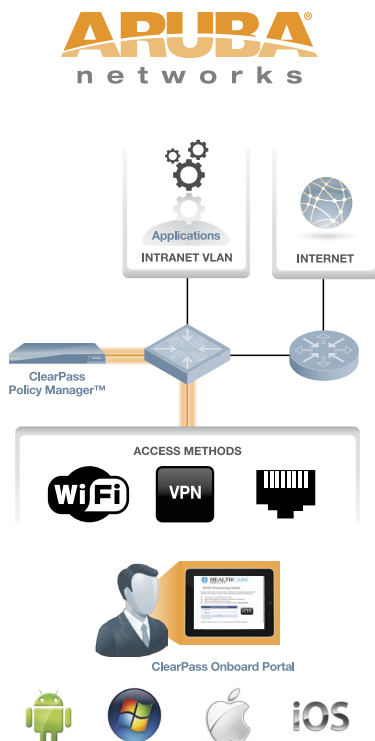
Kasutajatele tähendab BYOD seda, et nad saavad kasutada sülearvutit või mobiilseadet, mis nende vajadustele kõige paremini vastab. Nad peavad mõistma ka tugiteenuse nõudeid ning seda, mis juhtub, kui seade välja vahetatakse, kaotatakse või varastatakse.

Tarbija valikud

Alates tippjuhist, kes ostis iPhone'i, et oma tööjõudlust suurendada, kuni ülikooli professorini, kes tegi ümber õppekava, et tahvelarvutite uusi rakendusi ära kasutada, toovad kasutajad igat liiki ettevõtetes tööle kaasa tavaseadmeid. Ja igaüks neist eeldab siis juurdepääsu mitte ainult internetile, vaid ka ärirakendustele ja -sisule.

Selle tulemusel kasvab ka seadmete arv kasutaja kohta. Üks kasutaja võib päeva jooksul vabalt minna võrku kord Windowsi sülearvutiga, kord iOSi või Androidi nutitelefoni või tahvelarvutiga.

Tegelikult on praegu mobiilisektoris kolm juhtivat platvormi: nutitelefonid, tahvelarvutid ja sülearvutid. In-Stat (www.in-stat.com) uuringud ennustavad, et selline kategooria nagu mobiilised "magnet platvormid" (seadmed, mis pakuvad mitmeid funktsioone ning internetiühenduvust) kasvab 2015. aastani 25,7% aastas, samal ajal kui üldise mobiilituru aastakasv on 8,7%.

IT kaalutlused

Vastuseks IT tarbijastumisele ei laienda ettevõtteid tuge mitte ainult Windowsi seadmetele, vaid võtavad omaks ka nõudluse Mac OS Xi, iOSi ja Androidi seadmete järele. Tihti nõuab see uusi võrgukomponente, mis aitavad neid seadmeid tuvastada ja võrgu juurdepääsu reegleid kehtestada.

Üks esimesi asju, mida tuleks arvestada turvalise BYOD rakendamisel, on lihtsustatud töövoog, mis võiks hõlmata kõiki seadmetüüpe, töötada olemasoleva infrastruktuuriga ja lubada ettevõtetel alustada väiksel, mõõta progressi ja seejärel hõlpsasti toetada lisanõudmisi.

Et neid väljakutseid ületada, peaksid IT-osakonnad kaaluma lahendusi, mis pakuvad:

- Iga peamist tüüpi mobiilseadme võrku ühendamist, registreerimist ja juurdepääsu õiguste tühistamist selvekcorras.
- Seadme identifitseerimist kui liikluse korrastamise ja turvalisuse suurendamise alust.
- Järjepidevat reeglite kehtestamist üle segakeskkonna juhtmeta, juhtmega ja VPN ühenduste.
- Ohustatud seadmetele kontrollitud juurdepääsu ja kahjukäitlust.
- Turvalist külalisjuurdepääsu lihtsustatud töövooga.
- Laiendatud turvalisust, teatamist ja regulatsioonidele vastavust.

Ettevõtteid saavad märgatavat kasu, kui võtavad omaks BYOD algatused, sh võime toetada kiirelt kasutajate vajadusi ja seadmeid, suurendada tööjõudlust ning paljudel juhtudel vähendada kulusid. Järgides mõningaid lihtsaid juhiseid, suudab IT tagada iga seadme täieliku toe ilma turvalisust ja kontrolli ohtu seadmata.

MOBILITY MATTERS

FACT 4C

BY **2015** MORE THAN HALF THE WORKFORCE WILL
HAVE BEEN BORN AFTER 1980. THEY'LL
DEMAND THEIR DEVICES ON YOUR NETWORK.

ARE YOU READY?

ARUBA[®]
networks

Võrguvara
ULMEST SAAB REAALSUS

Võrguvara AS
Türi 10c, 11313 Tallinn,
Harjumaa, Estonia
Telefon: 671 0270
www.vorguvara.ee

Android, mida sa ka osta jaksad

Viimasel ajal tundub, et nutitefonide maailmas on teemaks ainult tippmodelid ja kõik muu on jama. Samsung Galaxy S seeria, HTC One, Sony Xperia Z tunduvad olema need, mille järgi tootjaid hinnatakse, aga odavamaid ja häid nutitelefone tehakse ju ka?

Muidugi tehakse ja sellepärast viskamegi pilgu peale, millist telefoni võiks saada kuni 400 euro eest. 400 eurot on juba sellise telefoni hind, mis oskab teha praktiliselt kõike seda, mida teevad ka paljuräägitud lipulaevad, umbes sellise hinnaga võib tihtipeale saada ka juba eelmise põlve tippmudeli.

Mina võin üles tunnistada, et ma pole endale kunagi tippmudelit ostnud ja selle taga on olnud lihtsalt kaine kaalutus, kas ma tahan 600 eurot panna mõne tohutu turunduse osaks saanud tippmudeli peale või saan ma 200-300 eurot odavamalt sama praktilise telefoni?

Olgu, päris sama head need ei ole, sest ekraanid on natukene väiksemad, vahel ka vähemkvaliteetsemad ning ka eraldusvõime ja vastavalt ka pikslitihedus ei ole neil tihti päris tippklassist. Ka on mitmel tippmudelitel korpused kvaliteetsemad, näiteks HTC One'il, või lihtsalt veekindlad, nagu Sony Xperia Z-l, aga vahel pole korpuse kvaliteedis mingit vahet, näiteks Samsung Galaxy S3 ja S4 puhul, madalamas hinnaklassis võib leida hoo-

pis parema haardega ja mõnusama korpuse. Seda testi on ühelt poolt keeruline teha, sest tegelikult on ju parim telefon selles hinnaklassis kõigile teada - LG tehtud Google Nexus 4, mille hinnad algavad sealt kuskilt 300 euro juurest.

Samas Eestist seda endiselt saada pole ja kui õnnestub seda ka välismaalt tellida, siis ooteajad on pikad. Kes on tellinud,

Kas on mõtet kulutada 600-700 eurot tippmudeli peale või kõlbab ka poole odavam telefon kasutada?

siis tihtipeale on räägitud lausa ühest-kahest kuust. Igaljuhul tasub kogu seda testi lugedes meeles pidada, et olemas on ka Nexus 4.

Testi võtsime telefonid hinnaklassis 250 kuni 400 eurot ja see annab parajalt mänguruumi, HTC-lt ja Sony'lt ongi testis

telefonid selle hinnaskaala mõlemast otsast, kallimad HTC One SV ja Sony Xperia Acro S ning odavamad Desire X ja Xperia Go. LG-lt on selles hinnaklassis olemas Optimus 4X HD ja Optimus L9, testi võtsime neist viimase.

Samsungi valik on suur ja lai, testi võtsime kaks kõige värskemad mudelit Galaxy Grand ja Galaxy SII Plus. Samsungi puhul ei tasu ära unustada, et neil on veel olemas natuke üle 300 euro maksev Galaxy Nexus, Google'i ametlik telefon, millel on 4,6tolline HD-eraldusvõimega ekraan ja mis on ka meil täiesti müügil olemas, nii et ka see tasub eriti just Samsungi mudelid silmas pidades meeles hoida. Lisaks võtsime testi Motorola Razr Maxxi, mis pole küll kõige värskem telefon, aga tundus huvitav ja Motorola nutitelefone ju polegi meilt läbi käinud.

Seega, kui sa ei taha raha kulutada kõige kallima Androidi peale, siis millise nutitelefoni võiks osta endale kuni 400 euro eest? Võtame need kaheksa telefoni ette ja uurime järele.

MARTIN METS

Kummine, kindel ja veekindel

Sony olevat mingil hetkel teinud kasutajate seas uuringu, et kus ja kuidas nad telefone kasutavad, ning olevat välja tulnud, et küllaltki palju tehakse seda ka vannitoas/WC-s ning jõuti järeldusele, et telefon võiks olla selleks puhuks veekindel.

Kõlab pigem naljakalt, aga asjal on iva sees, ka ühel minu tuttavatel on telefon enneaegse märja haa WC-potist leidnud, aga see polnud Sony.

Veekindlaid telefone on Sony nüüd ka teinud, värske Xperia Z on seda, palju kiitust kogunud odavam Xperia Go on seda ning nende vahepeale platseerub Xperia Acro S – mitte just kõige värskem telefon, turul olnud ligi pool aastat juba, kuid kui visata pilk peale tehnilistele andmetele, hinnale ja selle paari päevasele kasutusele, siis otsustasin selle testis esimesele kohale paigutada.

Hoolimata robustsusest ja kummisest välimusest ning tõsiasjast, et see veekindel telefon on päris raske (147 g), on see sümpaatne telefon, mis sisendab kindlust. 4,3-tollisele ekraanile on HD-eraldusvõime täpselt paras, kuigi TFT-LCD ekraan pole nii kenade värvi-

Sony Xperia Acro S

Hind: 395-399 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

dega kui näiteks HTC One SV Super LCD 2 ekraan.

Eelmise põlve Snapdragon S3 kahetuumaalne 1,5 GHz protsessor on piisavalt energiline, päris tipptasemele ja ülisjuhvale kasutus kogemusele see ei pretendeeri, kuid on veel igati korralik.

Kaamera on testi parim, 12,1 Mpix pole vastu panna kellelgi ja see kajastub ka pildikvaliteedis ning on täiesti võrreldav tippmudelitega. 16 GB ruumi andmete jaoks pole midagi erilist tänapäeval, kuid veidral kombel on sama palju testis ainult Motorola Razr Maxxil, kõigil teistel on vähem.

Kaasa tuleb isegi dokk, mis teeb laadimise lihtsamaks, eriti veel arvestades veekindluse tõttu kohustuslikke kummiseid ja mitte väga lihtsalt avatavaid pordikatteid.

Ühendustest on kõik olemas, 4G andmesidet pole, kuid see-eest on olemas NFC ja seda tasub tänasel päeval telefoni ostes tähele panna, sest NFC-st on saanud märksõna, mis teeb telefoni oluliselt tuleviku-kindlamaks ja kui tahad aasta pärast uute teenustega ühilduv olla, või juba tänagi, siis tasub seda tähele panna.

Oktoobris oli meil Acro S ka testis ja siis tundus, et testtelefon kannatas tarkvaraliste probleemide käes, minul midagi sellist ette ei tulnud. Acro S-il on ka kindlasti omad hädad, kuid üks asi võiks sellistel poolmatkatelefonidel olla kindlasti parem ja see on akuekstus, ka Acro S peab tavakasutuses vastu Androidile tavalised kaks päeva.

Sony kasutajaliides on natuke ajale jalg jäänud, kuigi minule meeldib see ikkagi rohkem kui LG Optimus UI või Samsungi TouchWiz ja teiseks on selle tõttu Androidi uuenemine saanud Sony'le parajaks peavaluks. Android 4.1 lubatakse ja mitteametlikult on see olemas, ametlikult peaks tulema kohe varsti, mõni nädal pärast märsti lõppu, nagu on öeldud.

KOKKUVÕTE

Kui soovid kindlat ja mõnusa haardega, natuke robustsemat nutitelefoni, siis Sony Xperia Acro S on hea valik.

HINNE

Peaaegu nagu tippmudel

HTC-le on viimased kaks aastat rasked olnud, kuid seda majanduslikus mõttes, telefon on nad osanud teha endiselt hästi, ei saa jätta märkimata, et ühed esimesed head Androidid tulidki just selle Taiwani firma laboritest. Aga siis läks korraks asi keerulise-maks.

Üle-eelmise aasta sihitu ja Beats Audio-le suunatud liiga kallis Sensation seeria läks veidi nihu, sellega olen ma nõus, kuid eelmise aasta One seeria oli väga hea, kahjuks küll alahinnatud, nii pisike One V kui ka suurem One S olid suurepärased telefonid. Kallim One X oli ka täiesti arvestatav, kuid jah, turunduses nad teistega, eelkõige Samsungiga, sammu pidada ei jaksanud.

Nüüd tuli välja One SV, mis on põhimõtteliselt One S, millele on lisatud 4G tugi. Erinevalt Xperia Acro S-ist on One SV lõpuni stiilne, ümarate nurkadega disain, tagakaas on küll plastist, kuid ei näe sugugi odav välja.

Kaal on sellist mõõtu telegoni jaoks täpselt optimaalne ja Acro S tundub One SV kõrval kui trendiklubisse maandunud neandertaalane. 4,3tolline Super LCD 2 ekraani

HTC One SV

Hind: 369-399 eurot

Müügil: mobiiloperaatorid, Kännukas

Tehniline info: vaata testi lõpust

eraldusvõime on 480 x 800 ja kui see oleks kõrgem, näiteks 720 x 1280, siis soovitsin seda telefoni tuuma järjekindlusega kõikidele küsijatele.

Selles hinnaklassis on küll 480 x 800 suhteliselt tavaline, kuid jah, kui see oleks parem, siis oleks sellele telefonile raske vastast leida, sest...

Qualcommi Snapdragon S4 kahetuumaline 1,2 GHz protsessor jooksub seda nii, et sujuvusele ja kiirusele pole tõesti midagi ette heita. Tegu on tõesti hea Androidi kogemusega, kuigi Sense kasutajaliides on võrreldes puhta Androidiga nagu see on, kuid kõikidest teiste tootjate kasutajaliidestest on see täni-pareim. Androidi uuendus 4.1 peale tuli tänuväärset ära.

HTC on teinud One SV-ga mõned komp-

romissid ja ise pead vaatama, kuidas need sulle sobivad. Kaamera on tavaline 5 Mpix, pildikvaliteet on tavaline, ja sisemälu on 8 GB, alati võiks rohkem olla ja ühel hetkel on mälukaart paratamatu ost. Ühenduste peale on aga samas panustatud, peale 4G on veel olemas ülikiire 5 GHz WiFi ja NFC.

One SV puhul ongi kompromissid, mis eristavad keskklassi mudelit tippmudelist, paremini tajutavad kui Xperia Acro S-i juures, aga need kõik on tehtud nõnda, et need on mulle meele järgi.

Kui ekraani eraldusvõime, kehvem kaamera ja mälukaardi ost kõrvale jätta, siis on tegu ju praktiliselt tippmudeliga, või vähemalt reaalses kasutuses on kogemus nende-ga võrdväärne. Kui tippmudelit osta ei raatsi, siis ainus põhjus, miks mitte HTC One SV-d osta ongi see saatanlikult kavalalt hinnastatud Google Nexus 4.

Kui on One SV ost plaanis, siis peale mobiiloperaatorite (kui pole plaanis paketi-ga osta) on see telefon olemas ka Kännukas, kus see on 30 eurot soodsam, makstes 369 eurot.

KOKKUVÕTE

HTC One SV on kompromistelefon, mille kompromissid on tehtud nii, et need arvestades hinda on meile väga mookamööda.

HINNE

Õigustatult uusklassika

Xperia Go on juba arvestades nutitelefoni-de aina lühemaks ja lühemaks muutuvat el-lutsükli pensionär, aga kodus istumise ase-mel käib ta rahvatantsus ja tervisejooksul. Nii võiks iseloomustada alla 250 euro maksvat 3,5tollise ekraaniga veekindlat pisikest tele-foni, mis on endiselt hea valik neile, kel on lii-kuv eluviis ja kellele trendikas 5tolline ekraan pole esmatähtis.

Ekraani eraldusvõime on vastavalt mui-dugi madal, 320 x 480 pikslit, kuid on see sellises hinnaklassis üsna paratamatu valik, üksnes Hiina odavtootjad saavad paremini. Tuleb lihtsalt arvestada, et näiteks kirjutada on selle telefoni ekraaniklaviatuuri oluliselt ebamugavam. Pisike hea haardega korpus on veekindel ning kõik pordid ja avad on kummi-se kattega kaetud. Arvesta sellega, et kui sul sellist vastupidavust tegelikult vaja ei lähe, siis võivad need olla iga kahe päeva tagant laadides pigem tüütud, sest nende avamine pole üleliia lihtne. Mul tegelikult poleks mi-dagi selle vastu, kui korpus oleks isegi natu-ke suurem ja telefon natuke raskem ja lisatud oleks võimsam aku, sest 1305 mAh on tõesti

Sony Xperia Go

Hind: 239-249 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

vähe. Iseenesest selle ekraani ja kahetuuma-lise 1 GHz protsessori jaoks piisav, kuid nä-dalavahetuseks sellega matkaleminek võib kujuneda ikkagi loteriiks või siis pidevaks teadlikuks akusäästmiseks.

Sony on lubanud, et Xperia Go saab And-roid 4.1 tarkvarauuenduse märtsi lõpus, kuid 26. märtsi seisuga mulle seda veel ei paku-tud. Ei saa lõpetamiseks mainimata jätta, et Nexus 4 maksab ainult 50 eurot enam ja jä-tan siia mõtlemiskoha.

Ekraan on väga väike ja nõrku kohti on veel, aga kontseptsioon on tugev.

KOKKUVÕTE

Sony Xperia Go on hea valik, kui nutitelefoni-le pole plaanis kulutada enam kui 250 eurot ja elustiil nõuab vastupidavamat telefoni.

HINNE

Üdini plastmassist

LG-l pole Androidi telefonidega viimasel ajal vedanud. Nende tippmodelid on selgelt teiste varju jäänud ja midagi head pole ette näida-ta ka odavamas hinnaklassis, kus naad paar aastat tagasi suutsid väga häid, hea hinna ja tehniliste näitajatega telefone toota. Nende Optimus L seeria on olnud suhteliselt kahva-tu, nii päris odavas otsas kui ka kallimate mu-delite seas.

Optimus L9 probleemiks on see, mis ka kõigi teiste sama seeria telefonide puhul, korpus on jõledalt plastmassine ja libisemis-vastane pind tagakorpusel on krobeline nagu Salvo kelk. Ei ole just kõige mõnusam käes hoida. Kui taha korpuse peale koputada, siis on tunne, nagu oleks telefon seest tühi ja see tühjus kajab vastu.

Kui muidu on Optimus L-seeria ekraanid suhteliselt head, siis vähemalt siin toob LG kastaneid selge 4,7tollise IPS-ekraaniga tu-lest välja, ka eraldusvõime 540 x 960 on hea. LG kasutaliides pole mu lemmik, kuid mi-dagi hullu ka pole ning ARM Cortex A9 ka-hetuumaline 1 GHz protsessor on päris kii-re. Tänuväärseks on Optimus L9-l olemas 4.1

LG Optimus L9

Hind: 270-279 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

uuendus, mis äsja välja tuli, ja see teeb selle NFC-toega telefoni oluliselt apetiitsemaks.

Lõpuks taandub kõik ikkagi sellele korpu-sele, katsu seda poes enne ostu ja mõtle, kas see sulle meeldib. Kui sul selle vastu mida-gi ei ole, siis on tegu selle raha eest hea suu-re ja kvaliteetse ekraaniga telefoniga, mis pa-randab Optimus L-seeria mainet minu silmas oluliselt.

Optimus L9 on viimase aja parim nutitelefoni LG-lt, kui korpus oleks ka hea, siis testivõidu vääriline.

KOKKUVÕTE

LG Optimus L9 võiks olla 270 euro veel parem telefon, kuid odav plastine kor-pus rikub üldmuljet.

HINNE

Eksootiline liik

Motorola Droidid ja Razrid on üle lombi suhteliselt populaarsed Androidid ja mingil hetkel olid need seal, enne Samsung Galaxy S-seeria võidukäiku, lausa vaata et Androidi telefoni sünonüümiks. Meil on aga need suhteliselt haruldased, kuid siiski müügil. Selle eksootilise liigi esindajaks meie testis on Razer Maxx, kumerate vormidega ja Xperia Acro S kaaluklassis telefon, kaaludes 145 grammi.

Tegemist on eelmise põlve tippudeliga, millel on 4,3tolline Super AMOLED ekraan 540 x 960 pikslit eraldusvõimega ja mida hoiab töös ARM Cortex A9 kahetuumaline 1,2 GHz protsessor. Mäluruumi on 16 GB, 8 Mpix kaamera on arvestatav, kuid ei midagi erilist, ühendused on korralikud, kuid mitte võrreldavad HTC One SV-ga, näiteks puudu on ka NFC.

Kõik see teeb sellest kokku ühe suhteliselt standardse Androidiga korraliku nutitelefon, milles polegi nagu midagi erilist, kui välja jätta tohutu 3300 mAh aku, mis kahjuks ei anna sellist vastupidavust, nagu võiks oodata, üle kolme päeva siiski normaalses kasutuses välja ei vea. Android on 4.1 uuendus

KOKKUVÕTE

Motorola Razer Maxx on korpulente ja raske, kuid igati korralik nutitelefoni, mida tänaval sageli ei kohta.

Motorola Razer Maxx

Hind: 399 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

peaks õige pea tulema, mõnedes regioonides on see juba väljas, kuid testitelefonid me seda veel ei saanud.

Seega on Motorola Razer Maxx pigem neile, kes tahavad lihtsalt midagi teistsugust, midagi sellist, mida tänaval igaühe näppude vahel ei näe. Lisaks on sel peal Motorola enda kasutajaliides, mis on üllatavalt mõnus ja eelistaksin seda nii LG kui ka Samsungi pakutavale. Võib-olla isegi Sony omale.

Põhipõhjus ostmiseks on see, et teist sarnast telefoni sul tutvusringkonnas ei ole.

HINNE

Ei sära millegagi

Samsung teadagi lööb massiga ja nad on enda ülipopulaarset S-seeriat odavama otsa mudelitega laiendanud, meie testi hinnaklassist leiab veel ka Galaxy SIII Mini. Veidral põhjusel on välja toodud ka SII Plus, mis on 4,3tollise Super AMOLED Plus ekraaniga ja 480 x 800 eraldusvõimega nutitelefoni, mida võib peale vaadates segamini ajada Galaxy S-seeria tippudeliga.

Värskele mudelile kohaselt on sel pardal Android 4.1 ja see on suur eelis, eriti kui tahad kasutada kiiresti populaarsust koguvat Google Now teenust. Selles testis on Galaxy SII Plusi otseseks konkurendiks LG Optimus L9, mis tegelikult on parem telefon kui SII Plus, kui see õnnetu korpus kõrvale jätta.

Aga, ega Samsungil pole ka millegagi uhkustada, SII Plusi korpus on samamoodi plastmassist, kuigi mitte nii karjuvalt odav, aga samas maksab SII Plus 70 eurot enam. Tõsi, LG 4 GB sisemälu vajab ikka väga rutu mälukaardiga tohterdamist, kuid ega Samsungi 8 GB ka laiamiseks ruumi ei jäta. LG-l on parem ekraan eraldusvõime, kuid natuke kehvem protsessor, kuigi kasutuses see tun-

Samsung Galaxy SII Plus

Hind: 345-349 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

da ei anna. NFC on mõlemal pardal olemas.

HTC One SV koostekvaliteedi ja võimalustega ei anna aga Galaxy SII Plusi mitte kõrvutada ja seega jääbki Galaxy SII Plus pigem halliks massiks, mis kaob teiste Androidide varju ära.

Samsung teeb, veidi isegi arusaadavalt, kogu aeg nagu ühte telefoni, mis on väga vähe teistest erinev ja plastise korpusega on need kõik.

HINNE

KOKKUVÕTE

Samsung Galaxy SII Plus on ja samas nagu ei ole ka, samas hinnaklassis leiab palju parema Androidiga nutitelefon.

Uuenduslootust enam pole?

HTC on kuulsust kogunud tippudelitega, kuid ühel hetkel avastati, et odavamast hinnaklassi ei saa ignoreerida. Tulemuseks oli vana hea Desire seeria elustamine, kuid esimene pääsuke Desire C oli pigem möödalask. Värskem Desire X aga on juba parem pakkumine.

4tolline kvaliteetne Super LCD 2 ekraan pakub 480 x 800 eraldusvõimet, protsessori on tagasihoidlikum 1 GHz kahetuumaline Qualcomm Snapdragon Play, mis on tegelikult selle telefoni jaoks optimaalne.

Selle telefoni paarivaaliks on sama palju maksev Sony Xperia Go, millega see on hoolimata suuremast ekraanist muide pea täpselt sama mõõtu ja kaalu. Xperia Go ekraan on muidugi oluliselt kehvem, pea igas mõttes. Nii et kui tahad lihtsalt pisikeste mõtmetega telefoni, siis on Desire X mõttekam valik.

Kui aga tahta midagi erilisemat, mida veekindel ja ülejäänud Androidi massist eristuv Xperia Go pakub, siis tasub Sony poole vaadata. Põhimõtteliselt nii lihtne see valik nende kahe telefoni vahel ongi. Vahemälu on Sony'l vähem, andmete jaoks ruumi aga roh-

HTC Desire X

Hind: 255-269 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

kem ja mõlemad on Android 4.0 peal, üksnes selle vahega, et Xperia Go peale on 4.1 uuendust lubatud ja küllap on see ka varsti olemas, HTC Desire X-i peale on aga selle jõudmine kaheldav.

HTC Desire X on päris hea hinnaga, kuid tuleb arvestada, et lootust Android 4.1 ja selle kõiki võimalusi kasutada ei saa ja ei saa ka tulevikus.

KOKKUVÕTE

Pisikene korpus ja neljatolline korralik ekraan on hea kooslus, kuid väljavaade uuenduste saamiseks on kehv.

HINNE

Mida suuremad nad on...

Viietolline ekraan on hetkel nutitelefonde Püha Graal, mille poole kõik püüdleavad. Okei, venitame siis ühe 5tollise TFT-ekraani peale 480 x 800 eraldusvõime ja kirjutame telefoni nimeks Galaxy Grand, on Samsung mõelnud ja teinud. Tulemus on kehv. Ümarate nurkade ja plastmassise korpusega telefoni kõige nõrgemaks lülits see ekraan jääbki.

Võimalusel võta kas või ligi 100 eurot odavam 4,7tollise kvaliteetsema ja kõrgema eraldusvõimega ekraaniga LG Optimus L9. Muidu on kõik peale 4G ja NFC selles Samsungis olemas, mõistlik ARM Cortex A9 kahetuumaline 1 GHz protsessor, 8 GB ruumi andmete jaoks, 8 Mpix kaamera, kõik nagu on olemas ja toimib.

Mida suuremad nad on, seda valusamalt nad kukuvad ja nii suurel ekraanil karjuvad pikslid silma valjemalt kui pisikesel, kuid sama pikslitihedusega ekraanil. Arvestades seda, et täpselt sama raha eest on sul võimalik osta HTC One SV, millel on väiksem, aga oluliselt kvaliteetsem ekraan, siis ei ole siin küsimuse kohtagi.

Galaxy Grand on hoolimata sellest, et

Samsung Galaxy Grand

Hind: 364-369 eurot

Müügil: erinevad mobiilioperaatorid

Tehniline info: vaata testi lõpust

tegu on värske mudeliga, ka siiani veel Android 4.0 peal, kuigi kel peaks siiski olema kavas see suur ekraan endale koju tuua, siis 4.1 uuendust lubatakse peagi.

Lahmakas viietolline ekraan ja 480 x 800 pikslit eraldusvõime ei anna kokku head telefoni, vaid on silmakriipivalt kole. Osta parem väikema ekraaniga telefon.

KOKKUVÕTE

Samsung Galaxy Grand on üli suure ekraaniga, mis jääb kehvaks ja liialt piksliks, ka hind on kallis kui võrrelda konkurentidega.

HINNE

KOKKUVÕTE JA TULEMUSED

250-400 euro eest on mõtet Androidi osta küll, ei pea tingimata ostma tippmudelit. Tuleb üksnes arvestada sellega, et nagu odava ma asja puhul ikka, tuleb teha mingi kompromiss. Panime küll siiani Android 4.0 peal jooksva omapärase ja vastupidava Acro S-i testis esimeseks (4.1 on kohe tulemas), kuid arvesta sellega, et need telefonid, millele 4.1 lubatud ei ole, ei ole pikemas perspektiivis

mõistlikud valikud. Android 4.1 Jelly Bean on sujuvam ja kiirem ning hea ka selle pärast, et osad rakendused vajavad 4.1. Näiteks Google Now, mis tõelist revolutsiooni teeb.

HTC One seeria on jätkuvalt tugev ja nende One SV tõestab seda hästi, tegu on väga sümpaatse telefoniga, mille kompromissid meile meeldivad. Xperia Go on samamoodi omalaadne toode oma veekindlusega, aga

kui sul seda vastupidavust vaja pole, siis võta samas hinnaklassis pigem HTC Desire X, millele küll uuenduslootust pole.

270 euro eest on jällegi LG Optimus L9 hea, kui sa selle korpuse vastu allergiline pole. Samsungid on selles hinnaklassis suhteliselt kahvatud ja parimaks valikuks on ilmselt hoopis Galaxy Nexus, mis on siinsetest testitud Samsungitest selgelt üle.

	Sony Xperia Acro S	HTC One SV	Sony Xperia Go	LG Optimus L9	Motorola Razr Maxx	Samsung Galaxy SII Plus	HTC Desire X	Samsung Galaxy Grand
Ekraan	4,3 tolli TFT	4,3 tolli Super LCD 2	3,5 tolli TFT	4,7 tolli IPS LCD	4,3 tolli Super-AMOLED	4,3 tolli Super AMOLED Plus	4 tolli Super LCD 2	5 tolli TFT
Ekraani eraldusvõime	1280 x 720	800 x 480	320 x 480	540 x 960	540 x 960	480 x 800	480 x 800	480 x 800
Protsessor	Qualcomm Snapdragon S3, kahetuumaline 1,5 Ghz	Qualcomm Snapdragon S4, kahetuumaline 1,2 Ghz	ARM Cortex-A9, kahetuumaline 1 Ghz	ARM Cortex-A9, kahetuumaline 1 Ghz	ARM Cortex-A9, kahetuumaline 1,2 Ghz	ARM Cortex-A9, kahetuumaline 1,2 Ghz	Qualcomm Snapdragon S4 Play, kahetuumaline 1 Ghz	ARM Cortex-A9, kahetuumaline 1,2 Ghz
Vahemälu	1 GB	1 GB	512 MB	1 GB	1 GB	1 GB	768 MB	1 GB
Sisesehitatud mälu	16 GB	8 GB	8 GB	4 GB	16 GB	8 GB	4 GB	8 GB
Mobiilne andmeside	14,4 Mbit/s	4G	14,4 Mbit/s	21,1 Mbit/s	14,4 Mbit/s	21,1 Mbit/s	7,2 Mbit/s	21,1 Mbit/s
Mälukaardi pesa	jah	jah	jah	jah	jah	jah	jah	jah
Kaamera	12,1 Mpix	5 Mpix	5 Mpix	5 Mpix	8 Mpix	8 Mpix	5 Mpix	8 Mpix
GPS	jah + Glonass	jah	jah	jah	jah + Glonass	jah + Glonass	jah	jah + Glonass
Bluetooth	jah	jah	jah	jah	jah	jah	jah	jah
WiFi	b/g/n	a, b, g, n, n 5GHz	b/g/n	b/g/n	b/g/n	b/g/n	b/g/n	b/g/n
NFC	jah	jah	ei	jah	ei	jah	ei	ei
Aku	1910 mAh	1800 mAh	1305 mAh	2150 mAh	3300 mAh	1650 mAh	1650 mAh	2100 mAh
Androidi versioon	4.0	4.1	4.0	4.1	4.0	4.1	4.0	4.1
Mootmed	126 x 66 x 11,9 mm	128 x 66,9 x 9,2 mm	111 x 60,3 x 9,8 mm	131,9 x 68,2 x 9,1 mm	130,7 x 68,9 x 8,99 mm	125,3 x 66,1 x 8,9 mm	118,5 x 62,3 x 9,3 mm	143,5 x 76,9 x 9,6 mm
Kaal	147 g	122 g	110 g	125 g	145 g	121 g	114 g	162 g
Kliendihind EMT-s	399 eurot	399 eurot	249 eurot	279 eurot	399 eurot	349 eurot	259 eurot	369 eurot
Kliendihind Elisas	399 eurot	-	240 eurot	275 eurot	-	-	-	364 eurot
Kliendihind Tele2-s	395 eurot	395 eurot	239 eurot	270 eurot	399 eurot	345 eurot	255 eurot	-
Hind Kännukas	-	369 eurot	-	-	-	-	269 eurot	-
Punkte	4	4	4	4	3	3	3	2
Koht	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.

1

Sony Xperia Acro S

Kui soovid kindlat ja mõnusa haardega, natuke robustsemat nutitelefoni, siis Sony Xperia Acro S on hea valik.

2

HTC One SV

HTC One SV on kompromisstelefon, mille kompromissid on tehtud nii, et need arvestades hinda meile meeldivad.

3

Sony Xperia Go

Sony Xperia Go on hea valik, kui nutitelefoni pole plaanis kuldada enam kui 250 eurot ja elustiil nõuab vastupidavamat telefoni.

Peegelkaamera vähem kui 500 euro eest

Vaidlus peegelkaamerate ja hübriidkaamerate ümber ei taha vaibuda. Head hübriidkaamerad on väiksemad ja peaaegu sama tublid, kuid ka sama kallid. Kui raha vähe, aga head kaamerat tahaks ikkagi, siis miks mitte osta hoopis odav peegelkaamera?

Mõnes mõttes on peegelkaamera ostmine ikkagi veel mõistlik, sest hoolimata sellest, et hübriidkaamerate tehnoloogia on väga kiiresti arenenud ja ka meie [digis] oleme neid kiitnud, on peegelkaameratele saadaval siiski rohkem lisavarustust ja kui sul peaks tekkima kord tahtmine kaamera maha müüa, siis on lihtsam leida ostjat tuntud tootja tuntud peegelkaamerale kui hübriidkaamerale.

Probleem peegelkaameratega seisneb parku selles, et uued mudelid on väga kallid. Reklaamidest võib jääda mulje, et alles kõige viimase põlvkonna peegelkaamerad tagavad hea pildikvaliteedi ja kõik, mis enne seda oli, on aegunud ega kõlba enam kasutada. See pole sugugi nii ja tihthele ongi algajal pildistajal mõttekas hankida soodsalt müüdiv vanem mudel kui kulutada oma viimased säästud uusima 1000-eurose kaamera peale.

Küsisime kauplustest kolm võimalikult odavat peegelkaamerat, seades hinnapiiriks 500 eurot. Heameelega oleksime võtnud neli kaamerat, igalt tuntud

tootjalt midagi, kuid kahjuks Pentaxi komplektide nii soodsaid pakkumisi hetkel pole, seepärast jäid sõelale kolm kaamerat: Canon EOS 1100D, Nikon D3100 ja Sony SLT- α 37. Samas hinnaklassis on saadaval küll Pentax K-01, kuid see pole peegelkaamera ja sellepärast jätsime selle testist välja.

Kui vaadata kaamerate väljakuulutamise aega, siis on seis ebavõrdne, sest Sony kaamera (mai 2012) on Canonist (vebruar 2011) peaaegu aasta jagu ning Nikonist (august 2010) lausa enam kui poolteist aastat uuem. Seda on näha ka Sony võimalustest ja uuadest tehnilistest lahendustest, eelkõige videosalvestuse võimalustest. Videosalvestus ongi valdkond, mis praegu kõige kiiremini areneb ja selles on väga selgelt näha vahe uuemate ja vanemate kaamerate vahel.

Niipea kui asi puudutab aga pildistamist, ei ole vahe praeguste algtaseme mudelite ja mõne aasta vanuste algtaseme mudelite vahel kuigi suur. Loomulikult on sensorid muutunud paremaks ja parane-

nud on eelkõige pildikvaliteet kõrgematel tundlikkusastmetel, kuid igapäevases pildistamises ei tule see vahe sugugi nii teravalt esile. Tegelikult ei ole ka kaks-kolm aastat vanadel peegelkaameratel häda midagi, kui sa tahad sellega aeg-ajalt aias pilti teha või päikeselisele lõunamaale reisi-
le kaasa võtta.

Erinevus kallimate ja juba edasijõudnutele ning professionaalidele mõeldud kaamerate ja odavate algtaseme kaamerate vahel on lisaks pildikvaliteedile ka ergonomikas, käsitsemismugavuses. Kallimad kaamerad pakuvad paremaid võimalusi hõlpsalt seadistusi vahetada ning neil on tagatud suurem töökindlus. See viimane muutub oluliseks siis, kui sa teed kaameraga tööd ja pildistad paarsada kuni tuhat kaadrit ühe õhtu jooksul, kuid kui sinu pildistamine piirdub vaid nädalas paaril korral paarikümne pildi tegemisega, siis teenib ka odav kaamera sind truult aastaid. Odava peegelkaamera ostmist ei maksa peljata.

SVEN VAHAR

1

2

4

5

3

- 1 Väike värvikild keset halli märtsikuist Vanalinna. See pilt on tehtud Nikon D3100ga, kuid reisikaameraks sobivad kõik need kolm kaamerat väga hästi.
- 2 ja 3 Vaade vaateplatvormilt, Canon 1100D. Kõigi kolme kaamera komplektobjektiiv on täpselt sama ulatusega: 18-55 mm. Siin on näha sellise objektiivi ulatus selle kõige laiemas, ehk 18 mm otsas, ja kõige pikemas, 55 mm otsas.
- 4 ja 5 Sony kaamera tarkvara pakub huvitavat võimalust automaatseks kadreerimiseks. Kui kaamera tuvastab kaadris inimese näo, siis salvestatakse kaks pilti: esimene kaader nii, nagu sa seda pildistasid ja teine, automaatselt kärbitud kaader nii, et nägu ei asuks mitte otse keskel, vaid paikneks servas. Sellise ise-tegevuse saab vajadusel menüüst välja lülitada.

1

2

3

4

5

6

7

- 1 Jäätunud meri, Sony α 37. Nikoni või Canoniga oleks pidanud sama pildi tegemiseks jääle kõhuli laskma või ebamugavas asendis küürutama ja korduvalt kontrollpilte tegema. Välja keeratava ekraaniga on selliste piltide tegemine aga lapsemäng.
- 2 Komplektobjektiivi suumiulatus on küll väike, kuid linnas pildistamiseks on sellest küllalt. 18 mm nurk on piisavalt lai, et sellega paari meetri kauguselt terve suur uks pildile püüda.
- 3 Loojangu eel, Nikon D3100. Looduses pildistamiseks võib komplektobjektiiv jääda liiga kitsaks või liiga lühikeseks, kuid sellega õpib aru saama, mida ja kuidas sulle täpselt pildistada meeldib.
- 4 5 5 ja 7 Pildid nr. 4 on võrdluseks väljavõtte ISO 100 kaadrist, pildidel 5, 6, ja 7 on vastavalt siis Canon, Nikon ja Sony tundlikkusel ISO 3200 (NR normal, JPG). Canoni ja Nikoni vahe on praktikas tühine, Sony detailikadu on märgatav.

Liikuva ja liikumatu pildi meister

Tehnoloogilises mõttes on α37 neist kolmest kahtlemata kõige vingem kaamera. See on täpselt see, mida Sony oskab ja milles ta tugev on – pakkuda uut viimase peal tehnoloogiat, viimistletud kasutajaliidest ja tervet rida uhkeid võimalusi, mille vastu pole ei Nikonil ega Canonil midagi panna.

See on praegu müügil olevaist kaamerast kõige odavam, milles on kasutatud Sony SLT (*single lens translucent*) tehnoloogiat, mille puhul saab teravustamissensor läbi objektiivi kogu aeg pilti jälgida, sõltumata peamise peegelmehhanismi olekust, mis tavalise kaamera puhul pildistamise ajal teravustamissensorit varjab. See võimaldab kaamerale kiiremini teravustada ja paremini fookust hoida, sh ka sarivõtte ja filmimise ajal.

Ainuüksi see viimane on juba põhjuseks, miks tuleks valida Sony, kui pildistamise kõrval on oluliseks kriteeriumiks ka filmimine. Autofookus töötab filmise ajal kiirelt ja mis peamine – kindlalt, edasi-tagasi saagimata. Samuti on võimalik Sony'ga saada paremaid

võttenurki, sest LCD-ekraan on üles- ja allapoole kallutatav. Sisseehitatud pildistabilisaator toimib ka videorežiimis.

Elektroniline pildiotsija on abiks hämaras, millal küll teraline, kuid siiski enam-vähem väljajoonistuv elektroniline pilt kadreerida aitab, samal ajal kui Nikonil ja Canoniga tuleb kas kasutada LCD-ekraani – aga see ju hämaras pimestab – või kadreerida tunde järgi.

Iseasi, et kas sa selle kaameraga väga hämaras üldse pildistada tahadki, sest alates ISO 1600st jääb Sony Nikonile ja Canonile selgelt alla ja ISO 3200 juures on vahe üpris suur. Väike kiri muutub uduseks, portreedel sulavad üksikud juuksekarvad värvilisteks klompideks kokku ja pilt on märgatavalt pehmem kui konkurentidel. See on Sony kaamerate häda olnud pikka aega ja sellest ei saa lahti ka, sest müravähendust, mis pildile veidi suurema värvimüra arvelt teravuse ja kontrasti tagasi annaks, ei ole võimalik välja lülitada, seda rakendatakse ka RAW-failidele.

Miljoni dollari (olgu, 500 euro) küsimus

Sony SLT-α37

Hind: 469 eurot

Müügil: Sony Center

ongi see, et kas ja kui palju see sinu jaoks loeb. Reisipilte tehes või kõõgilaual lesivat kassi ja esimest märtsikellukest pildistades ei mängi see erilist rolli. Heas valguses olupilte tehes on pildikvaliteet ikkagi väga hea ja kui sa prindidki ainult väikesi 10 x 15 cm pilte või riputasid neid ainult veebi sõpradele vaatamiseks, ei ole sul rohkem vajagi.

Jah, paljud fotograafid piinlevad iga piksli pärast ja võib-olla on sullegi auk pähe räägitud, et tuleb valida ikka parimatest parim, hoolimata hinnast, kuid alla 500-eurost kaamerat ostes kõike head korraga ei saa. Sony α37 on hea kaamera nii pildistamiseks kui ka video salvestamiseks.

KOKKUVÕTE

Väga hea videosalvestus ja hea pildikvaliteet. Kui vajad universaalset odavat peegelkaamerat, siis selleks sobib Sony α37 imehästi.

HINNE

Vanus ei loe midagi

Kui peaks paremate ja kallimate kaamerate käsitsemisega harjunud inimesele soovitama neist kolmest ühte kaamerat, siis oleks keeruline valida Canoni ja Nikoni vahel, kuid kui peaks valima puhtalt pildikvaliteedi ja videorežiimi võimaluste põhjal, siis oleks selleks Nikon D3100.

Kere osas erineb Nikon Sony'ist ja Canonist kahe olulise asja selle poolest: mälukaartipesa on kaamera küljel, mitte põhja all ja kaamera pide on kaetud hästi haakuva kummiga, mis võimaldab kaamerat korralikult ja kindlalt käes hoida. Canon on libe ja Sony kummikate on siledam. Mälukaartipesa asukoht on oluline siis, kui kaamerat statiivilt kasutada, näiteks pika säriga öövõtetel või käsitööveebi jaoks kulinaid üles pildistades ning kui tekib tahtmine seansi jooksul kaart välja võtta ja pilte arvutist kontrollida.

Sony ja Canoniga võrreldes on Nikon mii-nuseks ISO ja WB nuppude puudumine, kuid emma-kumma neist saab seada Fn nupu alla, teise muutmiseks tuleb selle välja tellida i-

nupu alt avanev kiirmenüü.

Kaalukeele kallutab Nikon D3100 kasuks Canoni omast veidi parem pildikvaliteet ja parem videorežiim. Pildikvaliteedi vahe ei ole suur ja nagu me Sony puhul märkisime, ei pruugi see alati olla ka otsustav, kuid kui sa siiski tahad parima pildikvaliteediga odavat peegelkaamerat, siis on D3100 see, mille poole vaadata.

Värvid on nüansirikkad ja puhtad, kontrast hea ning kui sa kunagi peaksid kaameralle juurde ostma mõne fikseeritud fookuskaugega objektiivi, annab sama sensor veelgi parema tulemuse. Canoni trumbiks kipuvad olema pigem kallimad kaamerad, odavamatele firma nii palju tähelepanu ei pööra, Nikoni soodsa hinnaklassi kaamerad kipuvad pahatihti olema veidi parema sensoriga ja funktsioonidega (nt punkt-särimõõtmine).

Ka kõrgel tundlikkusel on Nikon Canonist napilt-napilt etem. ISO 3200 juures on veel eristatav peen ajalehekiri ja juuksekarvad modelli soengus. Seda suudab ka Canon,

Nikon D3100

Hind: 449 eurot

Müügil: Fotoluks

kuid piltlikult öeldes juuksekarva lõhki ajamises on Nikon parem. Müravähenduse saab keelata mõlemal, lihtsalt Nikon eelistab vaikimisi pigem jätta rohkem müra, aga säilitada ka teravust.

Nikoniga ei olnud meil pildistamisel ühtegi suuremat probleemi. Ainult haara kaamera ja pildista! Videosalvestuse võimalustes jääb Nikon Sony'le alla, seda nii failivormingute valikus (ainult MPEG-4) kui ka autofookuse kiiruses ja täpsuses.

D3100 on fotokaamerana väga hea, kuid tänapäeval üha olulisemaks muutuva video salvestamiseks ei ole see just parim tööriist. See on ka mõistetav, sest kaamera on üle kahe aasta vana. Vanadusest hoolimata on D3100 pildistamiseks ikkagi väga hea valik.

KOKKUVÕTE

See Nikoni mitu põlvkonda vana kaamera on endiselt ostmist väärt, sest pildikvaliteet on tipp-topp ja vajadusel saab ka Full HD videot salvestada.

HINNE

Soodne kaamera algajale

Testi kõige odavamast komplektist on saada- val ka pisut kallim versioon, mille juurde kuulub stabilisaatoriga objektiiv. Selles komplektis seda pole, kuid kuna hinnavahe teise komplektiga on väike, ei loe me seda puuduseks.

Kaamera kere on nuppe täis ja siit leiab ka edasiõudnu jaoks vajalikud ISO- ja WB-nupud. Halb on kaamera kere juures aga see, et mälukaart käib akuga samasse pesasse kaamera põhja all ning mälukaardi vahetamiseks tuleb kaamera mitte ainult statiivilt maha võtta (Sonyle sellest piisab), vaid ka kiirvabastusplaat lahti kruvida. Samuti on alati oht kiiruga mälukaarti välja urgitsedes kogemata aku välja kukutada, sestap meeldib meie Nikonil lahendus kõige rohkem.

Pildikvaliteet on selle hinna kohta lausa väga hea, värvid ja teravus on juba vaikimisi paigas, nii et tegelikult sul midagi spetsiaalselt timmida polegi tarvis. Ka kõrgel tundlikkusel ei lagune Canoni pilt koost ega lähe üleliia pehmeks. See ei ole võrreldav kõige

viimase põlvkonna peegelkaamerate omaga, kuid reisi- ja igapäevakaamera jaoks on sellest küll ja veel. Lapsed, lilled ja padjamustrid saab sellega muretult üles pildistada.

Meie testis jäi Canon viimasele kohale kahe asjaolu tõttu. Esiteks on videorežiim väga vilets, võimaldades salvestada vaid 720p videot 24/30 kaadrisagedusega. Lisaks puudub videorežiimis automaatteravustamine sootuks, seega tuleks seda teha käsitsi. Aga me tahaks näha, kes oma lapse sünnipäevavideot käsitsi teravustades salvestada tahaks...

Teine probleem ilmnes siseruumides vähese valguse käes ilma välklambita pildistades. Sellises olukorras oled sa näiteks siis, kui istud sõbraga kohvikus ja tahaksid teha meeleolukat küünlavalguspilti. Kui sa just otse küünla või valgusallika lähedusse ei teravusta, siis on kaamerale raskusi fookuse saamisega. Nii Sony kui Nikon suutsid lõpuks kindlalt teravustada, kuid Canon tihti peale jäigi saagima. Ülestõstetud välklambi abil teravusta-

Canon EOS 1100D

Hind: 399 eurot

Müügil: Photopoint

da ja siis ilma selleta pilti teha on võimalik, kuid sellega on igavene nikerdamine.

Mõnedes olukordades pildistades võib selle kaamera puhul teha meelehäärmi punkt-särimõõtmise funktsiooni puudumine. Nikonil ja Sony'l on see olemas ja vastu valgust pildistades kulub see sageli marjaks ära.

EOS 1100D on kolmest kõige lihtsam, aga ka odavaim kaamera. Tal on omad puudused, kuid selle hinna eest võib need andeks anda. Enam odavamaks uued garantiiga müüdadav peegelkaamerad vist ei lähe. See kaamera sobib oma esimeseks peegelkaameraks, mille pealt aja jooksul selgub, milliste võimalustega kallima kaamera kunagi soetama peaks. Ent võib juhtuda, et sulle polegi rohkemat vaja, eriti, kui sa videot ei salvesta.

KOKKUVÕTE

Korralik peegelkaamera algajale. Video salvestamiseks kahjuks ei sobi, kuid olmepiltide tegemiseks ei pruugi kallimat kaamerat vaja minnagi.

HINNE

Kuidas ...

NFC oma kasuks tööle panna?

NFC ehk lähiväljaside on moodne tehnoloogia, millele lubatakse suurt tulevikku. NFC teenuste kasutamiseks on sul tarvis aga NFC-toega telefoni. [digi] selgitab, miks tasuks see endale soetada ja mida kõike sellega teha saab.

1

Mis on NFC?

NFC on võimalus sildistada maailm telefonile arusaadavaks, tuvastada kohti, isikuid, maksta kaardiga ... NFC erinevaid rakendusi piirab vaid kujutlusvõime.

Näiteks on Androidi jaoks saadaval äratuskell, mille saab välja lülitada vaid kokkulepitud NFC-märgise abil. Enam ei saa hommikul läbi une äratuskella kinni lükata ja avastada, et käes on keskpäev. Vähemalt mitte ilma ära käimata näiteks vannitoas, kuhu on mõistlik äratuskella vaigistav NFC-märgis kleppida, et tõesti hommikul ruttu uni silmist läinud oleks.

2

Mismoodi see töötab?

NFC-märgis on väike sisseehitatud antenniga passiivne (toite- ta) kiip. Mõne kuni mõnekümne sentimeetri kauguselt suudab NFCga telefon või tahvelarvuti lugeda ja kirjutada sellele andmeid.

Eestis on kõige nähtavam NFC kasutamine „võimlemine“ Tallinna ühistranspordi sõidukaartidega, sest needki on oma olemuselt tegelikult NFC-kiibid ning validaator on NFC-lugeja.

Telefonid saavad NFC abil omavahel otse andmeid vahetada või esitada lugejale (validaator või NFC-makseterminal) andmeid. NFC on RFID-kiipide alamliik ja sarnaneb koduloomade kiibistamisega, logistikas ja varguste vastu kasutatavate elektrooniliste siltidega.

NFC tehnilised parameetrid on aga täpselt määratud, need töötavad 13,56 MHz raadiosagedusel, kiirusel kuni 424 kbit/s ja kasutades 15 mA voolu.

Märgised võivad olla õhukesed ja kleebitavad, aga võivad olla ka paksemad, riputus- aasaga plastkestas.

3

Mida NFC kasutamiseks vaja läheb?

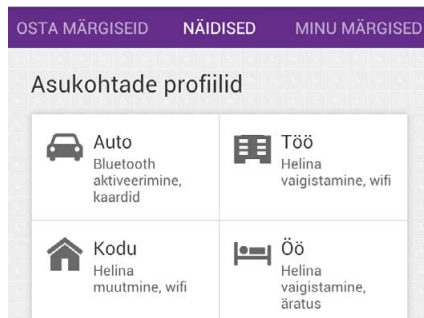
- Nutitelefon või tahvelarvuti, näiteks väga populaarne Nexus 7 tahvelarvuti sisaldab NFC-funktsionaalsust. Esimene NFC toega telefon Nokia 6131 ilmus turule juba 2006. aastal. Uuemates telefonides on NFC tugi tihti olemas, müügil on neid hinnaga alates 100 eurost. Näiteks HTC One-seeria mudelitel on kõigil NFC tugi, samuti Samsung Galaxy SIII ja SIII Minil. Galaxy SII telefonidest on see aga vaid osadel mudelitel. Sony Xperia seerial on väga hea tugi, samuti uuematel Nokia Lumia mudelitel ja ka vana MeeGo N9-l.
- NFC märgist. Mõnede telefonidega antakse paar-kolm märgist kaasa, kuid neid saab osat ka poest, nt EMT müüb kolme märgisega komplekti.
- Tarkvara. NFC rakendusi on saadaval kümnendeid. Eestikeelsena on saadaval näiteks EMT NFC Starter.

4

Mida sellega teha saab?

NFC-peamiseks kasutusvaldkonnaks on automatiseerimine, sest see võimaldab edastada infot automaatselt, ilma kasutaja vahelesekkumiseta. Selle abil saab anda telefonile käsklusi.

Kuna NFC-märgis on programmeeritav, siis saab NFC-märgisega jagada turvatud WiFi-võrgu andmeid. Nii kaob ebamugav telefonisse pikkade (ehk turvaliste!) paroolide tippimise vaev ja turvalisus säilib endiselt, sest NFC märgis on loetav vaid lähedalt – neile, kes on teie koju või kontorisse juba lastud. NFC abil saab muuta telefoni profiili, seda näiteks autorežiimi viia; saab vahetada visiitkaarte või kontaktandmeid – jättes vahelt välja „surnud puud“ tüüpi kandemee-

dia ehk paberil visiitkaardi enda – näitad uuele tuttavale mõnda märgisega eset (nt nimekaart rinnas) või lasete telefonil oma visiitkaardi märgist kiirata, kust teine seda oma telefoniga lugeda saab.

Rakendusi on veelgi, näiteks kui kleebid oma andmetega märgise arvuti kaanele, saad seda kasutada nii visiitkaardi vahetamiseks kui ka kadunud arvuti omaniku tuvastamiseks, kui aus leidja märgiselt andmed oma telefoniga välja loeb. Siit avaneb terve võimaluste müriada, et markeerida esemeid ja kanda neile olulist lisainfot.

5

NFC kodus, tööl, autos

On kohti, kus tahaks telefoni režiimi kiirelt muuta või avada mõne rakenduse. Hankides mõned NFC-märgised ja laadides rakenduse, saab need märgised muuta vastavalt oma soovile vastavateks kiirteedeks, et saata meili, helistada sõbrale, avada mõni rakendus või telefon vaigistada.

6

Siltide registreerimine telefoni

NFC märgise registreerimine on imelihtne – tuleb vaid telefonis NFC-tugi sisse lülitada, telefon sildi ette tõs-

ta ja mõne hetkega telefon loebki märgise, teostab soovitud tegevuse või püüab installida vastava märgise jätnud tarkvara (kui seda telefonis veel pole). Kuigi teoreetiliselt töötab NFC kuni 20 sentimeetri kauguselt, siis praktikas on see pigem 4 sentimeetrit.

7 Kuidas NFC abil telefonis rakendusi käivitada?

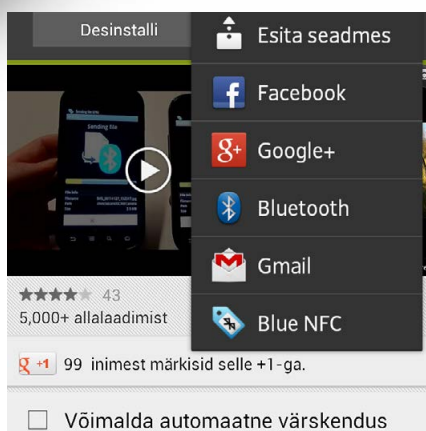
Ainuüksi telefonist ja märgisest on vähe, selleks, et telefon midagi märgisega peale hakata oskaks, on vaja spetsiaalset rakendust. Selliseid rakendusi on mitmeid, kirjeldame **EMT NFC Starteri** näitel, kuidas see käib. EMT NFC Starter on tegelikult **NFC Task Launcheri** kohandatud ja eesti keelde tõlgitud versioon, nii et soovi korral võid sa kasutada ka ingliskeelset NFC Task Launcherit.

Installi Play veebipoest EMT NFC Starter ja käivita see.

- Uue märgise lisamiseks vajuta üleval paremal nurgas olevale plussmärgile.
- Vali **Uus märgis**.
- Tipi märgise nimetus, mille järgi sa selle hiljem hõlpsalt ära tunned ja vali soovitud funktsioon, näiteks rakenduse Kalender avamine.
- Vali ülalt paremalt **Salvesta ja kirjuta**.
- Vii telefon märgise kohale. Suurema korpusega telefoni või tahvelarvuti puhul pead sa katse-eksituse meetodil otsima, kuhu kohta korpuse all täpselt NFC-kiip paigaldatud on.
- Oota, kuni telefon kinnitab andmete kirjutamist ja vali seejärel ülalt paremalt **Valmis**.

Edaspidi, kui sa telefoniga selle märgise mõjualasse satud, ehk kui sa telefoniga märgist puudutad või sellele lähedale asetad, täidabki telefon sinu valitud toimingut.

NB! Märgis ei pruugi teiste seadmetega täpselt samamoodi toimida. Küll aga toimivad teiste seadmetega WiFi-võrkudesse ühendamised jm andmeedastusfunktsioonid.

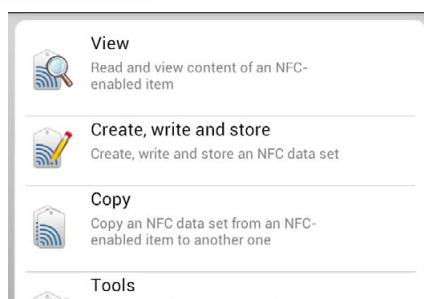

8 Kuidas NFC abil andmeid vahetada?

Faile vahetada võimaldab näiteks rakendus nimega **Blue NFC**. Täpsemalt käib andmevahetus ikkagi üle Bluetoothi, aga nagu sa vast omast kogemusest tead, siis on Bluetoothi seadmete paaritamine alati paras peavalu. Blue NFC kasutab NFC-d seadmete ühendamiseks – ligipääsinfo võtmed vahetatakse märgisega ja niipea, kui ühendus on loodud, liigub ka fail üle Bluetoothi järele. Blue NFC kaudu jagamiseks tuleb kasutada Androidi standardset failide jagamise menüüd, kuhu pärast Blue NFC installimist selle ikoon teiste kõrvale ilmub.

9 Millised on NFC ohud?

Ära kaota delikaatsete andmetega NFC-märgiseid ega ära anna neid ebausaldusväärsete inimeste kätte. Täna on peamine oht isiklike andmete ja võrguparoolide kadu, aga peagi hakkavad pangad pakkuma ka NFC-kaardimaksesterminaalide ja Google Wallet rakendus lubab hoida telefonis maksekaartide infot. See toob kaasa uued ohud ja kuigi rakendus nõuab PIN-koodi sisestamist, siis juba eelmisel aastal tõestati, et näiteks Walleti rakenduse PIN-koodi on võimalik jõumeetodil murda. NFC-maksekaarte on juba juurutanud näiteks MasterCard, kellega koostöös Wallet valmiski.

10 Veel rakendusvõimalusi

NFC-märgistel on palju samu võimalusi kui QR-koodidel, aga neid on oluliselt mugavam ja kiirem lugeda. Piisab telefoni märgisele asetamisest – näiteks märgise kleepimisest telefoni autohoidiku alla või töölaual kohale, kus sa oma telefoni tavaliselt hoiad.

NFC-märgistega saab anda edasi geograafilisi koordinaate, seega võiks nendega QR-koodide asemel korraldada telefoni-GPS-orienteerumist. NFC-märgistega saab lihtsaks teha enda külaskäikude näitamist Facebookis või Foresquare'is, see võiks olla hea turundusnipp kohvikutele ja muudele asutustele. NFC-märgised võiks viia muuseumidesse ja turismiobjektidele, et nende kaudu linkida veebi või anda kohe tekstina infot objekti kohta, sest turistidel ei pruugi andme-sideühendust olla.

11 Alternatiivsed rakendused

NFC Actions võimaldab tekitada erinevaid märgiseid: veebilehtede avamiseks, SMS-i saatmiseks, helistamiseks, e-posti saatmiseks, Google Mapi avamiseks, teksti edastamiseks või linkimiseks mõnele veebisaidile või telefoni-rakendusele.

NFC Profile vahetab telefoni seadistusi vastavalt märgisele.

NFC TagWriter on veel üks populaarne märgiste salvestamise rakendus.

NFC TagInfo loeb märgistelt kogu saadaoleva tehnilise info. Nii võib näiteks vaadata Tallinna ühiskaardi sisu ja sinna kantud signatuuri ja sertifikaati.

MADIS VESKIMEISTER

Kuidas...

mängudest otseülekannet teha?

Mängude striimimine ehk voogedastus on viimasel ajal väga popiks saanud, ka meil Eestis. Kuidas aga pilt enda arvutist suurema vaevata miljonite võimalike vaatajateni viia? Teeme selle ülipopulaarse Twitch.tv ja Xsplit Broadcasteri näitel puust ja punaseks.

One-click sign in if you've already connected your Facebook account, or quickly sign up for Twitch with Facebook.

Log In **Sign Up**

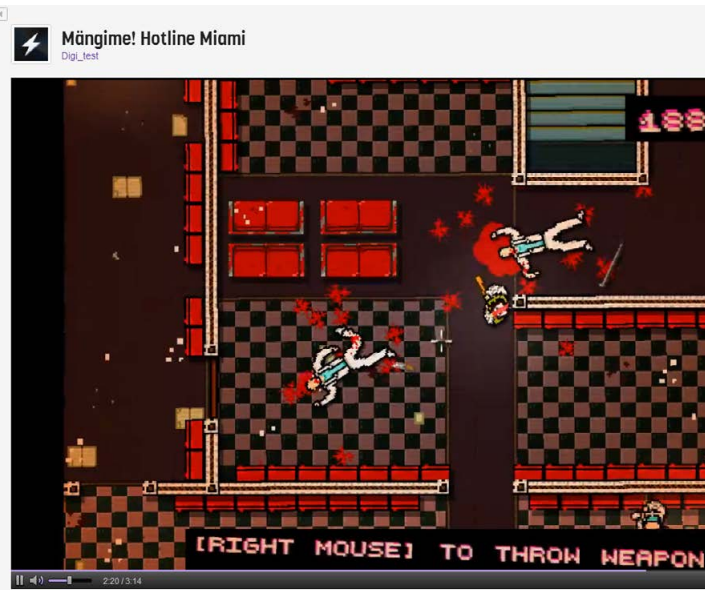
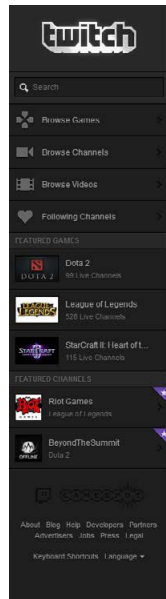
Username

Password

Birthday

Email

By clicking Sign Up, you are indicating that you have read and agree to the [Terms of Service](#) and [Privacy Policy](#)

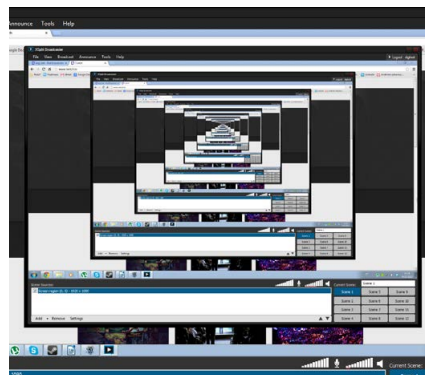

1 Mis on Twitch.tv?
Twitch.tv on kõige tuntum spetsiaalselt mängude ja e-sporti võistluste otseülekannetele pühendatud teenus, kuid olemas on veel teisigi sarnaseid ja oma voogedastusteenus on olemas ka nüüd YouTube'il, kuigi selle kasutamiseks pead olema YouTube'i partner ja selleks saada ei ole vähemalt hetkel niisama lihtne. Twitch.tv kasutamine on aga lihtne ja see on lihtsamaks kasutamiseks tasuta. Esimene asi ongi endale Twitch.tv-s konto registreerimine. Tee see ära lehel www.twitch.tv ja soovi korral saad selle siduda ka Facebookiga, mis teeb lihtsamaks hiljem enda otseülekannetest teavitamise

2 Xsplit Broadcaster
Twitch.tv ise sinu arvutist pilti ei võta, vaid selleks on vaja spetsiaalset programmi, millega mängu salvestada ja Twitch.tv-sse saata, mis juba seejärel pilti ise edastab. Ka Xsplit Broadcaster nõuab kontot ja registreerimist, tee seda lehel www.xsplit.com/index.php#registerBox. Tõmba sealt alla ka Xsplit Broadcasteri tasuta versioon, mis ajab asja täiesti ära. Tasuline versioon maksab 14,95 USA dollarit kolme kuu eest ja sellega saab näiteks edastada FullHD videot ja parema kvaliteediga heli (AAC-kodeering).

3 Hakkame pihta
Käivita arvutis Xsplit Broadcaster ja logi sisse. Hüppa mööda programmi ostusoovitusest kui see plaanis pole ja vali File-menüüst **Add screen region** ja märgi ekraanil terve ekraani pind ära. See on ala, mida hakatakse edastama. Pane tähele, et on olemas ka valik **Add game...**, kuid see on jällegi võimalik

vaid tasuta versiooniga. Seejärel tekib Xsplit Broadcasteri aknasse eelvaade sinu töölaust ja venita see eelvaates terve eelvaate ekraani laiuseks.

4 Ühenda Twitch.tv-ga
Nüüd tuleb sul Xsplit Broadcaster ühendada Twitch.tv-ga. Selleks mine menüüst **Broadcast > Edit channels** ja klõpsa nupul **Add**. Vali sealt **Justin.tv/Twitch**. Täida lahtrid oma Twitch.tv kasutajanimi ja salasõnaga, pane kirja enda Twitch.tv kanali nimi, vali **Location** alt endale kõige lähedasem ja/või kiirem server. Sammasaad kohe testida ka enda üleslaadimise kiirust, mis on äärmiselt oluline, sest keegi ei taha vaadata jõnksuvat või kehva kvaliteedi-

ga otseülekannet. Nüüd mine menüüst **View > Resolution** ja vali edastatav eraldusvõime, 1920 x 1080 on tasuta, kuid ka 1280 x 720 on täiesti okei vaadata. **View > Frame rate** alt vali edastatav kaadrisagedus, 25 kaadrit sekundis on piisav, kui sul üleslaadimiskiirus võimaldab, siis võid muidugi valida ka parema kaadrisageduse.

5 Oleme eetris!
Nüüd vajuta **Broadcast > Justin.tv/Twitch** ja oledki oma töölauga eetris lehel www.twitch.tv/sinukasutajanimi. Sama valikut vajutades lõpetatakse ka otseülekanne. Otseülekannetele saad anda pealkirja või seda muuta lehel www.twitch.tv/broadcast/dashboard.

6 Pane tähele!
Twitch.tv mitte ainult ei edasta sinu otseülekannet, vaid see ka salvestatakse. See on ka parim viis enda mängudestuse, ja kui soovid mängu ka otse-eetris kommenteerida, siis helikvaliteedi kontrolliks. Vaata ja kuula enda salvestatud videot hoollega ja otsusta, kas oled tulemusega rahul. Meie test läks edukalt ja saime video koos korraliku heliga kenasti üles, kuigi mõned jõnksatused jäid videosse sisse, milles saab süüdistada kehva üleslaadimiskiirust.

MARTIN METS

Telli Autoleht erihinnaga 0,5 €/number JA SAAD KINGITUSEKS VICTORINOXI TASKUNOA!

KINGITUS!

Kõikidele uutele tellijatele kingime 8 vahendiga Victorinoxi taskunoa, millel on eluaegne garantii.

ERITI HEA HIND!

Otsekorraldusega tellides maksad esimesel kahel kuul Autolehe numbrist eest vaid 0,5 € (kahe kuu eest kokku 3,99 €), edaspidi 3,99 € kuus.

NR 1 AUTOAJAKIRI

Autoleht on Eesti loetuim autoajakiri, mis toob lugemajani värsked autouudised, praktilised nõuanded auto soetamiseks ja hooldamiseks ning mitmekülgse ülevaate automaailmas toimuvast. Ilmub igal kolmapäeval.

Pakkumine kehtib uutele tellijatele. Tallinnas ja Harjumaal elavad tellijad saavad alates 10. aprillist noa kätte Autolehe toimetusest, mis asub Tallinnas, aadressil Jõe 9, 4. korrus, teistele saadame selle koju. Lisainfo saad internetist www.telli.ee või helistades tööpäeviti numbrile 660 97 97.

AUTOLEHT

Autolehe tellimiseks:

- Mine kodulehele www.telli.ee
- Saada e-kiri levi@presshouse.ee
- Helista tööpäeviti 660 97 97

Kuidas...

pildistada vastu valgust?

Valgus on kas fotograafi sõber või vaenlane, sõltuvalt sellest, mida, kus, kuidas ja millal sul pildistada on vaja. Üks kõige keerulisemaid asju on pildistada vastu valgust. Selleks, et seda edukalt teha, tuleb osata kontrollida kaamera särirežiimi.

1 Milles on probleem?

Vastu heledat taevast, päikest, lampi või muud tugevat valgusallikat pildistades võid sa tihti avastada, et pildid ei tule välja üldse sellised, nagu sa neid vaimusilmas ette oled kujutanud. Heledal taustal olevad objektid muutuvad sageli vaid tumedaks siluettiks, kogu muster ja värv läheb kaduma. Sellist pilti on järeltöötuses väga keeruline parandada. Kui sa juhtusid pildistama RAW-vormingus, siis saad veel üht-teist päästa, kuid seegi nõuab parajalt trikitamist.

Teinekord võib olla aga täiesti vastupidine häda – sa tahaksid just nimelt siluetti teha, aga kaamera lörtsib kõik ära, tuues välja esiplaani objekti detailid, kaotades siluettefekti sootuks.

2 Miks kaamera niimoodi käitub?

Kaamera ei tea, mida sa saavutada tahad, tema käitub oma reeglite järgi. Säritamise üks reeglitest on see, et kaamera üritab saada kogu kaadri hele-

duse umbes 18% halltooni heledusele vastavaks. See tähendab seda, et kui kaadrisse jääb väga palju heledat ala, siis säritab kaamera nii, et üldtonaalsus oleks tuhmim. Kui kaadrisse jääb väga palju tumedat ala, siis sätib kaamera säri nii, et tonaalsus oleks heledam. See seletab seda, miks vastu taevast pildistades tuleb pilt tihti hoopis tume, mitte hele, nagu arvata võiks, ja miks näiteks muldast maapinda pildistades tuleb pilt heledam ja must muld on pildil hallikam kui sa seda tegelikult mäletad.

3 Millised on võimalused?

Vastu valgust pildistades esiplaani objekti detailide väljatoomiseks on kolm võimalust. Esimene on muuta särirežiimi, teine on muuta särikompensatsiooni ja kolmas on kasutada täitevälku. Täitevälgu kasutamine tuleb kõne alla siis, kui pildistatav objekt asub suhteliselt lähedal ega ole peegeldava pinnaga. Näiteks portree puhul saab täitevälku kasutada, kuid vaateplatvormilt kirikutorni pildistades mitte. Seepärast räägime lähemal just kahest esimesest võimalusest.

4 Särikompensatsioon

Kõige lihtsam võimalus on kasutada särikompensatsiooni. Nagu nimigi ütleb, on see funktsioon, mis käsib kaameral kaadrit kas heledamaks või tumedamaks säritada. Särikompensatsiooni funktsioon on olemas kõigil peegelkaameratel, paljudel kompaktkameratel ja isegi mõnedel mobiiltelefonide kaameratel.

Särikompensatsiooni saab tavaliselt seada skaalal -3 kuni +3, kuid täpne ulatus sõltub kaamerast. Fujifilmi X100 skaala on -2 kuni

+2, kuid Nikon D5200 skaala on -5 kuni +5.

Särikompensatsiooni muutmiseks on osadel kaameratel eraldi nupp, mis on tähistatud kas lühendiga EV või märgiga +/- . Kompensatsiooni rakendamine käib kaameratel erinevalt. Paljudel peegelkaameratel tuleb seda nuppu all hoida ja samal ajal keerata valikurattakest, millega ka muud seadistusi muuta saab. Näiteks Nikon D3xxx ja D5xxx seerial on see kaamera tagaküljel pöidlapideme juures, Canoni xxxD ja xxxxD seerial aga kaamera esiküljel päästiku juures.

Kompaktkameratel tuleb see tihti üles otsida menüüst ning väärtus seejärel neljasuunalise juhtrõngaga paika seada.

Särikompensatsiooni suurendamine ehk positiivse numbril valimine teeb pildi heledamaks ja vastu valgust pildistades toob see esiplaani objekti detaili paremini esile. Särikompensatsiooni vähendamine ehk negatiivse numbril valimine teeb pilti tumedamaks ning loob esiplaanil olevast objektist taustavalguse peal oleva siluetti.

5 Õpi tundma särimõõtmise režiime

Särikompensatsiooni puuduseks on see, et sa pead seda igas erineva valgustusega olukorras uuesti seadma, suurendama või vähendama. Kui sa tead, et sa tahad alati säritada esiplaanil fookuses olevad detailid nähtavaks, siis on mõistlik muuta särirežiimi, sest siis hoolitseb kaamera ise selle eest, et fookuses olev detail nähtav jääks.

Selle funktsiooni jaoks on parematel kaameratel eraldi nupp, kuid lihtsamate kaamerate puhul tuleb seda otsida jällegi menüüst.

Nii aknalaua seisva tassi kui ka kirikutorni pildistamisel tuleb säri punktmõõtmine kasuks, sest see aitab kaamerale välja tuua esiplaani objekti detailid. Muud polegi vaja.

Kui see on olemas nupuna, siis on sellel tavaliselt kujutatud riskülik, mille keskel ring ning selle ümber värviga täidetud sektorid (Nikon), poolkaared (Canon) või lihtsalt tähed AE (Fujifilm).

Enemasti on valida kolme särimõõtmise režiimi vahel: maatriks-, kesk- ja punktmõõtmine. Erinevatel kaameratootjatel võivad need režiimid erineda ning võivad olla lausa erinevalt nimetatud. Vaikimisi on igal kaamerale seadistatud režiim, mis mõõdab säri üle terve kaadri. Selle režiimi nimeks võib olla näiteks ka Matrix või Average. See režiim ongi süüdi selles, et vastu valgust pildistades esiplaani objektist siluett saab. Selleks, et kompenseerida heledat tausta ja saavutada üle kogu kaadri 18% keskmise halltooni sar-

nane tonaalsus, peab kaamera tumedamaid objekte veelgi tumedamaks tegema.

6 Punktmõõtmine aitab hädast välja

Lahenduseks on ümber lülituda punktmõõtmise režiimi. See on tähistatud kaadrit sümboliseeriva risküliku keskel oleva punktiga ja menüüs on selle nimeks Spot metering. Selle režiimi puhul mõõdetakse korrektne säri fookuspunkti pealt.

NB! Kui sa kasutad automaatteravustamist, mille puhul kaamera valib ise fookuspunkti, siis ei pruugi punktmõõtmine fookuspunkti kasutada, vaid võib säri mõõta kaadri keskpunkti. Kui teravustatav objekt paikneb

hoopis kaadri servas, siis selline mõõtmine ei anna soovitud tulemust. Kuidas punktmõõtmine sinu kaamera puhul toimib, pead sa välja lugema kaamera kasutusjuhendist.

Punktmõõtmise režiimis on kaamera jaoks kõige olulisem objekt, millele sa teravustad. Kui selle objekti värvide ja detailide väljatoomine tähendab seda, et taust säratakse lumivalgeks, siis nii kaamera ka teeb. Parima tulemuse saad siis, kui kombineerid punktmõõtmist ja särikompenatsioon, siis on võimalik leida kompromiss heleda tausta ja rahuldavalt säritatud esiplaani vahel.

Kahjuks puudub punktmõõtmise funktsioon mitmel Canoni algtaseme peegelkaameratel, nendes on lähimaks sarnaseks režiimiks Partial metering.

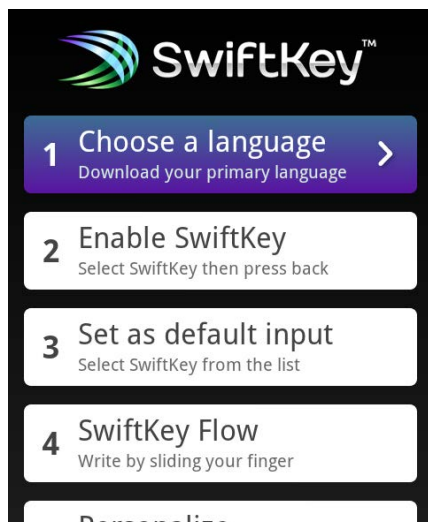
SVEN VAHAR

Kuidas ...

telefonis kiiresti kirjutada?

Paljud nutitelefoni ostnud inimesed kurdavad, et kõik muu on tore, aga kirjutamine on nutitefonil ikka vaevaline, tähed on väikesed ja kirjutamine sujub aeglaselt. Seda viga annab parandada, tuleb vaid teada, millist klaviatuurirakendust kasutada.

1 Miks tavaline klaviatuur ei kõlba?
Tavaline nutitelefoni klaviatuur võimaldab teksti tippida, kuid eestikeelse kasutaja jaoks sellega võimalused tihti piirduvadki. Ingliskeelsete kasutajate jaoks on erinevatel telefonidel saadaval ka sõnaennustusmootor, mis tippimist kiirendab, üritades kirjutatavaid sõnu jooksvalt ära arvata. Paraku ei tööta need eesti keelega ja eestikeelset teksti kirjutades tuleb ikkagi sõnu tähthaaval sisestada. See on aga aeganõudev ja kohmakas, eriti kui telefoni ekraan on väikeste mõõtmetega.

2 SwiftKey, maailma parim klaviatuur
Androidi jaoks on saadaval kümneid ja kümneid erinevaid klaviatuurirakendusi, kuid vaid vähesed neist toetavad eesti keelt ja nende vähestegi hulgast leiab vaid paar sellist, mille eesti keele sõnaennustusmootor on praktiliseks kasutuseks piisavalt hea. Paljude kasutajate arvates on praegu parim eesti keele toega klaviatuur SwiftKey. Sellest on saadaval tasuta demoversioon, kuid see on ajalise piiranguga. [digi] arvates tasub SwiftKey 3,99 euro eest siiski soetamist, sest see teeb kirjutamise kolm-neli korda kiiremaks.

Eriti hästi sobib SwiftKey väiksema ekraaniga telefonide kasutajatele, sest sõrmega libistamise funktsioon võimaldab kirjutada ilma, et oleks vaja üksikuid klahve üldse puudutada. Installi Play veebipoest SwiftKey ja käivita see.

3 Seadista oma vajadustele vastavaks
Esimesel käivitamisel pead sa rakenduse seadistama, et saaksid seda õiges keeles kasutada. Klõpsa avanenud menüüst lahti **Choose a language** ja vali keeleks eesti keel. Seejärel klõpsa järgmist menüüvalikut **Enable SwiftKey**. Sa satud telefoni klaviatuurisätete menüüsse. Märgi ruut real SwiftKey. Nüüd tonksa telefonis tagasi-nuppu. See on oluline, ära välju menüüst kodus nupu kaudu.

Järgmiseks tonksa kolmandat rida **Set as default input** ja vali avanenud dialoogist rida SwiftKey. See määrab SwiftKey vaikimisi kasutatavaks klaviatuuriks. Ära muretse, sa saad seda hiljem tagasi muuta, kui rakendus sulle ei istu. Järgmiseks vali rida **SwiftKey Flow** ja tonksa avanevas dialoogiaknas nuppu **Enable Flow**. Viimase sammuna on sul võimalus käsuga **Personalize** lasta SwiftKey'l õppida sinu kirjutamisstiili sinu Facebooki, Gmaili või Twitteri kontolt. Sa ei pea seda lubama, kui ei soovi. Kui oled oma valikud teinud, tonksa nuppu **Done** ja välju installeerit nupuga **Finish**.

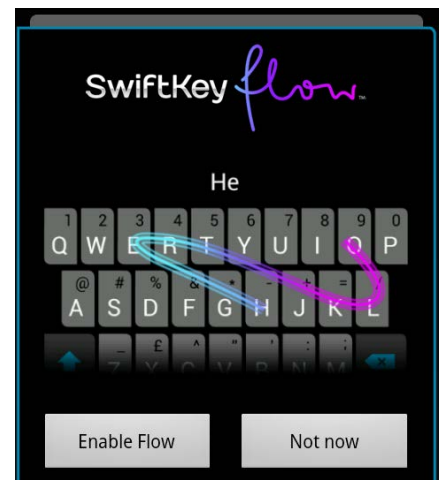
...oli täiesti originaalne, sest kui teised pumbad käivitab elekter, tuul või inimjõud, siis mehaanik Karu pumba paneb käima lehm ise, ronides selleks mõeldud põrandakesele, mis siis tema raskuse jõul alla vajub.

3 Nutikas sõnaennustus
Ava nüüd mõni rakendus, kus sa kirjutada saad, näiteks SMSi saatmise rakendus või Facebook. Niipea, kui viid kursori kirjutamisalale, avatakse klaviatuur nagu varemg. Kirjutama hakates näed, et pärast iga klahvipuudutust üritab SwiftKey ära arvata, mis kirjutatav sõna võiks olla ja pakub klaviatuuri kohal välja kolm võimalikku varianti. Sa ei pea sõna lõpuni kirjutama, lihtsalt tonksa näpuga õiget varianti ja see lisatakse automaatselt teksti. Ent sellega SwiftKey nutikus ei piirdu, sest rakendus üritab ära arvata ka sinu järgmisi sõnu. Näiteks, kui alustad kirja sõnaga „tere“, võib SwiftKey

järgmiseks sõnaks välja pakkuda „hommi-kust“ või kui kirjutad „selleks“, pakub rakendus järgmise sõnana juba ise välja sõna „et“, kuna need kaks käivad sageli koos.

Oluline on teada, et sa ei pea igale täheklahvile täpselt pihta saama, sest SwiftKey oskab ära arvata ka viltuläinud puudutustega kirjutatud sõnu. Näiteks valesti tipitud sõnast „mpptpr“ teeb SwiftKey kenasti arusaadava sõna „mootor“.

4 Ei pea isegi tippima
Kõige parem SwiftKey omadus on aga siiski funktsioon Flow, mille sa seadistamisel loodetavasti sisse lülitasid. Sõna kirjutamiseks ei pea sa isegi mitte kõiki tähti ükshaaval sisse tippima, vaid sa võid ka sõrmega üle klaviatuuri libistada, puudutades järjekorras kõiki neid tähti, millest sõna moodustub. Asetad sõrme sõna esimesele tähele ja libistad üle teiste tähtede. Nt sõna „raamat“ kirjutamiseks aseta sõrm r-tähele ja libista siis üle tähtede a, m, a ja t. Nagu ka tippimise puhul pole siin oluline, et sa kõiki tähti täpselt tabaksid, oluline on, et sa enam-vähem tähe lähedale satud.

5 Kaks keelt korraga
Kui sul on tarvis vahel kirjutada ka inglise keeles, siis võid SwiftKey seadistustest alla laadida ka inglise keele sõnastiku. Kirjutamisel ei pea sa keelte vahel ümber lülitama, rakendus oskab automaatselt ära tunda kahe erineva keele sõnu ja vastavalt tippimisele või sõrmega joonistamisele pakkuda just õige keele sõnu.

SVEN VAHAR

Kas teadsid, et NFC teeb elu mugavamaks!

NFC-märgisega saab teha elu lihtsamaks ja mugavamaks, vähendades telefoniga korduvalt tehtavatele toimingutele kuluvaid liigutusi ja aega. Seadistades märgise teatavat toimingut aktiveerima, tuleb selle toimingute tegemiseks edaspidi lihtsalt märgist nutitefoniga puudutada.

Mis on NFC?

Kui kunagi ammu käivitati Eestis uudne mobiilsidesüsteem GSM, siis murti pikalt pead, kas peaks seda kuidagi ka klientidele lahti tõlkima. Õnneks jäeti nendele kolmele tähele ja aastatega lisandunud uutele sümbolitele nagu GPRS, 3G ja 4G maagiline salapärasus ja lubati klientidel imelist mobiilsideteenust lihtsalt kasutada ja nautida. Mobiiltelefon on saanud selle ajaga juurde kaamera, meilibrauseri, kalendri ja kõik muud igapäeva vajalikud lisafunktsionaalsused. Nüüd on kätte jõudnud aeg esitleda uut maagilist tähe-kombinatsiooni NFC –d. Lahtiseletatuna on Near Field Communication tehnoloogia, mis muudab telefoni nii turvaliseks, et võib loobuda oma tavalisest rahakotist, kümnetest kliendikaartidest, elektroonilistest uksekaartidest ja isegi pangakaardist.

NFC (Near Field Communication) on uude ja jõudsalt arenev lähivälja kontaktivaba tehnoloogia, mis võimaldab kasutada mobiiltelefoni hoopis uutmoodi ja laialdasemalt, kui seda seni oleme harjunud tegema. NFC abil ühendatakse raadiosidet kasutades mobiilis olev moodul ja makseterminal/märgis kontaktivabalt 2-3 cm kauguselt.

NFC teeb igapäevaelu toimingud mugavaks ja lihtsaks, sest nutikas tehnoloogia võimaldab loobuda juba praegu näiteks võtmetest, trükimaterjalidest jmt. kuid tulevikus ka pangaja kliendikaartidest. Kõike seda asendab NFC tarkvaraga mobiiltelefon.

Kontaktivaba toimingute kaks suunda

NFC kontaktivabadel toimingutel on kaks suunda: makselahendused ja NFC märgi-

sed ehk tag'id. Märgiste kasutamise võimalused on väga laialdased. NFC-märgis on miniatuurse antenniga varustatud mälukiip, millele salvestatud informatsiooni on võimalik lugeda NFC-lugeja või NFC-telefoniga. Märgiste seadistamiseks tuleb Google Playst laadida nutitelefoni rakendus „EMT NFC Starter“, mille abil saabki erinevatele märgistele erinevaid korraldusi seadistada.

NFC-märgise kasutusvõimalused:

- Veebilehtede avamine
- Telefoni seadete muutmine
- Määratud numbrile helistamine
- Määratud numbrile SMS-i saatmine
- Kontaktandmete edastamine (visiitkaart)

- Telefoni paigaldatud rakenduste (äppide) käivitamine
- Piletite ostmine
- Uste avamine (läbipääsukontrollisüsteemides)
- GPS-i aktiveerimine
- Bluetoothi aktiveerimine, jne

NFC teenuste arendamise raames käivitub lähiajal ka makselahenduste pilootprojekt, kus koostöös juhtivate pankadega testitakse mobiilse rahakoti lahendusi ja võimalusi. NFC-toega telefonide hinnad algavad 99 eurost. EMT-s on täna müügil 22 erinevat NFC-toega telefonimudelit ning võrgus töötab juba ca 20 000 NFC-telefoni.

Ägedusmeeter põhja!

„Metal Gari“ seeria on tuntud oma hullumeelsuse poolest. Mis aga saab siis, kui „Metal Gari“ maailmale paneb käed külge Platinum Games, arendaja, kelle mängud on täis veel rohkem veidrust? Tulemuseks on pöörane „Metal Gear Rising: Revengeance“.

„Metal Gari“ seeria on oma algusaegadest saati olnud pigem aeglane, taktikaline hiilimine kui rambolik märul. Aastatega on küll interaktiivse mängu osa vähenenud ja filmimöötu vaheklipid, mis pseudosügavalt üritavad ühiskonda analüüsida, võtnud peosa. Seeria põhiprodutsent Hideo Kojima on seda muidugi ka korduvalt tunnistanud, et filmilikkus ongi tema eesmärk. See kõik on paljud mängijad, nagu näiteks allakirjutanu, pigem eemale peletanud.

Üle kivide ja kändude

„Metal Gear Rising: Revengeance“ pidi esialgu olema Kojima Productionsi tehtud otsene järg „Metal Gear Solid 4-le“, kuid kuigi see kuulutati välja juba aastal 2009, ei jõutud mõõgavõitluse demost kaugeemale ja 2010. aastal vaikselt kogu projekt tühistati. Kuniks aasta hiljem selgus, et „Bayonettast“ ja „Vanquishist“ tuntud, peamiselt kiiretele märulimängudele pühendunud Platinum Games arendab mängu siiski lõpuni.

Tegevus leiab aset mõned aastad pärast „Metal Gear Solid 4“ ja peategelane Rai-

Aegluubis küborgide tükkideks lõikamine ei saa ju mitte meeldida?

**Tegemist ei ole hiilimis-
mänguga, enne mängu
kallale asumist tasub see
endale pealusse lüüa.**

den on osa eramilitaarfirmast, mis aitab tagada rahu ümber maailma. Paraku aga üritab üks teine paramilitaristlik grupeering, Desperado, siiski sõda üleval hoida. Hoiab ju sõda maailma majandust käimas ja annab võimaluse kolmanda maailma laste ajudest küborge teha... Kogu lugu on metalgearilikult ja jaapanilikult hullumeelne ja seda kirjeldada pikemalt rikuks ehk liiga palju. Aga päris tunniajaste vaheklippideni siiski ei minda, kuid tore da lisana saab neid vahele jätta või pausile panna, see on miski, mis peaks olema juba standard.

Taktikalist hiilmist „Metal Gear Rising: Revengeance“is“ ei leia. Olgugi, et kuulus pappkast, kuhu peitu minna, on olemas ja paar tasemeosa on võimalik läbida hiilides, kulub suurem osa mängust mõõgavõitluseks. Tavavõitlus lasermõõgaga on üsna sarnane paljudele tänapäevastele kolmanda isiku märulimängudele. Kaks nuppu, üks kõvemateks ja üks nõrgemateks löökideks, mida vahetades saab kokku seada erineva tugevusega kombinatsioone.

Fileerida oskad?

Aga põnevaks läheb asi Blade Mode'is. Kui see aktiveeritud, läheb kogu mäng aegluupi ning paistavad vastaste nõrgad kohad, mida saab kas tuimalt nuppe klõbistades rünnata või kange kasutades filigraansemalt fileerida täpselt neid kehaosi, mida vaja.

Lisaks paljastub iga vastase Zandatsu punkt, kust mõõgaga läbi lõigates saab vastase kiirelt tappa, tõmmata välja tema nanopastakonteinerid, mis käes purustades täidavad energia- ja tervisevarud, et järgmiste vastaste kallale asuda. Ka tasemeid ja nendes olevaid asju saab jup-

pidiks hakkida, kuid peale lõbusa füüsikaefekti mingit väga praktilist rakendust sellele pole.

Bossid armu ei anna

Peale põhimõõga on ka teisi relvi, mis avanevad pärast bossivõitlusi, näiteks pikk ritv, mis tehtud ainult kätest, või kääre meenutavad topeltmõõgad. Igal alamrelval on erinevad omadused ja võimaldavad erinevaid kombinatsioone, seega katsetades saab luua üsna erinevaid strateegiaid, sõltuvalt mängustiilist. Ka klassikalisemaid relvi küll on, nagu raketihetitja ja granaadid, aga neid üldiselt läheb vaja vaid spetsiifilistes kohtades.

Iga võitlus jaguneb reeglina väikeseks areeniks, kus tuleb kõik vastased hävitada, enne kui edasi liikuda lastakse, ning igat võitlust hinnatakse eraldi, nii tähe kui ka punktidega. Punktid on tegelikult üsna olulised, nende abil saab lukustada lahti uusi kombinatsioone Raidenile, või uuendada relvi, seega mõistlik on igale võitlusele läheneda loovalt, kasutada paareerimisvõtteid ja Blade Mode'i, mis kõrgendavad skoori. Mängu krooniks muidugi on bossivõitlused. Oleks patt neid liiga

Millist 1999. aasta mängu võib pidada „Bioshocki“ esivanemaks?

Saada õige vastus enne 25. aprilli aadressile play@dig.ee ja võid võita ProgameSi välja pandud mängu „Bioshock Infinite“ vabalt valitud platvormil.

Rohkem-masin-kui-inimene Raiden ja rohkem-loom-kui-masin robotkoer. Aga kes on kelle parim sõber?

Mäng sobib, kui sulle meeldivad ...

Vanquish

„Metal Gear Solid“ seeria

Keeruline blokeerimine, nanopasta ja ustav koer-robot on maitsev kompott.

palju välja rääkida, aga kõik on huvitavalt disainitud ja nõuavad samuti strateegilist lähenemist.

Üksikmäng pole kuigi pikk, tavalise raskusastmega läbimine võtab 7-10 tundi. Mitmikmängu küll pole, aga on väikesed väljakutsetasemed, VR missioonid, kus simulatsiooni võtmes saab taset lahendada. Kuigi see pole nii huvitav kui põhimäng, kuhu on peidetud parasjagu erinevaid kogutavaid asju. Kõige naljakam ja veideram on vastaste vasakud käed. Kui Blade Mode'i minnes mõne vastase käsi helendab roheliselt, tähendab see, et see on kogutav ja tuleb eemaldada. Veel on ka peidetud arvuteid, plakateid ja muid vidinaid, mis küll suurt midagi ei anna, peale põhjuse tagasi minna, näiteks raskema raskusastmega.

Pöörased liigutused

Nagu ka teised Platinumi väljalasked, on „MGR: Revengeance“ rohkem nagu kaklusemäng, kus äge osa on üritada saada kombinatsioonide jada perfektseks, siis see võiks olla ka minusarnastele, kes

Esimesel mängukorral on mõõgavõitluse õppimine väljakutse kuni lõpuni.

reeglina ühte mängu mitu korda ei mängi, põhjuseks tagasi minna. Eriti, kuna teisel mängukorral on läbimine üksjagu kiirem. Lisaks on lubatud ka loopõhist allaladitavat materjali ja VR missioone.

Peale suurepärase mängitavuse näeb mäng ka väga hea välja. Juba 60 kaadrit sekundis on väga mõnus. Vastaste ja tegelaste animatsioonid on stiilsed ja realistliku asemel üritavad pigem olla võimalikult ägedad, nagu üks mäng võiks olla.

Kehv operaatoritöö

Aga paraku ei saa ka vigadeta. Kaamera ei taha tihtilugu näidata seda, mida peaks ja see teeb mõned võitlused raskemaks. Eriti viimane bossivõitlus on oluliselt raskem

Peale suurepärase mängitavuse näeb mäng ka hea välja, joostes sujuvalt 60 kaadrit sekundis.

Metal Gear Rising: Revengeance

Hind: 63,99 eurot

Müügil: Progames

Millega mängida? PS3, Xbox 360

seetõttu, et kogu tegevus vahel kaob kaamera nurga taha. Tasemed on ka kohati üsna tühjad ja paistab välja, et need on kõigest väikesed areenid.

Minu jaoks ei oleks saanud asjad paremini minna, „Bayonetta“ ja „Vanquish“ on minu arvates parimad kiired märulid, mis selle põlve konsoolidel välja lastud. Rääkimata loost, mis mõlemal mängul täiesti üle igasuguse piiride ning ka mängusektsioonid, mida on väga raske kellelegi seletada, mootorrattastega mööda pooleks murduvate pilvelõhkujate seinaga just iga päev ei sõida. Kõik see on siin ühte potti segatud ja kokku pandud. Väikesed vead aga ei riku kogu pilti ja „MGR: Revengeance“ on parim mäng, mis siiani aastal 2013 on välja tulnud.

RAINER PETERSON

KOKKUVÕTE

Kes on tüdinenud järjekordsest tulistamisest, peaks seda proovima, sest nii rahuldavat mõõgavõitlust, või üldse võitlust, pole mängudes ammu nähtud.

HINNE

Snaipri valud ja rõõmud

Viimase aja jõulisemal mängumootoril Cry Engine 3 põhinev „Sniper: Ghost Warrior 2“ viib meid sihiku taha, kuid soovitud elamuse saavutamine nõuab siiski väga palju tööd ja sellel on raske võistelda lahingusimulaatoritega, kes teevad sama asja nii muuseas.

Sest, snaiprimängudest rääkides on olemas lahingusimulaatorid, nagu „ARMA“ ja „Operation Flashpoint“ sarjad, kuid need on mõeldud kõige muu kui ainult ühe relva käsitlemise jaoks. Viimastel aastatel on tekkinud kaks uut snaiprimängu seeriat: „Sniper Elite“ ja „Sniper: Ghost Warrior“. Esimene toimub sõjaaegses Berliinis ja eelistab distantsi sinu ja vaenlase vahel, teine aga seikleb mööda tänapäevaseid konflikte, mis tõesti tekitavad tõelise snaipri tunde. Vahele on segatud ka intensiivset lähivõitlust ja natuke liiga automaatset nugademängu.

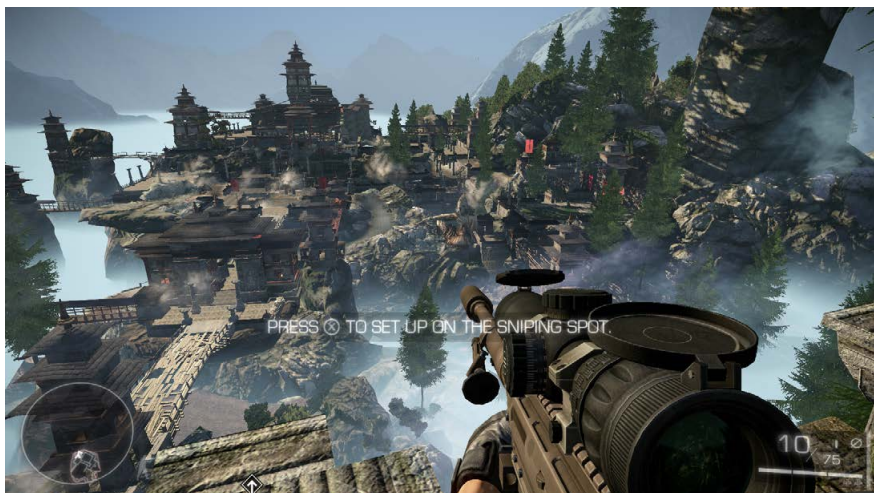
„Sniper: Ghost Warrior 2“ arendaja City Interactive'i uus peatükk esimesest osast palju ei erine. Graafiliselt küll, sest džungleid ja hävinenud linnaosasid Sarajevos loob Cry Engine 3. See aga ei tähenda sugugi, et snaiprina on võimalik hiilida tuule käes õõtsuvate rohuliblede vahel ja et relvaga piirkonda vaadeldes blokeerivad vaatevälja reaalsed puulehed.

Ära lähedalt vaata

Isegi ka kõige kõrgema seadistuse peal mõjub maailm nagu väga ilus ja sügav taustapilt, kuhu ei tohi lähemale minna ja detaile uurida. Muidu võid saada suure pettumuse osaliseks, sest loodus osutub lähemal vaatlusel tapeediks ja elutuks pildiks, mis polegi mõeldud enese peitmiseks ja kamuflaažiks. Sellest pole aga hullu, sest läbi sihiku džunglist või linna vaadeldes on iga punkt ja vastane sinu kuuli tabamisulatuses.

Snaipriks olemine eeldab teatavat vabadust. Võimalust olukorda vaadelda ja hinnata. Kalkuleerida kaugust, tuule tugevust ja suunda. Kergematel raskusastmetel seda võimalust ei ole, kõrgematel küll. Kõige olulisem on võimalus olukorda lahendada vastaste liikumise põhjal. Snaiprina peaks olema võimalus ise valida, kuidas piirkond vastastest puhastada.

„Sniper: Ghost Warrior 2“ arusaam vabadusest ja snaipriks olemise võimalustest on üsna piiratud. Seda eriti juhul kui järgid kõiki mängu juhiseid. Nii muutub tasemete läbimine ennastkordavaks ja monotoonseks. Esimesed missioonid nõuavad kannatlikust, sest tõesti kõik on ette kirjutatud ja isegi vastaste asukohad

Koht, kus on hea ülevaade ja sihtmärk silmapiiril, näidatakse sulle kätte. Kahjuks.

on ette antud. Mäng isegi karistab sind selle eest, kui ei tee nii nagu juhistes kirjutas. Vana hea piirkonnast väljumise hoiatus on samuti olemas. Siinkohal ka range soovitus: iga missioon tuleks lahendada nii nagu juhised ette näevad, aga juhiseid saab alati teisiti tõlgendada. Mäng muu-

Kui snaperi tööpõld tehakse kitsaks, siis tuleb see ise huvitavamaks mõelda. Miks mäng seda ise ei tee?

Sniper: Ghost Warrior 2

Hind: 39,99 eurot

Müügil: Gamestar

Millega mängida? Arvuti (testitud), PS3, Xbox 360

Mängu nautimiseks on vaja: vähemalt Core 2 Duo protsessor, 2 GB mälu, vähemalt GeForce 8800 GT või Radeon HD 6570 graafikakaart

tub huvitavaks, elavaks ja reaalselt pingeliseks võitluseks päästikule vajutamise kiiruse ja sihtmärgi tabamise oskuse peale, kui liigud mööda suhteliselt piiratud kaarti nii nagu ise soovid, aga samas täidad ka kõik nõudmised. Missioonid on perfektselt lahendatavad siis, kui ükski alarm ei lähe tööle ja vaenlane ei märka, et tema relvavennad muudkui kaovad ja kaovad.

Mõtle oma peaga

Omavalgustel piiranguid lõhkudes ja spontaanselt kaardil ringi liikudes muutub „Sniper: Ghost Warrior 2“ tõsiselt nauditavaks. Tekib küsimus, miks luua piiranguid sinna, kus peaks olema vaba valik ja miks piirata snaipriks olemise vabadust, kui see peaks olema omaette eesmärk?

RA RAGNAR NOVOD

KOKKUVÕTE

Kiirelt läbides hakkab ennast kordama, kuid aega maha võttes, juhiseid eirates ja ise maad kuulates omandab mäng hoopis suurema väärtuse.

HINNE

Külm, vihm, tuul ja nälg on vastased, kes noorest Larast eeskujuliku hauaröövli kasvatavad.

Kangelanna saamislugu

Videomängumaailma üks ikoone ja tuntuim naiskangelane, hauarüüstaja Lara Croft, on tükk aega peidus olnud. Põhjuseks kauatehtud mäng, kus mängijad saavad kaasa elada noorenduskuuri läbinud Lara kõige esimesele seiklusele, mis tema karjäärile aluse pani.

Nooruke Lara on kaasas ekspeditsiooni-laeval Endurance, mis otsib jälgi kadunud Jaapani tsivilisatsioonist. Lara soovitusel võetakse kurss müstilisele „Draakoni kolmnurgaks“ kutsutud piirkonnale, kus seltskonda tabab võimas torm. Laev ei talu sellist jama ja läheb protesti märkiks põhja.

Meie nooruke kangelane eraldub ülejäänud seltskonnast ja leiab ennast vangistatuna kahtlasest koopast. Sellega loetakse tema plikapõli lõppenuks ja Lara peab leidma endas vaprust, et kohalikele pättidele vastu astuda ja kaljusaare rasketes tingimustes ellu jääda.

Nimelt elutseb saarel terve generatsioon laevahukkudes sattunud poolmetslasi, kes on rajanud oma inimohverdustele tugineva kultuse. Kuid Lara teooria osutus tõeseks - sealsamas paiknevad ka unustatud Yamatai kultuuri varemed, mis on kuidagi seotud põhjusega, miks laevad antud piirkonnas seletamatute tormide tagajärjel põhja lähevad. Tullevane hauarüüstaja peab päästma oma sõbrad ja lahendama saare ajaloos peitu-

va mõistatuse, et tormide needus neil põgeneda laseks.

Seekordses uuestisünnis proovitakse Lara seiklusi kujutada realistlikumalt ja tumedamalt, näidates täie mõnuga kõiki raskusi, millega tal tuleb rinda pista. Kangelasneiu saab igal võimalusel veriseid vigastusi, röögib palju ja keeldub lumesajust hoolimata kampsunit selga panemast.

Enam märulit, vähem ronimist

Süütust noorukist karastunud tapamasinaks muutumist kujutas „Far Cry 3“ veenvamalt, kuid üldjoontes on Lara tegemised üsna kaasaelatavad. Seevastu kõrvaltegelased on sama sümpaatsed ja sügavamõttelised nagu taustatantsijad 90ndate muusikavideos. Ei ole kirjanik Rhianna Pratchett minu lugupidamist ära teeninud „Mirror’s Edge“i ega „Overlordi“ seeriaga ning ei saa ta seda ka nüüd.

Kurvastavalt suur osa mängust on lineaarne välksündmuste (QTE) jada ja kuidagi on ennast sisse vingerdanud ka kohustuslik varjumispõhine tulistamine ja

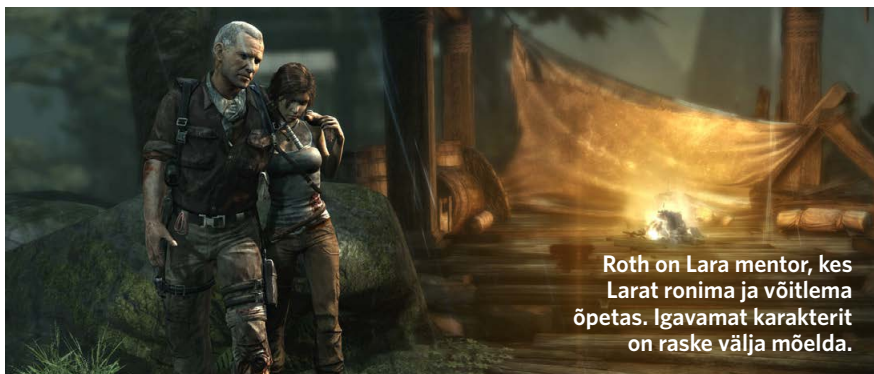
poolautomatiseeritud hiilimine. Õnneks on ka rohkem avatud sektoreid, mille vahel saab vabalt rännata.

Need sektorid on täidetud tuttava akrobaatilise turnimisega ja aeg-ajalt leiab ka mõne hauakambri, mis peidab endas sarjale iseloomulikke füüsilist laadi mõistatust. Sektorid kubisevad peidetud aaretest ja ülesannetest, mille leidmine/lahendamine on päris nakatav. Selle pulli eest premeeritakse Larat kogemuspunktide ja vanametalliga, esimese eest saab osta uusi oskusi, teine lubab relvi täiendada. Nagu viimasel ajal kombeks, on põhiliseks vibu (vibu on uus kapuuts!), kuid kohtab ka püstolit, pumppüssi ja auto-maati.

Kogu üksikul-saarel-ellujäämise temaatika, millega uus „Tomb Raider“ peaks varasematest eristuma, on äärmiselt banaalne. Lara võib kohalikke loomi tappa ja selle eest premeeritakse teda väikese arvu kogemuspunktidega. See ongi kõik. Oma teekonnal leiab Lara mitmesugust varustus, ilma milleta teatud kohtadesse ei saa - näiteks ronimiskirka või köienoo-

Ei saa tänapäeval ükski mäng ilma varjumispõhise tulistamiseta hakkama.

Roth on Lara mentor, kes Larat ronima ja võitlema õpetas. Igavamat karakterit on raske välja mõelda.

led - kuid kogemuspunktid ja vanametall ei ole väga motiveerivad põhjendused, miks läbiuuritud kohtadesse lisakopikate järgi tagasi minna.

Esmakordselt on „Tomb Raideri“ seerias ka tiimipõhine mitmikmäng. Mõni hea idee seal ju on, saab servadest üles ronida ja lõkse seada. Kuid ärgem petkem ennast, esimesest pilgust on selge, et see kiiruga valmisvihutud käkk kaob unustuse sama kiiresti kui „Max Payne 3“, „Far Cry 3“, „Spec Opsi“ või teised viimasel hetkel külge keevitatud odavad ja lohakad mitmikmängud. Lahtilukustatavad relvad ja tegelasmudelid ei päästa.

Mäng graafiline tase on suhteliselt tavaline, kus keskkonnad on meeleolukad ja ilusad, kuid animatsioon ja kõrvaltelgelaste disain jätab tublisti soovida. Arvestades, kui oluline on „Tomb Raideri“ mängus ronimine ja hüppamine, on see korralik möödalask. Kuigi liigutused ise on näitlejate pealt salvestatud, on need mängureaalsusesse paigutatud võrdlemisi kohmakalt. Nii hõljub vahel mõnes situatsioonis Lara serva või köie külge hüpates terve sekundi õhus, tappes kogu illusiooni füüsikareeglite mõjumisest.

Huvitava innovatsioonina on arvuti peal mängides võimalik lülitada sisse säte, mis muudab Lara juuksed harjumuspärasest realistlikumaks - meeldiv, et selliseid

Tomb Raider

Hind: 44,99 eurot

Müügil: Gamestar

Millega mängida? Arvuti (testitud), PS3, Xbox 360

Mängu nautimiseks on vaja: vähemalt Intel Core 2 Duo 1,86 GHz või AMD Athlon64 X2 2,1 GHz protsessor, 1 GB mälu, vähemalt AMD Radeon HD 2600 XT või nVidia 8600 graafikaart

asju tehakse, kuid see tehnoloogia vajab veel tublisti tuunimist. Muusikataust on kena, kuigi mitte väga meeldejääv, sama võib väita ka muu helitausta kohta.

Lara, me ootasime enamat

„Tomb Raider“ ei ole halb mäng. Tuntud kangelane on suudetud edukalt ellu äratada ja Lara suudab pakkuda põnevat kaasaelamist nii sarja veteranidele kui uus-tulnukatele. On huvitavaid mõistatusi ja lineaarsusest hoolimata on kohti, kus mängija saab õiges doosis vabadust nautida. Siiski näeb mäng keskpärane välja, mängib keskpäraselt ja räägib keskpärase loo, lisaks veel lausa kehv mitmikmäng. „Tomb Raider“ väärib mängimist, kuid ta oleks võinud olla palju parem.

REIN ZOBEL II

AJALUGU

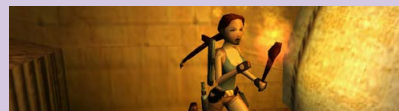
Tomb Raider (1996)

Tomb Raider II (1997)

Tomb Raider III (1998)

Tomb Raider: The Last Revelation (1999)

Tomb Raider: Tomb Raider Chronicles (2000)

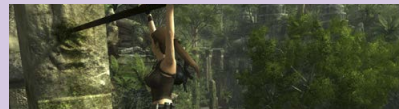
Tomb Raider: The Angel of Darkness (2003)

Tomb Raider: Legend (2006)

Tomb Raider: Anniversary (2007)

Tomb Raider: Underworld (2008)

Lara Croft and the Guardian of Light (2010)

KOKKUVÕTE

Lara Crofti kangelaseks saamise lugu on huvitav, kuid ei sära eriti millegagi peale peategelase julma kohtlemise.

HINNE

Kriisist kriisi, aastal 2013 loomulikult koos vibuga, muudmoodi poleks isegi mitte mõeldav.

Kriis, mida saab mängida

„Crysis 3“ oleks võinud välja tulla „Crysis 2“ asemel. Teine täispikk osa oli lineaarne, esialgu ka konsoolide tõttu arvutil tagasihoidliku graafikaga ja lihtsalt igav. FPS- sarja kolmas osa ei paku midagi pörutavalt uut, kuid väldib teise osa põhivigu elegantse järjekindlusega.

„Kui see on „Crysis“, siis seda „Crysis“ tahaksin ma mängida,“ võib kokkuvõtvalt parafraseerida masuaja ühte kuulsamat lauset. „Crysis 3“ toob meid tagasi New Yorki, kuid hoopis teistsugusesse kui eelmisest osast mäletame. Möödunud on üle 20 aasta, loodus on asfaldidžungli endale tagasi nõudnud, nii et keskkonnad on segu metsast, soost ja nende vahele pikitud kurbadest, lagunevatest hoonetest.

Lugu toob kokku teise osa staari Propheeti, kelle puhul on raske aru saada, palju temas on üldse veel inimest, ja „Crysis Warheadi“ kangelase Psycho, kes on vahepeal enda nanoölikonnast piinarikkal moel tahtevastastelt vabanenud. Huvitav on see, et lugu on tegelikult rohkem kui kunagi varem „Crysis“ ja proovitakse vaeva näha, et nende kahe alfaise läbielamised meile korda läheksid. Ja osaliselt see isegi õnnestub.

Mängitavuses, nagu arvata võib, suuri muudatusi ei ole. Erinevalt „Call of Duty“ tüüpi „vaata sinna-tulista nüüd“ märu-

Nanoölikonna võimalused muudavad endiselt „Crysis“ teistest tavalistest FPSidest oluliselt vaheldusrikkamaks.

list tuleb loota nanoölikonna võimetele ja nende aktiivsele kasutamisele, eelkõige võimalusele piiratud aega nähtamatuks püsida. Uuendusena on nanoölikond täiustatud, kogutavate punktide eest saab uusi võimeid lahti lukustada. Uus on ka võime kaugemal asuvaid terminale, miine ja muid seadmeid häkkida, milleks tuleb vigadeta läbida klišeene taba-õige-hetke tüüpi minimäng.

Varitsemisele ja nähtamatult tegutsemisele rõhub tänuväärset ainult reaalselt uus relv ehk vibu, mis tundub viimase poolaasta hittrelvi, on see veel näiteks nii „Far Cry 3-s“ kui ka „Tomb Raideris“.

Aga, kui muudetavaid tulirelvi kasutades mingil veidral põhjusel nanoölikond kaotab nähtamatuks tegeva võime, siis vibu puhul saab ka pärast surmavaid laske vaikselt edasi tegutseda ja mängitavust laiendada just see relv kõige enam. Vaikselt muidugi siis, kui sa ei kasuta lõhke- või elektrilaenguga nooli.

Selline hiilimisele suunatud mängitavus on kõige parem vabas looduses, sest erinevalt eelmisest osast on ruumi, kus hiilida. Vastased teevad hiilimise põnevaks ja rumalad nad ei ole, kuulirahe ja EMP-granaatidega tervitatakse ka neid kohti, kas nad arvavad sind end peitvat.

Kurvad tunnelid

Mäng võiks isegi veel julgemalt metsikut loodust ja relvadega peitusemängimist kasutada, sest hetkelised eksirännakud militaarobjektidel ja kanalisatsioonis on lihtsalt ettekäändeks, et mängule rohkem vana halba tunnelimöödet juurde tekitada, kuid peale selle need kohad näevad

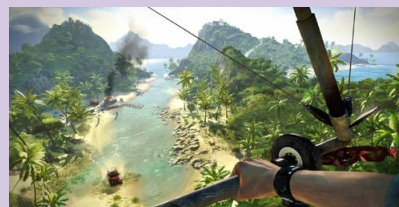

Nii ilusat loodust kui selles mängus näed ainult õues.

Plahvatused horisondil teevad südame soojaks.

Mäng sobib, kui sulle meeldivad ...

Far Cry 3

Half-Life 2

ka igavad välja, äravahetamiseni sarnased kümnete teiste mängudega.

Aga nii, põhiküsimus, kas „Crysis 3“ siis näeb HEA välja? Näeb küll. Kui enda arvuti (i5 2500K protsessor, 8 GB mälu, AMD HD 6950 graafikakaart) sätted päris põhja keerasin, siis ega „Crysis 3“ ikka Full HD-s mängitav ei ole. Aga kui mõningaid asju natuke maha timmida, siis on tegu üliilusast mänguga, mis eriti käib just vabaõhujalutuskäikude kohta. Loodus on detailne, rinnakõrgune rohi on realistlikum kui kunagi varem, erinevad kõrred on eksimatult eristavad, päike paistab silma, kuulirahe alla sattuvatest puudest ja põõsastest lendab oksaraage ja lehti... Pole midagi teha, kui tegu oleks iludusvõistlusega, siis oleks „Crysis 3“ juba kroonitud.

Graafiline pool pole siiski ilma hädateta, kohe esimene missioon võib ära ehmata oma uskumatult madalale kukkuva kaadrisagedusega. Kui muidu jooksis mul mäng sujuvalt üle 50 kaadri sekundis, siis esimesel tasemel kukkus see kohati 15-20 peale. Põhjuseks olevat esimesel missioonil sadamas konteinereid kinni hoidvaid köied, mis tuule käes liikudes ka korraliku mängurimasina võhmale võtavad. Realistlikusega ei tasu ka liiga kaugele minna. „Crysis 2“ oli, nagu mainitud, lineaarne,

Crysis 3

Hind: 47,90 eurot

Müügil: Gamestar

Millega mängida? Arvuti (testitud), PS3, Xbox 360

Mängu nautimiseks on vaja: vähemalt Intel Core i3-530 või AMD Phenom II x2 565 protsessor, 4 GB mälu, vähemalt nVidia GeForce GTX 560 või AMD Radeon HD 5870 graafikakaart

sest see ilmus koheselt ka konsolidele ja suuri ning keskkondi on keeruline luua vananevatele konsolidele, millel muutmälu kõigest 512 MB. Veider, aga „Crysis 3“ puhul on sellega kuidagi hakkama saadud ning kaardid on tänuvärselt suured ja näevad isegi pensionieelikutel väga head välja.

Jaht on alanud

Esimest korda jõudsin ma „Crysis“ mitmikmängu kohale kolmanda osaga. Muidugi, ma olin neid ka varem proovinud, kui seekord veetsin seal tunde, mitmeid tunde. Mängulaade on palju, silmapaistvaim neid on Hunter, kus kaks nähtamatut mängijat teisi, nähtavaid mängijaid

jahivad ja need, kes maha võetakse, muutuvad omakorda jahtitajateks. Kui keegi jahitavatest kahe kiire minuti jooksul ellu jääb, siis on see või need selle raundi võitjad. Nähtamatuks tegeva nanoölikonnaga on tore näiteks tiimi surmamatšis madistada ja see pakkus löbu üllatavalt palju.

Kui „Crysis 2“ pani sind kuulsas FPSi sarjas pettuma, siis tasuks kolmandat osa proovida. Kui sulle aga teine osa meeldis, siis meeldib sulle ka kolmas osa, nii et võit-võit situatsioon. Kuigi jah, ideaalses „Crysises“ oleksid kaardid nii suured nagu sarja esimeses osas, sõidukeid ja vabadust oleks sama lahedalt ja graafika oleks sama nauditav kui uues osas.

MARTIN METS

KOKKUVÕTE

„Crysis 3“ pakub rangelt võttes vähe uut, kuid see on ilusam, avaram ja targemate vastastega kui otsene eelkäija.

HINNE

Kratos on vihane, väga vihane. Kes on teda näeratanud, andke meile ka teada.

Pooltel teel jumalaks

Kratos on kõige ülbem ja vägivaldsem (anti)kangelane. Seetõttu on kohatu küsida, kas „God of Wari“ sari vajab Playstationil ka veel kuuendat osa „Ascension“ või mitte, sest kes hakkakas vaidlema tüübiga, kes kõikidel Olümpose jumalatel silmad peast välja torkas.

„God of Wari“ sarja kuuendat (seitsmendat, kui arvestada ka täiesti ametlikku mobiilmängu) osa on väga raske hinnata. Eriti üksikosa, sest see teeb 90% täpselt seda, mida sarja kõik varasemad mängud on teinud ja mõnes mõttes on see ka õige - milleks muuta seda, mis töötab ja mida fännid armastavad.

Ikka see sama kolmanda isiku vaates ülimalt vaatamänguline märul, mida saadab fikseeritud kaamera. Kratos ja ta kätte külge aheldatud mõõgad on lahutumatud sõbrad, millega erinevaid kombosid teha on siiani puhas lust. Mõõku saab nüüd täiustada erinevate elementidega, nagu tuli, elekter, jää ja allmaailma hinged, mis peale visuaalse poole annavad võimaluse kasutada erinevaid lisakombosid ja murda erinevate vastaste kaitset.

Välksündmuste vangis

„God of Wari“ sarja on sarjatud palju selle poolest, et kasutatakse palju välksündmusi (*quick time event*). Mina ei ole just suurim välksündmuste fänn, kuid kui need üldse kuskile sobivad, siis just Kratose kätte. Kuigi, seekord on neid natuke vä-

See on vana hea „God of War“, mida me armastame, ja sellest üledoosi meil veel õnneks ei ole.

God of War: Ascension

Hind: 69 eurot

Müügil: Euronics

Millega mängida? PS3

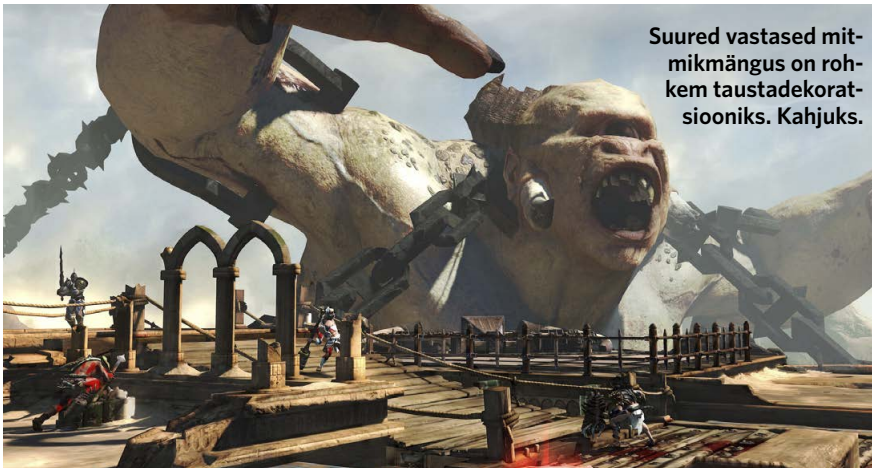
hem ja mitme vastastega aktiveerub minimäng, kus löökide taustal tuleb surmaaegonias vastase löökide eest põigelda.

Pärast nõretavalt eepilist „God of War III“ tundus mulle, et väga raske on sarjaga kuskile edasi minna. Enamik Vana-Kreeka jumalaid ja titaane on juba oma võika otsa leidnud ning ainsaks loogiliseks lahenduseks oli Kratos mõne muu mütoloogia jumalate populatsiooni korrigeerimise saata, näiteks Norra või Egiptuse omasid.

See jääb aga vist Playstation 4 ja „God of War IV“ pärusmaaks, sest „Ascension“ on eellugu kõikidele varasematele osadele ja viib meid aega, kus Kratos ei olnud veel sõjajumal. Kogu lugu, mis keerleb küll vähemtähtsamate mütoloogiliste tegelaste tagaajamisega ja kolme fuuria väljajuurimisega, on siiski piisavalt kaasa haarav ja ei tekita tunnet, nagu tegu oleks näiteks eduka filmisarja B-filmiga, nagu päevakajaline näide „Die Hard 5-ga“ on varnast võtta.

Keskonnad ja plaanid on endiselt suurejoonelised, olgu siis tegu Delfi oraakli juurde mäetippu ronimisega või ülisuure Apollo kujuga, kuigi midagi nii grandiooset nagu võitlus „God of War III“ Kronosega siit ei leia. Kuigi, bossivõitlustes suudetakse üllatada ja mõni neist on meelde jääv, eriti mitmeosaline võitlus Siiami kaksikute Kastori ja Polluxiga ning need eelmainitud fuuriad.

Tavavastaste hulgas on piisavalt uusi nägusid, kuid ka vanu tuttavaid, sest kuidas näiteks saaks teha sõjajumala mängu ilma gigantse kükloobita? Igas „God of Waris“ on olnud mõni erivõimel põ-

Suured vastased mitmikmängus on rohkem taustadekoratsiooniks. Kahjuks.

hinev nõks, seekord on selleks võimalus teatud hooneid ja esemeid lõhkuda ja tervendada, nagu „Red Faction: Armageddonis“. Kusjuures tihti on vastus seal vahepeal, vaja läheb just pooleldi lõhutud hoonet, et kuskilt üles ronida või mõni mõistatus lahendada.

Kivist vesi välja

Konsoolide elutsükli lõpus suudetakse tihtilugu üllatada sellega, millist graafikat annab tegelikult veel nendest niigi tühjaks pigistatud masinatest välja võluda. Kui sulle tundus, et „God of War III“ on ilus, siis „Ascension“ ületab seda mitmes mõttes. Ülisjuuv pilt, hulgaliselt peeneid efekte, võimalik, et tehniliselt parim, mida siiani Playstation 3 peal jooksma on saanud, kuigi arme seda veel lukku pane, „The Last of Us“ võib juunis seda positsiooni kõigutada. Esimest korda pakutakse „God of Wari“ sarjas mitmikmängu ja mul on hea meel, et üksikosa pole selle varju jäänud.

Mitmikosa on mitmel põhjusel segane, alates kokku kaheksast erinevast mängulaadist kuni selleni, mis ekraanil toimub.

Seekord pole sa Kratos, vaid suvaline tüüp, kes on näeb välja nagu oleks ta lihasmassi kasvatavaid preparaate kuritarvitanud.

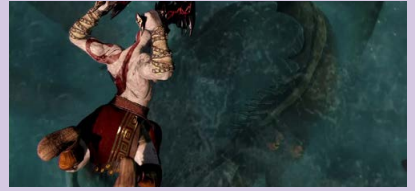
Mängulaadid on kõik kuskil nähtud tehtud, versioonid surmamatsist, lipuvalutamisest, lainetest ja tsoonikontrollist. Alguses tuleb valida jumal, kelle eest võitled, see määrab ära su põhirelva ning sind visatakse areenile.

Põhirõhk on erikombodel, millel on mahajahtumisajad, ülejäänud aeg kulub sihitule lahmimisele, kus on väga raske vastu saada sinust natukenegi kui kõrge tasemega mängijale, sest üsna halastamatult võivad kokku sattuda mängijad, kelle tasemevahe on üle kümne ja sellisest mitmikmängust on raske rõõmu tunda. Seega, mitmikmäng jääb tagaplaanile ja Vana-Kreekas see heakskiitu ei saa.

Sellest hoolimata on „Ascension“ hea. Sama hea kui sarja varasemad osad ja kui sulle need meeldisid ja sa pole viiest varasemast mängust üledoosi saanud ning neid näiteks kõiki PS3 peal mänginud, siis on ka sarja kuues osa nauditav.

MARTIN METS

KRONOLOOGIA

God of War: Ascension (2013, PS3)

God of War: Chains Of Olympus (2008, PSP, PS3 HD-versioon)

God of War (2005, PS2, PS3 HD-versioon)

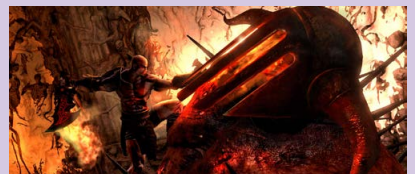
God of War: Betrayal (2007, mobiilmäng)

God of War: Ghost Of Sparta (2010, PSP, PS3 HD-versioon)

God of War II (2007, PS2, PS3 HD-versioon)

God of War III (2010, PS3)

KOKKUVÕTE

„Ascension“ on pea kõike seda, mis sarja varasemad osad, madinarohke ja visuaalselt nauditav, kuigi mitte nii eepiline. Mitmikmäng laineid lööma ei jää.

HINNE

Edasi-tagasi, edasi-tagasi

Eelmise aasta lõpus ilmunud „Ratchet & Clank: QForce“ tähistab veidra kaslase ja tema robotist kaaslaste sarja 10. sünnipäeva. See on juba sarja üheteistkümmes mäng, kuid hoolimata sellest suudab lisada midagi uut, sest mängu on toodud tornitõrje elemendid.

„QForce“ on natuke teistmoodi üles ehitatud kui sarja varasemad mängud. Ratchetil (või Clankil või kapten Qwarkil, kes on samuti mängitavad tegelased) on igal tasemel oma baas. Kõlab suurejooneliselt, kuid tegelikult koosneb see ainult hulgast generaatoritest. Neid generaatoreid peavad Ratchet või siis teised mängitavad tegelased kaitsma. Selleks saab kasutada hulka veidraid relvi, kuid nende valik pole nii rikkalik kui on näiteks sarja PS3-ajastu parimas mängus „A Crack in Time“.

Kuna baasi kaitsmisega samal ajal tuleb minna madistama ka kaardi teistesse otsadesse, siis saab poltide-mutrite eest osta ettemääratud kohtadele erinevaid miine, kahureid-lasereid ja barjääre paigaldada. Kui vastaste hordid ründavad, siis antakse sellest valjult teada ja aega baasi kaitsma tormata on küll. See tähendab aga, et edasi-tagasi jooksmist, õigemini hõljuksaabastega hõljumist, on rohkem kui üksjagu.

Kiire lõppmäng

Ühe osa läbimiseks kulub veerand kuni kolmveerand tundi, kuid tasemeid on ainult viis ja erinevaid planeete ehk keskondi kõigest kolm, kuid arvestades seda, et „QForce“ on valgusaasta kaugel täismängu hinnast, siis võib selle ka andeks anda. See eest on olemas nii koostöö, kohalikult kui ka üle võrgu ja see on tornitõrjemängudel tihti parim osa. Idees ka „QForce“i“ puhul, kuid veidral kombel mul toredate ja mitteisekate kaasmängijatega ei vedanud.

Kui muidu on kõik Ratcheti ja Clanki seiklused täidetud huvitava ja humoorika looga, siis seekord oleks nagu alla antud ja lugu ennast pärast sissejuhatavat videot, kus tutvustatakse uut kurikaela, õieti ei olegi ja ka suutsad tõmbuvad kaardu mängu jooksul harva. Viriseda võiks ka graafika üle, mis ei ole kõige teravam. Eriti FullHD peale venitatuna, kus enamik PS3 mängu täitsa head välja näevad.

Millal tuleb Vitale?

„Ratchet & Clank: QForce“ on CrossBuy mäng ehk ristostetav, ostes mängu PS3-le saad seda mängida ka Vita peal. Tasku-

Kahejalgne kaslane Ratchet ei saa päevagi kosmosesaasta mutriteks lahtivõtmata.

Kui Kapten Qwark on majas, siis on nauditavalt halba dialoogi oodata nabani.

Hõljuksaapad teevad edasi-tagasi sibamise sujuvamaks ja kiiremaks.

Tuttavat platvormikavalemit on täiendatud baasi kaitsmisega ja see pole üldse mitte halvasti välja tulnud.

konsooli peale sobiks selline mäng imehästi, kuid kahjuks on Vita versiooni juba paar korda edasi lükatud, aga vähemalt on Sony pettunud ostjaid ka tasuta mängudega premeerinud. Muide, alles tuli ka

Ratchet & Clank: QForce

Hind: 14,95 eurot

Müügil: PSN

Millega mängida? PS3 (testitud), Vita (CrossBuy, tulekul)

välja „Ratchet & Clank Trilogy“, kus päris õnnestunud HD-versioonidena on saadaval sarja kolm esimest mängu, mis originaalis tulid välja Playstation 2-le.

MARTIN METS

KOKKUVÕTE

„Ratchet & Clank: QForce“ on platvormikas, millel on tugevad tornitõrje elemendid. Samas on mäng lühike, olematu looga ja ei paku erilist emotsiooni.

HINNE

KÕIGI AEGADE
KÕRGEMINI HINNATUD TULISTAMISMÄNGU LOOJATELT*

BIO SHOCK INFINITE

ÜLE 80-NE
AUHINNA VÕITJA

NÜÜD MÜÜGIL

BIOSHOCKINFINITE.COM

progames
www.progames.ee

Sony Center

LASERING®

PRISMA

EURONICS

APOLLO

18
www.pegi.info

XBOX 360

XBOX LIVE

PS

PS3
PlayStation 3

PlayStation Network

PC
DVD
ROM

IRRATIONAL
GAMES

2K
GAMES

*Hinnang põhineb olemasolevate Metacritic'i u edetabelite statistilisel keskmisel. © 2002-2013, Take-Two Interactive Software, Inc. Developed by Irrational Games. BioShock, BioShock Infinite, BioShock Infinite: Industrial Revolution, Irrational Games, 2K Games and their respective logos are trademarks of Take-Two Interactive Software, Inc. KINECT, Xbox, Xbox 360, Xbox LIVE, and the Xbox logos are trademarks of the Microsoft group of companies and are used under license from Microsoft. "B", "PlayStation", "PS3", "PS3" and "PS" are trademarks or registered trademarks of Sony Computer Entertainment Inc. All other marks are property of their respective owners. All rights reserved.

Pea alaspidi maailma serval

Playstation Plus programm ehk maksad aastas 50 eurot ja saad igakuiselt tasuta mängu ja muud nänni on väga õnnestunud. Vita peal tasub see kindlasti ära, sest kogu aeg saab selle eest tasuta „Uncharted: Golden Abyss“ ja vähemtuntud „Gravity Rushi“.

Kat ei mõista olukorra gravitatsiooni, ütleksid välismaalased selle kohta.

Kat on tüdruk, kes ärkab täiesti võõras avatud maailmas ja avastab endal üleloomulikud võimed, millega saab gravitatsiooni muuta vastavalt enda tahtele. Võõras linn muutub sellega suureks liikvaks, kus majade seintest saavad ho-

risontaalsed kindlad pinnad ning piirid maa ja taeva vahel muutuvad häguseks.

Cell-shaded multikalik graafika ja koomiksilik pikk ja parajalt kaasakiskuv lugu kummalise maailma päästmisest teevad sellest ühe sisukama PS Vita mängu. Ava-

Gravity Rush

Hind: 34,95 eurot, PS+ tasuta

Müügil: Playstation Store

Millega mängida? Vita

tud maailma mängule omaselt on olemas lisamissioonid ja erinevad väljakutsed ning võimalused kiirliikluseks erinevate õhus hõljuvate linnaosade vahel. Kati võimeid saab rollikalikult täiustada ja täiustamist jätkub kauemaks kui ainult põhimäng.

Nõrgimaks lülis mängus on madin, mis on algusest lõpuni ühetaoline, kuigi vastased ise on lahedad amööbsed vormitud elukad, kelle disaineriks on muide esimese „Silent Hilli“ elukate väljamõtletaja.

MARTIN METS

HINNE

Tantsuklubis „Tetrist“ mängimas

„Lumines“ sarja, mis sai alguse PSP pealt ja on saanud nüüdseks hulga järgesid, on kõige lihtsam kirjeldada kui rütmitetrist. Loogiliselt toodi sari ka Playstation Vita peale, kus mängus endas kuidagi pettuda ei saa, kuid lihtsa klotsiladumise eest küsitakse hingehinda.

Lihtsana tunduv kuubikute ladimine võtab peagi silme ees kirjuks, hiljem mustaks.

„Lumines Electronic Symphony“ põhimõtte on lihtne, kõik tetrise klotsid on suuruselt kaks korda kaks ja tükid tulevad kahte eri värvi ruutudega - eesmärk on neist kokku panna samavärvilised kaks korda kaks ruudud. Ruute kokku saades ei kao

need automaatselt, vaid need kaovad ära vasakult paremale liikuva helilainega, mis liigub muusika rütmis. Ja ongi kõik, olemas on mitu eri mängulaadi, kogemuspunktid ja tasemesüsteem, duellilaad teise mängijaga ja palju rütmikat muusikat,

Lumines Electronic Symphony

Hind: 34,95 eurot

Müügil: Playstation Store

Millega mängida? Vita

hausist IDM-in, Underworld, Aphex Twin, Amon Tobin, Air ... üldiselt täiesti maitsekas kraam. Igal muusikapalal on ka oma taust ja koos uue looga muutuvad blokkide värvid, nii et klotside ladumine muutub ruttu päris hullumeelseks.

Mina sain „Lumines“ osana PS Plus programmist, kus see anti ära täiesti tasuta. Täishind aga lihtsa, kuigi lõbusa ja sõltuvusttekitava tetrise eest on aga liiga palju. Loo moraal võiks olla, et PS Plus tasub end ära, eriti kui sul on Vita.

MARTIN METS

HINNE

Kõrgkoolis Ninja erialal

Ma pole kunagi olnud suur telefoniga mängimise austaja. Eepilisi seiklusi olen nõus läbi elama koos ustava Nintendo DS-i või PSP-ga. Vahel aga tekib olukord, kus on vaja 3-4 minutit igavust peletada. Sellises olukorras võib mõnest telefonimängust kõvasti abi olla.

Käin korra naabermaajast suhkrut laenamas.

„Backflip Madness“ on läbitav, kasutades ainult ühte kätt. Ideaalne ajaviide bussisõidul, poejärjekorras, autopesulas jne. Sinu ülesanne on teha tagurpidi saltosid, maandudes seejärel ettenähtud kohale. Kuna mängul on reaalsuse lähedane

füüsikamootor, muutub saltode tegemine ajapikku kaasahaaravaks ja sõltuvust tekitavaks tegevuseks. „Backflip Madnessi“ võiks naljatades nimetada lausa saltosimulaatoriks. Seda muidugi senikaua, kuni mängijal avaneb võimalus, mõne

Backflip Madness

Hind: tasuta/0,89 senti

Müügil: Google Play

kõrge ehitise otsast, mitmekordse saltoga ideaalselt maanduda. Selliste haruldaste võimaluste tarvis on mängijal võimalik oma tegelasele valida ka ninjakostüüm.

Mängul on samuti Free Play osa, kus mängija saab vabalt valitud tasemel erinevaid hüppekohti harjutada. Või näiteks sõbraga katsetada, kes suudab kõrbekaljudelt rohkemate saltodega otse kaktuse otsa maanduda. Demoversioon on Google Play Androidi poest tasuta allalaetav. Kui süües peaks isu kasvama võib täismängu soetada 89 sendiga.

JAN PILLAV

HINNE

Pisikese bakteri suur tööpõld

Idees on „Plague Inc.“ geniaalne. Sa oled bakter (või viirus või seenhaigus või bioloogiline keemiarelv), sa pead endaga nakatama kogu planeedi, vastavalt sellele, kuidas su vastu rohtu otsitakse muunduma, ning ideaalis kogu inimkonna lõpuks välja juurima.

Mida rohkem sind alahinnatakse, seda kasulikum see pisikesele bakterile on.

Mitme nurga alt suudab „Plague Inc.“ seda ideed ka praktikas rakendada. Kui alusatud suurel maailmakaardil erinevate riikide ja piirkondade nakatamist, siis tasub sul hoida esialgu madalat profiili. Ekraanile vupsatavate ikoonide peale vajutades ja aina rohkem inimesi nakatades kogud punkte, millega saad määrata, kuidas sa levid ja milliseid kõrvalnähte põhjustad. Kui hakkad kohe punkte laduma eluohtlikesse kõrvalnähtudesse, siis hakkatakse kohe sulle vasturohtu otsima ja su

tades ja aina rohkem inimesi nakatades kogud punkte, millega saad määrata, kuidas sa levid ja milliseid kõrvalnähte põhjustad. Kui hakkad kohe punkte laduma eluohtlikesse kõrvalnähtudesse, siis hakkatakse kohe sulle vasturohtu otsima ja su

Plague Inc

Hind: tasuta/0,99 US dollarit

Müügil: Google Play/App Store

vastu leitakse ruttu vaktsiin, kui aga põhjustad kõigest lahtist köha ja muutud vastupidavaks külmale kliimale või nakkad vee kaudu, siis võetakse asja rahulikult.

Samas on aga „Plague Inc.“ paljuski kontrollimatu, punkte saab suvaliselt, pead õiget hetke tabama, millal need ilmuvad. Peale selle saab vähe midagi ette võtta, kui su vastu juba edukalt ravi otsitakse ja palju heast strateegilisest lähemisest lahjeneb ikoonide kiireks toksamiseks. Mäng on aeglane ja kiirendamine tuleb lisaraha eest lahti lukustada.

MARTIN METS

HINNE

OSTUJUHT

Sülearvutid

1 **Lenovo X1 Carbon**
[digi] nr 96 ★★★★★
See on sülearvuti mehele, kel on kingad, käekell ja väljakujunenud maailmapilt.

2 **HP Envy 4**
[digi] nr 89 ★★★★★
Heas mõttes universaalne sülearvuti. Saab kasutada laual, saab süles, seda jaksab kaasas kanda.

3 **Samsung NP540U3C-A01EE**
[digi] nr 96 ★★★★★
Neile, kes ei taha kulutada üheksanda seeria peale, kuid tahavad ultrabooki.

Tahvelarvutid

1 **Archos 101 XS**
[digi] nr 94 ★★★★★
Väga ilus, elegantne ja omalaadne tahvli ning klaviatuuri kooslus, mis teeb oma tööd ka hästi.

2 **Google Nexus 7 16 GB**
[digi] nr 90 ★★★★★
Esimene Androidiga tahvelarvuti, mis iPadile realselt konkurentsi pakub. Mõnusa suurusega, hästi ehitatud.

3 **Samsung Galaxy Note 10.1**
[digi] nr 90 ★★★★★
Samsung on otsustanud teha midagi teistmoodi ja see tasub end ära. Seda ei pea võrdlema iPadiga.

Kallid kaamerad

1 **Nikon D5200 + 18-55 mm VR**
[digi] nr 94 ★★★★★
Parima pildikvaliteediga peegelkaamera, mida vähem kui 1000 euro eest osta.

2 **Olympus OM-D E-M5 + ED 12-50mm f/3.5-6.3 EZ**
[digi] nr 93 ★★★★★
Kõige parem kombinatsioon pildi kvaliteedist ja kaamera võimalustest.

3 **Fujifilm X-Pro1**
[digi] nr 89 ★★★★★
Väga, väga hea pildikvaliteediga kaamera, mis eeldab, et sa tema puuduste ja töömeetoditega lepid.

Odavad kaamerad

1 **Fujifilm XF1**
[digi] nr 94 ★★★★★
Taas üks kompaktkamera, mille pildid on tõeliselt head ning mille kohandamiseks ei pea menüüdes seiklema.

2 **Sony SLT-α37**
[digi] nr 96 ★★★★★
Väga hea videosalvestus ja hea pildikvaliteet. Kui vajad universaalset odavat peegelkaamerat, siis vali Sony α37.

3 **Nikon D3100**
[digi] nr 96 ★★★★★
See Nikoni vana kaamera on endiselt ostmist väärt, sest pildikvaliteet on tipp-topp ja saab ka Full HD videot salvestada.

Kuvarid

1 **ViewSonic VA2248**
[digi] nr 79 ★★★★★
Kõige odavam ja väheste võimalustega, kuid vägagi rahuldava pildiga kuvar.

2 **Dell E2211H**
[digi] nr 79 ★★★★★
Väga hea hinna ja kvaliteedi suhe. Kui tehnilised näitajad sulle midagi ei ütle, siis võta E2211H.

3 **LG DM2780D-PZ**
[digi] nr 81 ★★★★★
Kallis, kuid siiski konkurentidest märgatavalt odavam 3D-kuvar, mis asendab väiksemas ruumis ka telerit.

Mobiiltelefonid

1 **Sony Xperia Z**
[digi] nr 96 ★★★★★
Suur telefon on moodne ja kiire, aku peab teistest oluliselt paremini vastu ning mis on lisaks vee- ja tolmukindel.

2 **HTC One**
[digi] nr 96 ★★★★★
Tõeliselt meisterlikult ehitatud kiire, ilus, moodne ja võimas nutitefon ehk kindlasti parimate hulgas.

3 **Samsung Galaxy Note II**
[digi] nr 92 ★★★★★
Sisuliselt on tegu suureks venitatud Galaxy S3-ga, aga see on hea asi, sest S3 on väga hea telefon.

ISIKLIK KOGEMUS

Minu esimene tahvelarvuti

Tahvelarvuteid kasutanud ja testitud olen ma juba aastaid, kuid mitmetel põhjustel pole ma endale kunagi seda päriseks osta tahtnud. Enamasti on põhjuseks jäänud ikkagi selle õige puudumine või tunne, et see maksab liiga palju võrreldes sellega, mis ma sellest ikkagi kasu või mugavust saaksin.

Google Nexus 7-ga tuli aga kauamöödud ost lõpuks ära teha. Võtsin odavama, 16 GB versiooni, sest tegelikult pole mul väga vahet, kas tahvlis on 16 või 32 GB mälu, ma ei hoida seal väga lademetes andmeid niikuinii. Mõni film, mõni rohkem andmeruumi nõudev mäng ja kõik, 16 GB on piisav. Kallimal versioonil olev 3G mobiilne andmeside ju võiks olla, aga 80% kasutan ma Nexus 7 WiFi levi-alas ja ülejäänud juhtudel pole telefoniga WiFi jagamine just liiga tülikas, nii et saja euro pealemaksimine jäi ära.

Nexus 7 oleme siin kiitnud juba piisavalt, kiire, Android 4.2 ja mugav ja puha. Võib ju vaielda selle üle, et kas seitsmetollistel seadmetel tulevikku ja tegemist on lihtsalt väga suurt mõõtu telefoniga, aga mulle Nexus 7 mõtted meeldivad -

erinevalt kümnetollistest tahvlitest on see parajalt kerge ja seda on mugav ühe käega hoida. Üks asi, mis mind Nexus 7 juures aga kohe häirima hakkas on sisselülitusnupp, õigemini selle asukoht üleval vasakul servas. See on väike ja natukene kumera külje all peidus ja ekraani sisselülituseks tuleb seda sageli vajutada.

Selle probleemi lahendasin ära kümnenaelase nahast ümbriisega, mille Amazonist (kus on sarnaseid tooteid odavalt müügil kümnete kaupa) tellisin. Peale selle, et see niisama kaitseb tahvli, on sellel ka magnetist sisselülitusnupp, nii et kui ümbrise kaane avan, siis lülitub Nexus 7 automaatselt sisse ja tahvli enda füüsilist sisselülitusnuppu kasutangi ainult selle lõplikuks väljalülitamiseks. Ehk väga harva.

Kõige olulisem asi kõige viimasena. Mida ma siis selle tahvliga teen või seisab see mul lihtsalt niisama? Nexus 7 on mul sülearvuti, mis on niikuinii vana ja väsinud, peaaegu tööta jätanud, nii kodus kui ringi liikudes. Kodus toimub niikuinii enamik tööst kiire lauaarvutiga, aga kodust väljas saab pea kõik And-

10 naela eest ostetud kaaned tegid Nexus 7 kasutamise mugavamaks ja nüüd maha pillamine seda ei löhu.

roidi tahvliga tehtud, välja arvatud mõned üksnes Windowsit nõudvad programmid on need, mis sülearvutit nõuavad.

Androidi mängud pole mind veel kampa saanud. Tore on aeg-ajalt üht-teist proovida, kuid midagi sellist, mis oleks tõsiselt hea ja mille jaoks spetsiaalselt tahvli lahti teeksin, seda nagu ikka ei ole. Või isegi kui mõnel mängul juba tundub, et on sellist potentsiaali, siis selgub, et tegu on võidumaksega (pay to

win) mänguga ja motivatsioon kaob ruttu.

Lisaks on mõnus hommikul ikkagi diivaniil lõhutades kohvi juua ja Flipboardiga kiirelt ja mugavalt uudistest ülevaade saada, oluliselt mugavam kui suure, raske ja kohmaka sülearvutiga majandada. Ja lisaks kestab ka aku oluliselt kauem, harva on vaja Nexus 7 sagedamini laadida kui kolme päeva tagant. Enamasti läheb isegi kauem.

MARTIN METS

Kõlarid ja kõrvaklapid

1

Parrot Zik

[digi] nr 96 ★★★★★

Kui teile ei meeldi juhtmetega määssamine, küll aga vidinad ja koostekvaliteet, siis ostke Parrot Zikke.

2

Braven 650

[digi] nr 93 ★★★★★

Kui sul on vaja kõlarit, siis on Braveni mudelid ühed paremad, mida praegu osta.

3

Samsung DA-E750

[digi] nr 95 ★★★★★

Kallis, aga väga ilus ning kvaliteetne kõlaridokk, mis mängib muusikat maha mis iganes allikast.

Muud vidinad

1

Raspberry Pi Model B

[digi] nr 95 ★★★★★

Väikse voolutarbega odav arvuti, millest saab vähese vaevaga teha koduse meediamängija või failiserveri.

2

Amazon Kindle Paperwhite

[digi] nr 95 ★★★★★

Paperwhite on praeguse E Ink tehnoloogia tiptase.

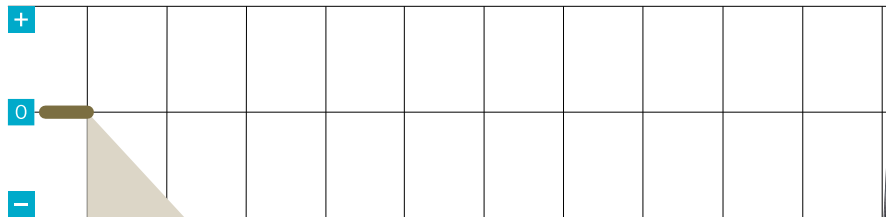
3

Kobo Glo

[digi] nr 95 ★★★★★

Valgustusega ekraan ning kasutamise lihtsus ja mugavus kaaluvad hinna üles.

PÄEVIK

Odavamaim tahvelarvuti

1. märts

Algavad otsingud odavaima tahvelarvuti leidmiseks. Toimetuses on võrsunud idee, et keegi meist peaks üritama elama mõnda aega kõige odavama tahvelarvutiga, mida poest osta saab. Aegajalt ikka juhtub, et meid süüdistatakse selles, et me kirjutame ainult kallitest asjadest. Et mis meil viga anda 600-eurosele telefonile viite punkti, nii kallid asjad ongi head. Aga miks me ei kirjuta odavatest asjadest? Saagu lugejate tahtmine.

7. märts

Liiguvad kuulujutud, et Maxima poodides olla nähtud umbes 50-eurost tahvelarvutit. Käime terve Tallinna Maxima läbi, aga mida pole, seda pole. Ära ostetud. Odavad asjad lähevad kohe kaubaks. Vahepeel tõmbasime toimetuses liisku ja selgus, et selleks katsejäneseks, kes end odava tehnika meelevaldaks peaks heitma, olen mina.

18. märts

Arvuti on viimaks leitud, kuid mitte see 50eurone, mida me otsisime, vaid hinnalt järgmine, 78 eurot maksev Colorovo CityTab Lite 7. 1 GHz protsessor, 512 MB operatiivmälu, 4 GB sisemälu ja 800 x 480 eraldusvõimega ekraan. Puhtjuhuslikult on mul taskus umbes samade tehniliste näitajatega mobiiltelefon ja ma kirun seda iga kord, kui pean sellega tegema midagi töömahukat, näiteks veebist midagi järgi vaatama. Ei kõla just paljulubavalt, mis?

Neil kahel seadmel on umbes sama jõudlus.

Odava tahvliga kaasneb alati konks. Küsimus on selles, kas sa suudad sellega leppida.

27. märts

Pärast mitmesuguseid sekeldusi ja segadusi saan tahvelarvuti siiski kätte. See näeb välja parem kui ma arvasin, aga ekraan on veelgi viletsam, kui ma kartsin. Katsun järeldustega siiski mitte rutata. Otsustan esmalt kasutada ja siis alles arvustada. 4 GB sisemälu tähendab sel-

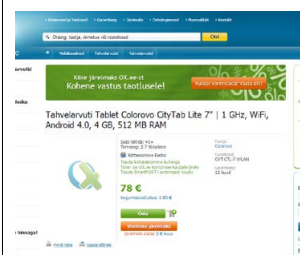
le seadme puhul seda, et rakenduste jaoks on vaba umbes 800 MB ja muu tráni jaoks 1,75 GB. Õnneks paistab ühe serva peal mälukaardipesa, küllap see leevendab ruumipuudust.

Esimene suurem üllatus on see, et laadija ei ole micro-USB otsikuga, vaid vana tüüpi nõel-pistikuga nagu vanadel Nokia-tel. USB-kaabel on kaasas – sh ka USB ja MicroUSB üleminek! – aga kuna tahvlite tahab 2 V laadijat, siis ei saa ma seda suvalise mobiiltelefoni laadija külge laadida torgata. No milleks mulle üks järjekordne seadmespetsiifiline laadija?

Minu ja tahvelarvuti tutvus algab konarlikult.

SVEN VAHAR

KUU NIPP

Kuidas osta odavat tahvelarvutit?

Tahvelarvuteid on saadaval väga laias hinnavahelemikus, kuid enne ostmist mõtle, mida sa sellega tegema tahad hakata. Kas sul on vaja lihtsalt nutitelefoni suuremat ekraani või tahad sa sellega tegema hakata asju, mida sa nutitelefoni ei saa? Vaata tehnilisi andmeid ja võrdle [digi] arvustatud nutitelefoni ja tahvelarvutitega, siis saad aimu, kuhu odav seade oma võimalustel paigutub.

Lisaks ekraani suurusele vaata kindlasti ka ekraani eraldusvõimet. Seda, kui palju ekraanile mahub ja kui detailne see on, näitab ikkagi eraldusvõime, mitte füüsilise suurus.

Odavus saavutatakse alati millegi arvelt ja tavaliselt on selleks ekraan. Kui vähegi võimalik, käi poes vaatamas, see väldib pimesi kataloogi järgi ostmisele järgnevat ebameeldivat üllatust.

**Prestigio MultiPhone
PAP4300DUOWHITE**

4,3" IPS-ekraan | Android 4.0 Ice Cream Sandwich | Dual SIM | 5MP AF kaamera | 3G

**Prestigio MultiPhone
PAP4500DUOWHITE**

4,5" IPS Corning® Gorilla® ekraan | Android 4.0 Ice Cream Sandwich | Dual SIM | 8MP AF kaamera | 3G

**Prestigio MultiPhone
PAP5000DUOWHITE**

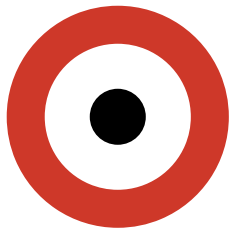
5" LCD-ekraan | Android 4.0 Ice Cream Sandwich | Dual SIM | 5Mp AF kaamera | 3G

**Prestigio MultiPad
PMP7280C_WH_DUO**

8" IPS ekraan | Android 4.1 Jelly Bean | Dual Core | 2MP tagumine kaamera + 0.3MP esimene kaamera

www.prestigio.com

KLICK
SINU DIGIPOOD

ASUS[®]
Inspiring Innovation • Persistent Perfection

Ülivõimsa protsessoriga uusim
tahvelarvuti ASUSelt!

ASUS MeMo Pad Smart 10

ekraan 10.1" 1280x800	aku kestvus 8,5 tundi	protsessor Tegra 3 1.2GHz	mälu 16GB	kaal 580g	OS. Android 4.1.
------------------------------------	------------------------------------	--	---------------------	---------------------	-------------------------------

Müügil sinine ja
valge mudel!

- IPS ekraan. Tagab suurepärase vaatenurga ja tõetruud värvid.
- Nvidia neljatuumaline protsessor kindlustab töö sujuvuse.
- 12-tuumaline GeForce tagab täiustatud graafika ja parimad mänguelamused!
- SonicMaster helisüsteem koos dual stereo kõlaritega tagavad parima helikvaliteedi.
- HDMI väljund koos Full HD taasesitlus toega võimaldavad teil vaadata filme telekast Full HD kvaliteedis!
- MeMo Pad on vaid 9,9mm paksune ja kaalub vaid 580g

329.-

kuumakse alates **8.33€**
48 kuud

~~429€~~

-23%

www.klick.ee osta kodust lahkumata.
Kaup kätte 2-7 tööpäevaga. Kiire ja mugav järelmaks.

Mahatõmmatud hindade näol on tegemist toodete tavahindadega.
Kampaania kestab 03.04.2013 - 30.04.2013. Kaupa on piiratud koguses.
Kõik pildid on illustriivsed.

Tähelepanu: Järelmaks on finantskohustus. Enne järelmaksu lepingu sõlmimist tutvuge vastava teenuse tingimustega ning vajaduse korral konsulteerige asjatundjaga.
Järelmaksu pakkujaks on Swedbank Liising AS. Krediidikulukuse määr on 15,01% aastas järgmistel näidistingimustel: järelmaksu summa 500 €, sissemaks 10%, tagastamise tähtaeg 2 aastat, intress 9,9% aastas, lepingutasu 19 €. Määr on arvestatud eeldusel, et põhiosa ja intress makstakse tagasi igakuiste annuiteetmaksetena. Arvutus on ligikaudne ja võib erineda Teile pakutavatest tingimustest. Soovitame tutvuda järelmaksu infoaadressil www.klick.ee/jarelmaks.